

ଭାରତୀ ଦେବୀ

ଏକ ଆଲୋକ ବର୍ତ୍ତକା

ଡକ୍ଟର ସୁବାଷ ନାୟକ

ଭାରତୀ ଦେବୀ

(ଏକ ନାରୀ କେନ୍ଦ୍ରୀକ ଉପନୟାସ ସାହିତ୍ୟ)

ପ୍ରଫେସର ଡକ୍ଟର ସୁବାଷ ନାୟକ

bôeZúù\áú

ùfLK : WKê i àùh ^ùdK

_KúgK : a^` f _Kúg^ú,

bàù^gê, ùcì : 9437613438

Aùcfj: banaphulabooks@gmail.com

_f c i ùÄeY : C}k \èi 2022, cifý : U. 130 /-

Bharati Deebi

By : Dr Subash Nayak

Published By : Banaphula,

Bhubaneswar, Odisha

1st Edition : Utkal Diwas, 2022

Copyright : Banaphula

Price : 130 .00

ISBN : 978-93-91727-19-2

ଉତ୍ସର୍ଗ

ଲେଖିକା ଜୟନ୍ତୀ ନାୟକ

ଓ ପରିବାରକୁ

ମୋର ମାନସ ମନ୍ଥନ - ସାରସ୍ୱତ ସମ୍ଭାର - “ଭାରତୀ ଦେବୀ” - ଏକ ନାରୀ କେନ୍ଦ୍ରୀକ ଉପନ୍ୟାସ ସାହିତ୍ୟଟିକୁ ମୋର ଏକମାତ୍ର ବଡ଼ନାନୀ ଜୟନ୍ତୀ ନାୟକ (ଯେକି ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ କନ୍ୟାରତ୍ନା) ଜୟନ୍ତୀ - ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଜଣେ ଲେଖିକା । ମୋର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଶିକ୍ଷାପାଇଁ ନାନୀ ମୋର ହାତଧରି ସ୍କୁଲକୁ ନେଇଥିବାର ବହୁ ଶପଥ, ଆଜି ମୋର ପୁସ୍ତିକାଟିକୁ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ ନିମିତ୍ତ ମାତ୍ର । ସାହିତ୍ୟିକଟିଏ ତା’ର ସାହିତ୍ୟ କୃତିରେ ସାର୍ଥକତା ପାଇଥାଏ, ଯେତେବେଳେ ସେ ତା’ର କୃତିଟିକୁ ନିଜର ମନର ମଣିଷକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥାଏ ।

ଭବଦୀୟ

(ପ୍ରଫେସର ଡକ୍ଟର ସୁବାଷ ନାୟକ)

ଔପନ୍ୟାସିକ ଙ୍ଗ କାନଭାସରେ ଭାରତୀ ଦେବୀ

ଭାଷା ଭିତ୍ତିକ ରାଜ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା, ତା'ର ଭାଷା - ଓଡ଼ିଆ । ଦୀର୍ଘ ୨୫୦୦ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଭାଷାର ବ୍ୟବହାର ଆମ ମାତୃଭାଷା ଭାରତ ସରକାର ଓଡ଼ିଆକୁ ଭାରତୀୟ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଭାଷାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ଏହା ସହିତ ଆମ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଏକ ସୁଦୀର୍ଘ ସାରସ୍ୱତ ଗଳ୍ପ, କବିତା, ଉପନ୍ୟାସ, ନାଟକ, ଅନୁବାଦ, ପ୍ରବନ୍ଧ, ସମାଲୋଚନା, ନିବନ୍ଧ, ଜୀବନୀ ସାହିତ୍ୟ, ସମୀକ୍ଷା ସାହିତ୍ୟ, ସନ୍ଦର୍ଭ ସାହିତ୍ୟ ଆଦି ବିଭାଗ ସାହିତ୍ୟକୁ ସମୃଦ୍ଧ କରିପାରିଅଛି ।

ସାହିତ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗରେ କଳମ ଚାଳନା କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସାହିତ୍ୟିକର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ । ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଏକ ମହାସାଗର ହେଲେ, ମୁଁ ସେଥିରେ ମାତ୍ର ବିନ୍ଦୁଟିଏ, ମୋର ସୃଷ୍ଟିସମ୍ଭାର -

କବିତା - ପ୍ରିୟା (ଏକ କାବ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ)

ଗଳ୍ପ - ପଥହରା ପଥିକ (ଏକ ଗଳ୍ପ ସାହିତ୍ୟ)

ଉପନ୍ୟାସ - ଭାରତୀ ଦେବୀ (ଏକ ନାରୀ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉପନ୍ୟାସ)

ନାଟକ - ଅସ୍ତମିତ ସୁର୍ଯ୍ୟ ବାବାଜୀ (ଏକ ସାମାଜିକ ନାଟ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ)

ଅନୁବାଦ - ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କ କାବ୍ୟମାନସ - “ଏକ ଯାତ୍ରା”

(ଏକ ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ ସାହିତ୍ୟ)

ପ୍ରବନ୍ଧ - ଭାରତୀୟ ସାହିତ୍ୟ ର କାବ୍ୟପୁରୁଷ

ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ଓ କାଳିନ୍ଦୀଚରଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

(ଏକ ଆଲୋଚନାତ୍ମକ ପ୍ରବନ୍ଧ ସାହିତ୍ୟ)

ସମାଲୋଚନା - ସୃଜନପ୍ରଭା - ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ର ସୃଷ୍ଟି ଓ ସ୍ରଷ୍ଟା

(ଏକ ସୃଜନଶୀଳ ସମାଲୋଚନା ସାହିତ୍ୟ)

ନିବନ୍ଧ - ସାରସ୍ୱତ ସାଧୁକା ନନ୍ଦିନୀ ଶତପଥି

(ଏକ ଗବେଷଣାତ୍ମକ ନିବନ୍ଧ ସାହିତ୍ୟ)

ଜୀବନୀ ସାହିତ୍ୟ - ରାମଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକ - ଏକ ଅମ୍ଳାନ ପ୍ରତିଭା

(ଏକ ଜୀବନୀ ସାହିତ୍ୟ)

ସମୀକ୍ଷା - ବିଜୁ ଜନତା ଦଳ - ଓଡ଼ିଶା ଜନମାନସ ର ସେବକ

(ଏକ ରାଜନୈତିକ ସମୀକ୍ଷା ସାହିତ୍ୟ)

ସନ୍ଦର୍ଭ ସାହିତ୍ୟ - ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କ କାବ୍ୟମାନସ - “ଏକ ଯାତ୍ରା”

ଭାରତୀୟ ସାହିତ୍ୟରେ ପ୍ରତିଫଳନ

(ଏକ ଗବେଷଣାତ୍ମକ ସନ୍ଦର୍ଭ କାବ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ)

ସାହିତ୍ୟ ସନ୍ଦର୍ଭ - ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କ କାବ୍ୟମାନସ - “ଏକ ଯାତ୍ରା”

ବିଶ୍ୱସାହିତ୍ୟରେ ପ୍ରତିଫଳନ

(ଏକ ଉଚ୍ଚତର ଗବେଷଣା ସନ୍ଦର୍ଭ କାବ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ)

ମୋର ବାରଗୋଟି ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ - ଏକ ଉପନ୍ୟାସ ସାହିତ୍ୟର ପରିକଳ୍ପନା -
ସେ ପୁଣି ଏକ ନାରୀ କେନ୍ଦ୍ରୀକ ନେଇ, ସେ ହେଉଛନ୍ତି - ମୋର ଗର୍ଭଧାରିଣୀ ଜନ୍ମଦାତ୍ରୀ -
ମା’ ଭାରତୀ ଦେବୀ । ଏହି ଉପନ୍ୟାସଟିର ନାରୀ କେନ୍ଦ୍ରୀକ ହୋଇଛନ୍ତି - ଭାରତୀ ଦେବୀ,
ତାଙ୍କର ଜୀବନୀକୁ ନେଇ ଏହି ଉପନ୍ୟାସର ମୂଳପିଣ୍ଡ । ତାହାକୁ ବିଷାଦ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା
କରାଯାଇଛି -

କନ୍ୟାରତ୍ନ ଭାରତୀ

ଭଗିନୀ ଭାରତୀ

ଧର୍ମପତ୍ନୀ ଭାରତୀ

ଜନନୀ ଭାରତୀ

ଶାଶୁ ମା’ ଭାରତୀ

ଆଇ ମା’ ଭାରତୀ

କେଜେ ମା’ ଭାରତୀ

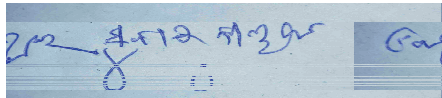
ସ୍ମୃତିର ଆଇନାରେ ଭାରତୀ ଦେବୀ କ’

କିଛି ଫଟୋଗୁଛୁ

ସାହିତ୍ୟିକଟିଏ ନିଜର ସାହିତ୍ୟ କୃତିକୁ ନିଜର ମନର ମଣିଷକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥାଏ, ସେଥିରୁ ମୁଁ ବା ବାଦ୍ ପଡ଼ନ୍ତି କିପରି, ଏଥିରେ ମୁଁ ମୋର ବଡ଼ନାନୀ ଜୟନ୍ତୀ ନାୟକ - ଯେକି ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କର ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟାରତ୍ନ । ଜୟନ୍ତୀ ହେଉଛନ୍ତି - ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଜଣେ ଲେଖିକା ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଅଛି ।

ଏ ସାରସ୍ୱତ କୃତି - ଭାରତୀ ଦେବୀ - (ଏକ ନାରୀ କେନ୍ଦ୍ରୀକ ଉପନ୍ୟାସ ସାହିତ୍ୟ)ଟି ପାଠକୀୟ ଆଦୃତି ଲାଭ ସହ ମୋର ଶ୍ରୀମ ସାର୍ଥକ ହେବାନେଇ ଗଭୀର ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ । ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଉପନ୍ୟାସ ଧାରାରେ, ଏହି ଉପନ୍ୟାସଟି ଏକ ସିନ୍ଧୁରେ ବିନ୍ଦୁଭଳି କାର୍ଯ୍ୟଧାରା ବଜାୟ ରଖୁ ଏହା ହିଁ କାମନା ।

ସାହିତ୍ୟସେବକ

(ପ୍ରଫେସର ଡକ୍ଟର ସୁବାଷ ନାୟକ)

ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଉପନ୍ୟାସ ଶୈଳୀରେ ଅଧ୍ୟୟନ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଶୈଳିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଉପରେ ନିର୍ଭରକରେ । ଶୈଳୀ ସମ୍ପର୍କିତ ଧାରଣା ଆଜି ବେଶୀ ଆଜିକ ଭିତ୍ତିକ ନୁହେଁ, ସେତେବେଶୀ ବରଂ ଆତ୍ମିକ ଭିତ୍ତିକ । ସରଳତା ଭିତ୍ତିକ ଆବେଗିକ ଏକ ମୁଖ୍ୟନତା ବହୁକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଉପନ୍ୟାସରେ ଚିତ୍ର ଚରିତ୍ର ଭିତରେ ପରିଲିଖିତ ହେଉଥିଲା । ମାତ୍ର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧେତନର ଚିତ୍ରଣ, ମଗ୍ନ ଚୈତନ୍ୟର ଉଦ୍‌ଘାଟନ, ଆତ୍ମା ସ୍ଵୀକାରୋକ୍ତି ଆଦି ବହୁ ବିଷୟ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଓଡ଼ିଆ ଉପନ୍ୟାସକୁ ଅଧିକ ବୈଦିକ ଓ ପ୍ରତୀକଧର୍ମୀ କରିଅଛି । ଏହାଦ୍ଵାରା ଉପନ୍ୟାସର ବକ୍ତବ୍ୟ ଆଧାରିତ ବର୍ଣ୍ଣନାଂଶ ଅଧିକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ହେଉଛି ଓ ଏକ ବିଶେଷ ଅର୍ଥ ଚିତ୍ର ଚରିତ୍ର ଉପରେ ପ୍ରତୀକିତ ହୋଇଅଛି ।

ଉପନ୍ୟାସର ଭାବପିଣ୍ଡ ବଦଳିଛି । ସଂପ୍ରତିକ ଓଡ଼ିଆ ଉପନ୍ୟାସ ଯେତେବେଶୀ ଗନ୍ତ ପ୍ରଧାନ ନୁହେଁ, ସେତେବେଶୀ ଭାବପ୍ରଧାନ । ତେଣୁ, ସାଧାରଣ ପାଠକ ଏ ପ୍ରକାର ର ଉପନ୍ୟାସର ଭାବପ୍ରସ୍ତୁ ଓ ତା'ର ପ୍ରତିପାଦନଗତ ବାଉଁକୁ ଏତେ ସହଜରେ ବୁଝିପାରେ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଚରିତ୍ର ଭିତରେ ପରସ୍ପର ବିରୋଧିଭାବ ସଂସ୍ଥାପିତ ହେଇଥିବା ହେତୁ ଉଭୟ ନାୟକ ଓ ଖଳନାୟକର ଏକତ୍ର ଚିତ୍ରଣ ହେଇଛି । ଭଲ, ମନ୍ଦ, ପାପ, ପୁଣ୍ୟ, ମଧ୍ୟରେ ଏକ କୃତ୍ରିମ ବ୍ୟବଧାନ ଆଧୁନିକ ଉପନ୍ୟାସରେ ରକ୍ଷା କରାଯାଉ ନାହିଁ, କାରଣ - ଏ ଉଭୟ ବିଷୟ ଗୋଟିଏ ଚରିତ୍ର ଭିତରେ ଥାଇପାରେ, ଏହା ହେଉଛି ଆଜିର ସବୁଠାରୁ ସତ୍ୟଭିତ୍ତିକ କଳା ଓ ଉପନ୍ୟାସର ବିଶ୍ଵାସଗତ ଆଦର୍ଶ । ନିଜ ଜୀବନକୁ ଅବିକଳ ରୂପ ଦେବାର ସତ୍ୟଶୀଳତା, ତେଣୁ ସାଂପ୍ରତିକ ଉପନ୍ୟାସରେ ଉଣା ଅଧିକେ ପରିଲିଖିତ ହୁଏ । କୌଣସି ବୈଧିଚିତ୍ରହୀନ ଜୀବନ ଚିତ୍ରକୁ ସରସ କାହାଣୀରେ ପରିଣତ କରିବାର ପ୍ରବଣତା ଆଧୁନିକ ଉପନ୍ୟାସିକର ବହୁତ କମ୍ ।

ଆଜିର ଉପନ୍ୟାସ ବହିଃତୀର ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୈଧିଚିତ୍ରହୀନ, କାରଣ - ଚରିତ୍ର ଗୁଡ଼ିକର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧେତନର ବିଶ୍ଳେଷଣରେ ଉପନ୍ୟାସିକ ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଚେଷ୍ଟାକୁ ବିନିଯୋଗ କରୁଛି । ଏହି ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧେତନ ଚିତ୍ରଣରେ ସେ ନିଜକୁ ବରଂ ସମ୍ବୁଦ୍ଧି କରୁଛି, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପନ୍ୟାସର ବାଉଁରେ ଲେଖକର ଉଭୟ କଳାଦୃଷ୍ଟି ଓ ଜୀବନଦୃଷ୍ଟିର ସମନ୍ୱିତ ପ୍ରକାଶ

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଅଛି ।

ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ଉପନ୍ୟାସରେ ଯଦିଓ ଗତାନୁଗତିକ ଉପନ୍ୟାସର ବହୁ ଲକ୍ଷଣ ବା ଉପସ୍ଵର୍ଗ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ତଥାପି ସେଥିରେ ନୂତନ କେତେକ ବିଷୟ ଓ ତା'ର ସଂସ୍ଥାପନା ଗତ କଳା କୌଶଳକୁ ଆଦୌ ଅସ୍ଵୀକାର କରିହେବନି । ଔପନ୍ୟାସିକ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବ, ଭାବନା ଯାହା ଅନେକାଂଶରେ ଅନ୍ତଃସ୍ଵେଚ୍ଛା ଓ ତତ୍ତ୍ଵନିତ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ମୂଳକ ତାକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କଲାବେଳେ ପାଠକର ମଣିଷର ମନ ଓ ପ୍ରକୃତି ସମ୍ପର୍କିତ ଧାରଣା ସହିତ ଏକତ୍ର ରକ୍ଷାକରି ପାରୁନାହିଁ ।

ଜୀବନର ତାହା ଯେକୌଣସି ଭାଗର ଚିତ୍ର ହେଉପକ୍ଷେ ତା'ର ଚିତ୍ରଣ ଯେଉଁ କଳାଭୋଗ ଓ କାବ୍ୟାତ୍ମକତାର ଅପେକ୍ଷା ରଖେ ତାହା ବିଭିନ୍ନ କାରଣରୁ କେତେକ ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ଉପନ୍ୟାସରେ ପରିଲିଖିତ ହେଉନାହିଁ । ଶୈଳୀରେ ତାଙ୍କ ଶିଳ୍ପୀ ଜୀବନର ସେହି ପୁରୁଷକାରୀ ବେଶ୍ ଉଦ୍‌ଭାଷିତ ହୋଇ ଉଠୁଛି, ସେହି ଉଦ୍‌ଭାଷନ ଓଡ଼ିଆ ଉପନ୍ୟାସର ଖୁବ୍ କୃତ୍ରିମ ବର୍ଣ୍ଣନାଂଶରେ ପରିଲିଖିତ ହୁଏ ।

ଔପନ୍ୟାସିକ ଙ୍କୁ ଜୀବନର କୌଣସି ଧ୍ୟାନ, ଧାରଣା, ଚିନ୍ତା ଚୈତନ୍ୟ ନୁହେଁ କେବଳ ମଣିଷର ପରିଚିତ ମୌଳ ଅନୁଭବକୁ ଉଦ୍ଫୁଟ କରିବା ଆଧୁନିକ ଔପନ୍ୟାସିକର ଲକ୍ଷ୍ୟ, କେତେକ ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ଉପନ୍ୟାସରେ ବ୍ୟବହୃତ ମିଥ୍ ଓ ଆକିଟାଇଫ୍ ମଣିଷର ଏକ ମୌଳ ଭାବନାକୁ ଅଧିକ ପ୍ରତିଭାଦିପ୍ତ କରି ପ୍ରକାଶ କରିଛି । ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷର ଗୋପନୀୟ ସମ୍ପର୍କ ସର୍ଜନଶୀଳ ପ୍ରଜନନ ର ଅଂଶବିଶେଷ, ଏହି ଅନୁଭବଟି ଜୈବିକ ଓ ଏକାନ୍ତ ଅଦିମ । ନାରୀପୁରୁଷ ଏହି ଗୋପନୀୟ ଅନ୍ଧାରୀ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ (**Secret and Darkest Sources**)କୁ ନାନା ସଙ୍କେତ ଓ ଆକିଟାଇଫ୍ ଭିତରେ ରୂପଦାନ କରିବାରେ ଏ ଶତାବ୍ଦୀର ବୃହତ୍ତର କଳା ସାଧନା ହେଉଛି - ଉପନ୍ୟାସ । ଜୀବନର ସମସ୍ତ ମୂଲ୍ୟବୋଧକୁ ଜୀବନନିଷ୍ଠ କରି ପୁଣି ସଂସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ଉପନ୍ୟାସ ଆଜି ତା'ର ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିଅଛି ।

ଅଧିକାଂଶ ଆଧୁନିକ ଉପନ୍ୟାସର ଗଦ୍ୟଭାଗ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ ମଣିଷ ଜୀବନରୁ ହିଁ ଉତ୍ପାଦିତ ହୋଇଯାଇଛି - ସଂପ୍ରତିକ ଉପନ୍ୟାସରେ ଔପନ୍ୟାସିକ ନିଜର ଅନୁଭବ ସବୁକୁ ଲେଖିଲାବେଳେ ଏପରି ବିରଳ ଓ ପରିବୋଧନୀୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସବୁକୁ ଲେଖୁଛି । ଜଣେ ସମ୍ବୋଧନଶୀଳ ପାଠକର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା (Response) ଉପନ୍ୟାସର ଗନ୍ତ କିମ୍ବା ସମସ୍ୟା ନଖୋଜି ଉପନ୍ୟାସର ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ନିଜର ପରିଚିତ ଅନୁଭୂତିକୁ ହିଁ ଖୋଜେ ।

ଓଡ଼ିଆ ଉପନ୍ୟାସ ସାମଗ୍ରିକ ଭାବେ ତା'ର ସୁଦୀର୍ଘ ଉତ୍ତରଣ ଭିତରେ ଉଲ୍ଲାଖିତ ଲୋକ ଜୀବନର ଭାବ ଓ ଭାଷାକୁ ପରିଶେଷରେ ଗ୍ରହଣ କରିଛି, ଯାହା ଅନେକ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୁଏତ ମୌଳିକ ଭାବେ ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇରହିବ ।

ଔପନ୍ୟାସିକ ଆଜି ଯେତେ ବ୍ୟକ୍ତି କେନ୍ଦ୍ରୀକ ଅନୁଭବ ସବୁକୁ ଉପନ୍ୟାସରେ ଲେଖିଲେ ହେଁ ତାହାର ଅଧିଚେତନା (Sub-Conscious)ରେ ଗଣଭିତ୍ତିକ କଳାନୁଷଙ୍ଗର ପ୍ରଭାବ ରହିଛି । ଜଣେ ନିହାତି ବ୍ୟକ୍ତିବାଦୀ ଶିଳ୍ପୀର ସମାଜ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଭିଜ୍ଞତାକୁ ତେଣୁ ଆଦୌ ଅସ୍ୱୀକାର କରିହେବ ନାହିଁ ।

ମଣିଷର ଦୂତ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଚିନ୍ତା ଓ ଚେତନାର ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକାଶ ତୀର୍ଥ ହେଉଛି ସତେଯେପରି ଆଜିର ଉପନ୍ୟାସ । ଉପନ୍ୟାସର ଆତ୍ମିକ ଭାବପିଣ୍ଡ ଯେପରି ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଉଛି - ଫର୍ମ ମଧ୍ୟ ସେହି ଭାବରେ ଗତିଶୀଳ ହେଉଛି । କାରଣ ଶୈଳୀ ହେଉଛି ମନ ଓ ଆତ୍ମାର ପ୍ରେରଣାତ୍ମକ ସଙ୍କେତ ।

ଉପନ୍ୟାସ ସବୁ କାଳରେ ସାହିତ୍ୟର ଯେକୌଣସି ବିଭାବ ପରି ଶିଳ୍ପୀମନ ଓ ତା'ର ଆତ୍ମାର ଏକ ଏକ ରୂପକ । ଆଜି କେବଳ ଉପନ୍ୟାସରେ ନୁହେଁ ସାହିତ୍ୟର କଳ୍ପନା ଏହି ଭାବରେ ଅଧିକ ଉଷ୍ମ ଓ ଗତିଶୀଳ । ଉପନ୍ୟାସର ପ୍ରକୃତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି - ମଣିଷର ରୁଗଣ ମନ (Morbid Mind) ଓ ନିଜ ସମ୍ପର୍କରେ ତା'ର ସମସ୍ତ ହାନିମାନ୍ୟତାକୁ ଦୂରକରି ତଥା ବ୍ୟାଧିତ ପୃଥ୍ୱୀକୁ ସଂଶୋଧନ କରି କଳ୍ପିତ ପୃଥ୍ୱୀକୁ ପାଠକ କି ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବା ।

ଐପନ୍ୟାସିକ ନିଜେ ଆଜି ତା' ଉପନ୍ୟାସ ପୃଷ୍ଠାରେ ତୃତୀୟ ପୁରୁଷ ନହେଉ ହେଉଛି - ପ୍ରଥମ ପୁରୁଷ । ତେଣୁ ଉପନ୍ୟାସର ମୁଖ୍ୟ ଚରିତ୍ର ସବୁ (Rictious Hero) ନହେଇ ହୋଇଛନ୍ତି ଅଧିକାରୀ (Author Hero), ଉପନ୍ୟାସରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବ୍ୟବହାର ରହିଛି । ଆଜି ଉପନ୍ୟାସ, ତେଣୁ ଐପନ୍ୟାସିକ କାର ନିଜସ୍ୱ ଜୀବନାଭୂତିର ଏକ ଏକ ସରସ ମେଟାଫର (Every Novel is extended Metaphor of the Author's views of life on life itself).

ଆଜିର ଉପନ୍ୟାସ ଅଧିକ ଭାବପ୍ରଧାନ ହେବାର କାରଣ ପ୍ରକୃତରେ ଅନେକ ଗଳ୍ପ କହିବା ନୁହେଁ, କୌଣସି ବୈଧିତ୍ୱହୀନ ଜୀବନ ଚିତ୍ର ବା ଚରିତ୍ରକୁ ସରସ କାହାଣୀରେ ପରିଣତ କରିବା ନୁହେଁ ବରଂ ପାଠକର ପରିଚିତ ଅନୁଭୂତିକୁ ଆଦୃ କରିବା ହିଁ ଆଜି ଉପନ୍ୟାସ ରଚନାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ଶିକ୍ଷା ତା'ର ନିଜସ୍ୱ, ପର ସମ୍ପର୍କ ଭିତରେ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ରୂପାୟିତ କରେ । ମଣିଷ ସମ୍ପର୍କ ବିଶ୍ୱ ସମ୍ପର୍କର ଅନ୍ୟରୂପ । ଏହି ସମ୍ପର୍କ କୁ ଆଜିର ଐପନ୍ୟାସିକ ନାନାମତେ ମଣିଷ ଜୀବନ ପରିଚାୟିତ ଭିତରେ ପ୍ରତୀକିତ କରୁଛି ।

ଓଡ଼ିଆ ଉପନ୍ୟାସରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଶିକ୍ଷକଲାର ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଷୟ ହେଲା - ଐପନ୍ୟାସିକ କ କଳାଦୃଷ୍ଟି ଓ ଜୀବନଦୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅନ୍ତରାଣ ନିବିଡ଼ତା । ଜୀବନକୁ ଗଳ୍ପ ଭାବରେ ରୂପାୟିତ କରିବା ଆଧୁନିକ ଐପନ୍ୟାସିକ କ ସକ୍ଷମରେ ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଆ ଉପନ୍ୟାସର ଶିକ୍ଷକଲାର ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣ ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଗ । ନାରୀ ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣ ହିଁ ସାମାଜିକ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଅଧିକ ପ୍ରତୀକିତ କରିଥାଏ । କାରଣ ସମାଜର ସବୁ ନୀତିନିୟମ ଓ ସତୀତ୍ୱର ଧାରଣା ମୁଖ୍ୟତଃ ନାରୀକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଗଢ଼ିଉଠିଛି ।

ଆଧୁନିକ ଉପନ୍ୟାସର ଶିକ୍ଷାଦର୍ଶୀ ଦୃଷ୍ଟି ଗତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ସହିତ ଐପନ୍ୟାସିକ କର ଏହି ସମାଜ ସମ୍ପର୍କ ନିବିଡ଼ ଭାବରେ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ । ସମାଜ ଇତିହାସ ଭିତ୍ତିରେ ବଦଳୁଛି, ସେ ପାଇଁ ଇତିହାସରେ ଗତିଅଛି, ଏକ ସଫଳ ଉପନ୍ୟାସ ଇତିହାସରେ ସେହି ଗତିଧାର ର ସ୍ୱାରକୀ ।

ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ର ଉପନ୍ୟାସ ଧାରାରେ - ବହୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଔପନ୍ୟାସିକ କଲମ ଚାଳନା କରି - ଓଡ଼ିଆ ଉପନ୍ୟାସ ସାହିତ୍ୟ ନୁହେଁ - ଭାରତୀୟ ଉପନ୍ୟାସ କୁ ରୁଦ୍ଧିମତ୍ତ କରିପାରିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଆ ଉପନ୍ୟାସ ସାହିତ୍ୟ ର ଜନକ ଫକୀରମୋହନ ସେନାପତି ଅବା ଗୋପିନାଥ ମହାନ୍ତି, କାଳିନ୍ଦୀଚରଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ, ସୁରେନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି, ଶାନ୍ତନୁ କୁମାର ଆଚାର୍ଯ୍ୟ, ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର, ଗଣେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର, ପ୍ରତିଭା ରାୟ ପ୍ରମୁଖ ଶିଳ୍ପୀମାନେ ଅନ୍ୟତମ ।

ଔପନ୍ୟାସିକ ଫକୀରମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କ “ଛମାଣ ଆଠଗୁଣ୍ଠ”, କାଳିନ୍ଦୀଚରଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କ “ମାଟିର ମଣିଷ”, ଗୋପିନାଥ ମହାନ୍ତିଙ୍କ “ମାଟିମଟାଳ”, ସୁରେନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତିଙ୍କ “ହଂସଗୀତ”, ଶାନ୍ତନୁ କୁମାର ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ “ନରକିନ୍ଦୂର”, ପ୍ରତିଭା ରାୟଙ୍କ “ଯାଜ୍ଞସ୍ୱନା” ଆଦି ଉପନ୍ୟାସ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ କାହିଁକି ଭାରତୀୟ ସାହିତ୍ୟର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଅମ୍ଳାନ ଦୀପଶିଖା ।

ଅଧୁନ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଏକ ସାହିତ୍ୟିକ ଭାବରେ - ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ମହାସାଗର ରେ ମୁଁ ଏକ ଜଳକଣା ମାତ୍ର । ଏକ ଉପନ୍ୟାସ ସାହିତ୍ୟଟିଏ ରଚନା କରିବାର ଅଭିଳାଷ ନେଇଛି । ସେ ଏକ ନାରୀ କେନ୍ଦ୍ରୀକ ଉପନ୍ୟାସ ସାହିତ୍ୟଟିଏ । ଯେଉଁ ନାରୀକୁ ନେଇ ମୁଁ ଏ ଉପନ୍ୟାସ ରଚନା କରିବାର ଦୁର୍ବାର ସ୍ୱପ୍ନ ସଞ୍ଚିତ କରିଅଛି, ସେ ଆଉ କେହି ନୁହଁନ୍ତି - ସେ ମୋ ଜନ୍ମଦାତ୍ରୀ - ମା’ ଭାରତୀ ଦେବୀ ।

ନାରୀ ହିଁ ନାରାୟଣୀ, ସୃଷ୍ଟିକାରିଣୀ, ସମଗ୍ର ମହାମଣ୍ଡଳ ତା’ର ସୃଷ୍ଟି । ସେ ଜାୟା, ଜନନୀ, ଭଗିନୀ ରୂପରେ ଆଖ୍ୟାୟିକା । ଦୁହିତା ଦୁଇ କୁଳକୁ ହିତା । ସେ ମୋତେ ଦଶମାସ ଦଶଦିନ ନିଜ ଗର୍ଭରେ ଧାରଣା କରି ଜନ୍ମ ଦେଇଥିବା ମୋ ମା’ ।

ମୋ ମା’ ଭାରତୀ ଦେବୀ ଭୁବନ ଗାଁର (ଅଧୁନା ଭୁବନ ସହର)ର ଅତ୍ୟାଧିକ ଜନବସତି ଥିବା - ଅରାସାହି ରେ ଏକ ଶୁଭ ଲଗ୍ନରେ - ଭାରତୀୟ ସ୍ୱାଧିନତାର ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର (ସମ୍ବିଧାନ ଦିବସ) - ଜାନୁୟାରୀ ୨୬, ୧୯୫୦ ମସିହାରେ ମା’ ଶୋଲାଦେଇ, ବାପା ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଦାସ ଙ୍କର ଷଷ୍ଠ ଗର୍ଭର କନ୍ୟାରନ୍ୱାଟିଏ । ୨ ଭାଇ ଓ ୪

ଜଣ ଭଉଣୀଙ୍କର ମଧୁର ସବୁଠୁ ସାନଝିଅ ହୋଇଥିବାରୁ ତଥା ତତ୍ସମୟର ସମାଜ ସଂସ୍କାରିତ (ନାରୀଶିକ୍ଷା ବିରୋଧୀ) ପାରିବାରିକ ଚିନ୍ତାଧାରା ରେ ସର୍ବଜନନ ଶିକ୍ଷା ପାଠପଢ଼ାରୁ ବଞ୍ଚିତ ଭାରତୀ ଦେବୀ ଗୃହକର୍ମ ତଥା ସଂସ୍କାରୀ ଭାବରେ ସିଦ୍ଧିହସ୍ତା ଥିଲେ ।

ଜନ୍ମ, ଶିକ୍ଷା, କର୍ମ ପରେ ନାରୀର ଯୌବନଦିପ୍ତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାପା, ମା’ - ତା’ର କନ୍ୟା ସନ୍ତାନକୁ ବିବାହ କରାଇ ନୂଆ ସଂସାର ଗଢ଼ିବାରେ ସ୍ୱପ୍ନାରତ ଥାଆନ୍ତି - ସେଥିରୁ ଭାରତୀ ଦେବୀ ବାଦ୍ ପଡ଼ନ୍ତେ ବା କିପରି । ୨୦ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଉପନୀତା ଭାରତୀ ପାଣି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି - ଭୁବନ ଗାଁ ପୋଥାଳ ସାହିପୁ - ଭୂତିଦେବୀ - ସ୍ୱର୍ଗତ ବାବାଜୀ ନାୟକ କ୍ଷୁପୁତ୍ର ଶିଳ୍ପୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ । ବାସ ତା’ପରେ ଭାରତୀଙ୍କ ଜୀବନ ଆକାଶରେ ଘୋର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଲା ।

୪ ଗୋଟି ସନ୍ତାନ ଓ ସନ୍ତତିକୁ ନେଇ ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କର ତେଲ ଲୁଣର ସଂସାର । ୧ ମାତ୍ର କନ୍ୟା ଜୟନ୍ତୀ - ଲେଖିକା, ବଡ଼ପୁଅ ସୁବାଷ - ଅଧ୍ୟାପକ, ମଧ୍ୟମପୁଅ ପ୍ରକାଶ - ଓକିଲ, ସାନପୁଅ ମାନସ - ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପାଇ ସମାଜରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ତଥା କ୍ୱାଜି ଓ ପୁତ୍ରବଧୂ, ନାତିନାତୁଣୀ, ଜେଜେମା ଅବା ଆଇ ର ଭୂମିକାରେ ବୟସର ଅପରାହ୍ଣରେ ଉପନୀତ ।

ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ସଂସ୍କାର ଅବା ଉତ୍ତମ କୁଳରେ ବନ୍ଧୁ ସ୍ଥାପନ ଯେପରି ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନାତୀର୍ଥ ସାର୍ଥକରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ।

କୁହାଯାଏ - ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଫଳତା ପୁରୁଷ ପକ୍ଷରେ ନାରୀର ଭୂମିକା ଅତୁଳନୀୟ । ସେଥିରୁ ଭାରତୀ ଦେବୀ ବାଦ୍ ପଡ଼ନ୍ତେ ବା କିପରି - ସ୍ୱାମୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ବୃତ୍ତିରେ କାଠ କାରିଗର ଥିଲେ - ପରେପରେ ଜଣେ କାଠଶିଳ୍ପୀ ଭାବରେ ଜାତୀୟସ୍ତରରେ ପରିଚିତ ନାମ ଅବା ସମାଜସେବା ସହ ରାଜନୀତିରେ ଶିଖର ସୋପାନରେ ବରିଷ୍ଠତମ ରାଜନେତା ଭାବରେ ମାନବସେବାରେ ନିୟୋଜନ ଆଦି ତାଙ୍କୁ ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ଛତା ଅନ୍ୟକିଛି ନୁହେଁ କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ ।

ନାରୀର ଅନ୍ୟନାମ - ଅନୁଦାତ୍ରୀ ମା’ ଲକ୍ଷ୍ମୀ । ଜଣେ ଧର୍ମପରାୟଣା ମହିଳା

ଭାବରେ ଭାରତୀ ଦେବୀ ମା' ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ଉପାସିକା । ଭାରତର ମେରୁଦଣ୍ଡ - କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ,
ଧନଧାନ୍ୟରେ ନିପୁଣ - ନାରୀର ସୌଭାଗ୍ୟ, ସେଥିରେ ଅନ୍ଧକେ ଭାରତୀ ଦେବୀ ସିଦ୍ଧିହସ୍ତା

ଜଣେ ସ୍ଵାମୀଭକ୍ତା ଧର୍ମପତ୍ନୀ, ସନ୍ତାନର ଆଦରଣୀୟ ମା', ସମ୍ମାନୀୟ ଶାଶୁ
ମା', ଆଦରଣୀୟ ଜେଜେମା ବିଭିନ୍ନ ରୂପରେ ଅଭିନୀତା । ଏ ସମାଜ ଏକ ରଙ୍ଗମଞ୍ଚ
ନାଟକ, ସେ ବା ଏଥିରୁ ବାଦ୍ ପଡ଼ନ୍ତେ କିପରି ।

ମୋର ଏହି ସାରସ୍ଵତ ସମ୍ଭାର -

(ଭାରତୀ ଦେବୀ - ଏକ ନାରୀ କେନ୍ଦ୍ରୀକ ଉପନ୍ୟାସ

ସାହିତ୍ୟ) ମଧ୍ୟରେ - କନ୍ୟାରତ୍ନା ଭାରତୀ, ଭଗିନୀ ଭାରତୀ, ଧର୍ମପତ୍ନୀ ଭାରତୀ, ଜନନୀ
ଭାରତୀ, ଶାଶୁ ମା' ଭାରତୀ, ଆଇ ମା' ଭାରତୀ, ଜେଜେ ମା' ଭାରତୀ ଆଦି ତାଙ୍କର
ଜୀବନ ଓ ଦର୍ଶନକୁ ବିଷାଦ ଭାବରେ ରଚନା କରିବା - ଏ ଉପନ୍ୟାସଟିର ପ୍ରାଣପିଣ୍ଡ
ହେବ ।

ଏ ଉପନ୍ୟାସଟିକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାପାଇଁ ମା' ବାଗ୍‌ଦେବୀ ସରସ୍ଵତୀ ମୋତେ
ବାଣୀ କୃପା କରନ୍ତୁ ଏତିକି ପ୍ରାର୍ଥନା । ଜଣେ ଛୋଟ ସାହିତ୍ୟିକଟିଏ ଭାବରେ ଓଡ଼ିଆ
ସାହିତ୍ୟର ଉପନ୍ୟାସ ସାହିତ୍ୟ ଧାରାରେ ଏକ ଜଳବିନ୍ଦୁ ଭାବରେ ପ୍ରବାହମାନ ହେବ
ବୋଲି ମୋର ଆଶା ଓ ବିଶ୍ଵାସ ।

ସାହିତ୍ୟିକଟିଏ ଚାହେଁ - ତା'ର ସାହିତ୍ୟ କୃତିଟିକୁ ଜଣଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାପାଇଁ -
ମୁଁ ମୋର ମାନସମନ୍ତନ ଉପନ୍ୟାସଟିକୁ ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟାରତ୍ନା -
ମୋର ନାନୀ ଲେଖିକା ଜୟନ୍ତୀ ନାୟକ କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଅଛି । ଗର୍ଭଧାରିଣୀ ଜନନୀ
ମାତୃରଣ ସୁଦ୍ଧି ହୁଏନାହିଁ, ମାତ୍ର ଜଣେ ସୁପୁତ୍ର ଭାବରେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟଟି କରିବା ମୋ
ଆତ୍ମସନ୍ତୋଷ ପ୍ରାପ୍ତ ଅଟେ ।

ଆଶାକରେ - ଏ ନାରୀ କେନ୍ଦ୍ରୀକ ଉପନ୍ୟାସ ସାହିତ୍ୟଟି ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର
ବିକାଶରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାସହ ପାଠକୀୟ ଆଦୃତି ଲାଭ କରିପାରିଲେ ମୋ ସାରସ୍ଵତ
ସାଧନାକୁ ସ୍ଵୀକୃତି ମିଳିବ ।

ସୂଚୀପତ୍ର

ଭାରତୀ ଦେବୀ

ପୃଷ୍ଠା

କନ୍ୟାରତ୍ନା ଭାରତୀ	୧-୪
ଭଗିନୀ ଭାରତୀ	୫-୧୪
ଧର୍ମପତ୍ନୀ ଭାରତୀ	୧୫-୨୨
ଜନନୀ ଭାରତୀ	୨୩-୩୮
ଶାଶୁ ମା' ଭାରତୀ	୩୯-୪୪
ଆଇ ମା' ଭାରତୀ	୪୫-୪୮
ଜେଜେ ମା' ଭାରତୀ	୪୯-୫୨
ସ୍ଵତ୍ଵର ଆଇନାରେ	
ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ କିଛି	୫୩-୬୬
ଫଟୋଗ୍ରୁହ	

କନ୍ୟାରତ୍ନା ଭାରତୀ

ଭୁବନ ଏସିଆ ମହାଦେଶର ସର୍ବବୃହତ୍ ଗାଁ । ଭାରତୀୟ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ ଇତିହାସରେ ଭୁବନର ଅବଦାନକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ୧୧ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୯୩୮ ଇଂରେଜ ଫିଉଜକୁ ଭୁବନର ପ୍ରଜାମଣ୍ଡଳର ହୁକୁମ ନାହିଁ କହି ନୀଳକଣ୍ଠପୁର ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀରେ ତଙ୍ଗାରେ ପାରକରି ଦେଇନଥିଲା, ସେହି ଦୁଃସାହାସୀ ବୀରବର୍ଷର ବାଳକ କିଶୋର ବାଜିରାଉତ, ଇଂରେଜ ମାନଙ୍କର ଗୁଳିରେ - ଭାରତର ସର୍ବକନିଷ୍ଠ ଶହୀଦର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଇଥିଲା । ସେହି ମା' ମାଟି ଭୁବନକୁ ଚିରକାଳକୁ ଅମର କରି ଦେଇଥିଲା ।

କଂସା, ପିତଳ ବାସନ ପାଇଁ ସମଗ୍ର ଭାରତରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଲାଭ କରିଥିବା ତଥା କାଠଶିଳ୍ପରେ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା ସ୍ଥାନ ବଜାୟ ରଖିଥିବା ଏହି ଭୁବନ, ସର୍ବୋପରି ଭୁବନର ଦଶହରା ବଳଦଯାତ୍ରା - ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ଝଲକ । ଏହା ଭୁବନର ଏକ ଗଣପର୍ବର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରଖେ ।

ଭୁବନ ଗାଁରେ ଛତିଶ ପାଟକର ଲୋକମାନେ ବସବାସ କରିଥାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଜୀବିକା ବ୍ୟବସାୟ ସହ ଚାଷକାର୍ଯ୍ୟ । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଅର୍ଦ୍ଧାଧିକ ଲୋକ କାପୁଡିଆ ସମାଜର । ୧୯୭୨ ମସିହାରୁ - ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଭୁବନ ଗାଁକୁ ସହରର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଭୁବନ ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଞ୍ଚଳ ପରିଷଦ (ଏନ.ଏ.ସି.) ଗାଁରୁ ଛୋଟ ଧରଣର ଏକ ମଧ୍ୟମ ସହର ଭୁବନ ।

ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ କର ନେତୃତ୍ଵରେ ଭାରତବର୍ଷ ଇଂରେଜ ମାନଙ୍କଠାରୁ ସ୍ଵାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତହେଲା - ୧୫ ଅଗଷ୍ଟ, ୧୯୪୭ ମସିହାରେ । ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ ରାଷ୍ଟ୍ରପିତା ସହ ଭାରତୀୟ ଗଣତନ୍ତ୍ରରେ - ପ୍ରଥମ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପଦ୍ମିନୀ - ଜବାହରଲାଲ ନେହରୁ ହେଲେ । ଭାରତକୁ କିପରି ଭାବରେ ପରିଚାଳନା କରାଯାଇପାରିବ - ସେଥିପାଇଁ ଏକ ସମ୍ପିଧାନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା ୨୬ ଜାନୁୟାରୀ, ୧୯୫୦ ମସିହାରେ । ଏହି ପବିତ୍ର ଦିନରେ ଭାରତର ମହାମହିମ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ନୂଆଦିଲ୍ଲୀରେ ଜାତୀୟ ପତାକା ଉଡାଇଥିଲେ ।

ଏହି ଶୁଭଦିନ ୨୬ ଜାନୁୟାରୀ, ୧୯୫୦ ମସିହାରେ ଏକ କନ୍ୟାରତ୍ନା ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା, ଭୁବନ ଗାଁର ଅରାସାହି ନିବାସୀ ବାପା ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଦାସ (ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର) ଔରସ ତଥା ମା' ଶୋଲାଦେବୀଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ କ୍ଷଷ୍ଟ ସନ୍ତତି - ନାମ ତା'ର ଶୁଭଲଗ୍ନରେ ଦିଆଗଲା - ଭାରତୀ । ସ୍ଵାଧିନ ଭାରତର ସାର୍ବଭୌମ୍ୟ ଦିବସରେ ଜନ୍ମିତ ଭାରତୀ । ମା'ଙ୍କର କୋଡ଼ପୋଛା ପିଲା । ଦୁଇପୁଅ - ଶତ୍ରୁଘ୍ନ, କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଚାରିଗୋଟି ଝିଅ - ସୀତା, ଗୋତି, ବାସନ୍ତୀ, ଭାରତୀ ।

ବାପା ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଓ ମା' ଶୋଲାଦେବୀଙ୍କର ଶେଷ ସନ୍ତାନ ଭାରତୀ ହୋଇଥିବାରୁ ପରିବାରରେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । କାଳକ୍ରମେ କନ୍ୟା - ଭାରତୀ ଧିରେଧିରେ ବଡ଼ହୋଇ ଚାଲିବା ସହ କଥା କହିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଦୁଇଭାଇ ଓ ତିନିଜଣ ନାନୀଙ୍କ ଗ୍ରହଣରେ କନ୍ୟା ଭାରତୀର ଶୈଶବ ଖୁବ୍ ଆନନ୍ଦରେ କଟିଲା ।

ବାପା ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଥିଲେ - ଜଣେ ସାଧାରଣ କୃଷକ । ନିଜର ଜମିବାଡ଼ି କିଛିଥିଲା ମଧ୍ୟ, ତାହାକୁ ସେ ନିଜେ ଚାଷ କରିଥାନ୍ତି । ଧାନଚାଷ ପରେ ରବି ଫସଲ ସମୟରେ - ବିରି, ମୁଗ ମଧ୍ୟ ଚାଷ କରିଥାଆନ୍ତି । ତେଲଲୁଣର ସଂସାର ମଧ୍ୟରେ ଆଠପ୍ରାଣୀ କୁଟୁମ୍ବକୁ ବାପା ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଚଳାଇଥାନ୍ତି - ଭାବ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଭାବ ନଥିଲା, ଜଣେ ନିମ୍ନ ମଧ୍ୟବତୀ ପରିବାର ଭଳି ତାଙ୍କର ଜୀବନ ଅତିବାହିତ ହୋଇଥିଲା ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଶୋଲାଦେବୀଙ୍କର ଭାଇ ନଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ବାପା ଓ ମା'ଙ୍କ ପାଖକୁ ଭୁବନର ପୋଥାଳ ସାହିକୁ ଛୋଟ ବେଳରୁ ପୁଅ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ - ଲକ୍ଷ୍ମୀଧରଙ୍କ ସାନପୁଅ କୃଷ୍ଣ, ନାମ ତାଙ୍କର କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଦାସରୁ ହୋଇଥିଲା - କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ପୋଥାଳ । ଅଜାଘର ତଥା ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ - କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ।

ଅବଶିଷ୍ଟ ଚାରିଜଣ ଝିଅ, ଗୋଟିଏ ପୁଅ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ତଥା ଧର୍ମପତ୍ନୀ ଶୋଲାଦେବୀଙ୍କୁ ନେଇ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ପରିବାର । ସମାଜରେ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ନଥିଲା, ହାତଗଣତି କେତୋଟି ପରିବାର ରେ ପିଲାମାନେ ପାଠ ପଢୁଥିଲେ, ବିଶେଷତଃ ଶିକ୍ଷିତ ଓ ଥିଲା ଘରର ଝିଅମାନେ ସେହି ସମୟରେ ପାଠ ପଢୁଥିବାର ନଜିର ସମାଜରେ ରହିଅଛି । ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଚାଟଶାଳୀ ଶିକ୍ଷାସହ ପ୍ରାକ୍ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ପଢ଼ାଇଥିଲେ । ପୁଅଝିଅମାନେ

ସଂଖ୍ୟା ଗଣିବା ଓ ଅକ୍ଷର ପଢ଼ିବାରେ ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତି ହେଲା ବୋଲି ସେତେବେଳେ କେତେକ ପରିବାର ରେ ଗଣା ଯାଉଥିଲା, ସେଥିରୁ ମଧ୍ୟ ବାଦ ପଡ଼ିଥିଲେ - ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର କର ପୁଅ ଓ ଝିଅମାନେ, ଅନ୍ୟ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ - ପ୍ରାକ୍ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ - ଭାରତୀ ଦେବୀ କୌଣସି ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିନଥିଲେ ।

ପିଲାଟି ଦିନରୁ ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ଦଶବର୍ଷ ବୟସ ହେଇ ଥିବାବେଳେ ସେ, ସେ ସମୟରେ ପୋଷାକ (ଡ୍ରେସ୍) ନପିନ୍ଧି - ଖଣ୍ଡିଏ ଖଣ୍ଡିଏ ଛୋଟ ଶାଢ଼ୀ ପିନ୍ଧୁଥିଲେ । ମା' ଶୋଲାଦେଇ କୁ ଘରକାମରେ - ରୋଷେଇ ବସାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାସହ କାଞ୍ଜିଆ ତଥା ତାସ୍ ଖେଳରେ ସମୟ ବିତାଉଥିଲେ ।

ସମୟର କାଳଚକ୍ରରେ ସମସ୍ତେ ପରିଚାଳିତ । ଭାଇ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ, ବୃତ୍ତିରେ ଜଣେ ଚାଷୀ, ବାପା ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର କୁ ଚାଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ପରେପରେ ତାଙ୍କର ବିବାହ - ଭୁବନର କାଳିନ୍ଦୀ ପୃଷ୍ଟିଙ୍କ ଭଉଣୀଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ହେଲା । ବଡ଼ନାନୀ ସୀତା, ଭୁବନ ନାୟକ ସାହିର ସପନି ଦାସଙ୍କ ପୁଅ ହୃଦାନନ୍ଦ ଦାସ (ଠୁରିଆ) ସହ ତଥା ମଧ୍ୟମନାନୀ ଗୋଡ଼ିର, ନାୟକ ସାହିସ୍ତୁ ହାଡ଼ିବନ୍ଧୁ ନାୟକ କୁ ସହିତ ବିବାହ ହେଲା । ଘରେ ମାତ୍ର ଦୁଇଭଉଣୀ - ବାସନ୍ତୀ ଓ ଭାରତୀ ମା' ଶୋଲାଦେଇ ପାଖରେ ରହିଲେ ।

ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ବାସନ୍ତୀର ଭଦ୍ରକ ଜିଲ୍ଲାର ବାସୁଦେଇପୁର ରେ ମହେନ୍ଦ୍ର ପୃଷ୍ଟି ସହ ବିବାହ ହେଲା ଓ ଭାରତୀ ବାପା - ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର, ମା' - ଶୋଲାଦେଇ ତଥା ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀ କୁ ପାଖରେ ନିଜର ସମୟ ଅତିବାହିତ କରିଲେ । ବାପା - ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଜଣେ କୃଷକ ହୋଇଥିବାରୁ ଘରେ ଗାଈ ଓ ବାଛୁରୀ ରହିଥିଲା । ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ କୁଣ୍ଡା, ତୋରାଣୀ ମା'ଙ୍କ ସହିତ ଭାରତୀ ଘରକାମ କରୁଥିଲେ ।

କାଳକ୍ରମେ ଭାରତୀଙ୍କ ବିବାହ ଭୁବନ ପୋଥାଳ ସାହିସ୍ତୁ - ବାବାଜୀ ନାୟକ କୁ ମଧ୍ୟମପୁତ୍ର କାଠଶିଳ୍ପୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର କୁ ସହିତ ହେଲା, ସେ ବାପାକୁଳ ରୁ ଶାଶୁକୁଳ କୁ ଆସି ଦୁଇକୁଳ କୁ ଜଣେ ଦୁହିତା ଭାବରେ ହିତସାଧନା କରିଥିଲେ । ଭାରତୀ ଦେବୀ ନିଜର ଚାରିଗୋଟି ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି, ଯଥା - ପୁଅ, ବୋହୂ, ଝିଅ, ଜ୍ଞାଇଁ, ନାତି ଓ ନାତୁଣୀ କୁ

ନେଇ ଶ୍ରୀରାମ ପରିବାର ରେ ସୁଖର ସଂସାର କରୁଛନ୍ତି ।

ଭାରତୀ ଦେବୀ ଏକ ନାରୀ କେନ୍ଦ୍ରୀକ ଉପନ୍ୟାସର ନାୟିକା - ସ୍ୱୟଂ ଭାରତୀ
ଦେବୀ ।

ଭଗିନୀ ଭାରତୀ

ଭୁବନ ଗାଁର ଜଣେ ସାଧାରଣ କୃଷକ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଦାସ ଓ ଜଣେ ସାଧାରଣ ଗୃହାଣି ଥିଲେ - ତାଙ୍କ ଧର୍ମପତ୍ନୀ ଶୋଲାଦେଇ । ଚାରିଜଣ ଝିଅ - ସୀତା, ଗୋଡ଼ି, ବାସନ୍ତୀ, ଭାରତୀ ଓ ଦୁଇଜଣ ପୁଅ - ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ଓ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଙ୍କୁ ନେଇ ତାଙ୍କ ତେଲ ଲୁଣର ସଂସାର । ସ୍ୱଳ୍ପ ଚାଷଜମିରେ ନିଜେ ଚାଷ କରିବା ସହିତ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର ଚାଷଜମିରେ ଭାଗୀଦାରି ଚାଷକରି ଯେଉଁ ଧାନଫସଲ ଅମଳ କରୁଥିଲେ, ତାହା ସହିତ ରବି ରତ୍ନରେ ନିଜ ଚାଷଜମିରେ - ବିରି, ମୁଗ ଚାଷକରି ନିଜ ପରିବାର ର ଭରଣପୋଷଣ କରିପାରୁଥିଲେ

ଜଣେ ସାଧାସିଧା, ଆମାୟିକ, ମିଳାପି, ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର, ଧର୍ମପରାୟଣ ବ୍ୟକ୍ତିଥିଲେ ଉଭୟ ପତି ପତ୍ନୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଓ ଶୋଲାଦେଇ, ତାହାର ପ୍ରଭାବ ତାଙ୍କର ଛଅଜଣ ପିଲାଙ୍କଠି ପଡ଼ିଥିଲା । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଶିକ୍ଷା (ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷା) - ସେହି ସମୟରେ ସଂସ୍କାରଧର୍ମୀ ସମାଜରେ ଦେଇ ପାରିନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସଂସ୍କାର, ସଭ୍ୟତା, ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ଭାରତୀ ଦେବୀ - ଏକ ନାରୀ କେନ୍ଦ୍ରୀକ ଉପନ୍ୟାସ ରେ - ଭାରତୀ ଦେବୀ ମୁଖ୍ୟ ଚରିତ୍ର । ପରିବାର ରେ ଜଣେ ଭଗିନୀ ଭାବରେ ଦୁଇଭାଇ ଓ ତିନିଜଣ ନାନୀଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ଭାବଗତ ସମ୍ପର୍କ କୁ ଉପନ୍ୟାସରେ ଚିତ୍ରଣ କରାଯାଇଛି ।

ବଡ଼ଭାଇ - ଶତ୍ରୁଘ୍ନ -

ବାପା ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଓ ମା' ଶୋଲାଦେଇ ଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଗର୍ଭକୁ ପୁତ୍ରସନ୍ତାନ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ଙ୍କ ଜନ୍ମ ୧୯୩୫ ମସିହାରେ ପରାଧିନ ଭାରତବର୍ଷରେ । ବାପା-ମା'ଙ୍କର ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିବାରୁ ଅଜା-ଆଇ ତାଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ଶୈଶବ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ - ଚାଟଶାଳୀରେ ପ୍ରାକ୍ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣକରି କିଶୋର ଅବସ୍ଥାରୁ - (୧୫ ବର୍ଷ ବୟସରେ) - ବାପା ଲକ୍ଷ୍ମୀଧରଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ବିଲବାଡ଼ିକୁ ଯିବାଆସିବା କରୁକରୁ ଜଣେ କୃଷକ ଭାବରେ ନିଜର ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ବାଲ୍ୟ ବିବାହ ପ୍ରଥା ସମାଜରେ ପ୍ରଚଳନ ହେଉଥିବାରୁ ୧୭ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ବିବାହ କରିଥିଲେ,

ତାଙ୍କ ସାହି - ଅରାସାହି ନିବାସୀ ବାବାଜୀ ପୃଷ୍ଠି ଙ୍କ କନ୍ୟା ସୁନ୍ଦରୀ କୁ । ସେ ଥିଲେ ଭୁବନର ପରିଚିତ - କାଳନ୍ଦୀ ପୃଷ୍ଠି ଙ୍କ ଭଉଣୀ । ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କର ଜମି, ଘରଡ଼ିହ ବହୁତ ଥିଲା, ସେ ଭୁବନରେ ଜଣେ ତତ୍କାଳୀନ ଧନୀକ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ପରିଗଣିତ ହେଉଥିଲେ ।

ସମୟକ୍ରମେ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ଙ୍କ ୪ ଗୋଟି ପୁଅଝିଅ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ । ପୁଅଦ୍ୱୟ - କୈଳାସ, ବିଳାସ ଓ କନ୍ୟାଦୁଇଟା - ଅହଲି ଓ ପଦୁଆଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା, କର୍ମ ପ୍ରଦାନକରି ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ବିବାହ କରାଇଥିଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ଭୁବନ ଗାଁରେ । ପିଲାମାନେ ଛୋଟଛୋଟ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କ ମା' ସୁନ୍ଦରୀ ମରିଯାଇଥିବାରୁ, ସେମାନେ ନିଜନିଜର ପିଉସୀ ମା'ଙ୍କ ସେବାଯତ୍ନରେ ବଢ଼ିଥିଲେ । ଦୁଇଝିଅ - ଅହଲି - ବେହେରା ସାହିରେ ବିବାହ କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଥିଲେ ଜଣେ କୃଷକ । ପଦୁଆଁ - ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ଛକରେ ବିବାହ କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଥିଲେ ଜଣେ କୃଷକ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନେଇ ସପରିବାର ରେ ରହିଥାନ୍ତି ।

ବଡ଼ପୁଅ - କୈଳାସ - ଏଠି ବାପାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ କିଛିବର୍ଷ ଚାଷକାର୍ଯ୍ୟରେ ନିମଗୁରହି - ନୁଆଦିଲ୍ଲାର ଗୁଡ଼ ଗାଁରେ ଏକ ବେସରକାରୀ କମ୍ପାନୀରେ ଶ୍ରମିକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି - ଭୁବନ ପୋଥାଳ ସାହିସ୍ଥ - ସୁନାମଧନ୍ୟ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଗୁରୁ କୋଦଣ୍ଡ ଗୁରୁ ଙ୍କ ଝିଅକୁ ବିବାହ କରିଥାନ୍ତି । ଦୁଇପୁଅ ଓ ଗୋଟିଏ ଝିଅକୁ ନେଇ ତାଙ୍କର ପରିବାର । ସାନପୁଅ - ବିଳାସ - ବାପାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଚାଷକାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ, ପୋଥାଳ ସାହିରେ ବିବାହ କରନ୍ତି, ତାଙ୍କର କୌଣସି ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ନାହାଁନ୍ତି ।

ବାପା ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଓ ମା' ଶୋଲାଦେବି ମରିଯିବା ପରେ ଭାଇ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ଉପରେ ପାରିବାରିକ ଦାୟିତ୍ୱ ପଡ଼ିଥିଲା । ଶତ୍ରୁଘ୍ନ - ସାନ ଭଉଣୀ - ଭାରତୀ କୁ - ଭାର ବୋଲି ଡାକନ୍ତି, ସେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଆନ୍ତି - ପ୍ରଥମେ ଭାର ସମ୍ପୋଧନ କରି ଡାକ ପକାଇଥାନ୍ତି ।

ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ - ସ୍ୱାମୀ କାଠଶିଳ୍ପୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଥିଲେ ଖୁବ୍ ସ୍ୱାଭିମାନୀ - ବିବାହର ପରେପରେ - ସେ କିଛିବର୍ଷ - ଶାଶୁ, ଶଶୁର ଙ୍କ ସହ ପାରିବାରିକ ସମ୍ପର୍କ ରଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ

କିଛିବର୍ଷ ଆଦୌ ସେଠାକୁ ତାଙ୍କର ପରିବାର ଗଲେନାହିଁ । ପରେପରେ ତାଙ୍କର ପାରିବାରିକ ସମ୍ପର୍କ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିଲା ।

ରାମଚନ୍ଦ୍ର - ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଓ ଶୋଲାଦେଇ କ୍ଷ କନିଷ୍ଠା କନ୍ୟା ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ବିନା ଯୌତୁକରେ ବୈଦିକ ରୀତିରେ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ଶାଶୁ ଓ ଶଶୁର ଭାଇଁ ରାମଚନ୍ଦ୍ର କୁ ଖୁବ୍ ସମ୍ମାନ କରୁଥିଲେ ଜଣେ କର୍ମଠ - କାଠଶିଳ୍ପୀ ଭାବରେ ।

ବଡ଼ଶଳା - ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ମଧ୍ୟ ଭଉଣୀ ଭାଇଁ ରାମଚନ୍ଦ୍ର କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବାସହ - ଭାଣିଜୀ - ଜୟନ୍ତୀ ଓ ଭଣଜା - ସୁବାସ, ପ୍ରକାଶ ଓ ମାନସ କୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ବାପା - ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର, ମା' - ଶୋଲାଦେଇ ସହ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂସାର ରୁ ବିଦାୟ ନେଇଛନ୍ତି ।

ସାନଭାଇ - କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର -

ବାପା - ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଓ ମା' - ଶୋଲାଦେଇ କ୍ଷର ଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ର ଥିଲେ - କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର । କୃଷ୍ଣ କୁ ଯେତେବେଳେ ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ବୟସ ବାପା-ମା' ତାଙ୍କୁ ଚେକି ଦେଇଥିଲେ - ଭୁବନ ପୋଥାଳ ସାହିସ୍ଥ - ତାଙ୍କର ଶାଶୁ ମାଳତୀ (ତେଜେଇ) ଓ ଶଶୁର ବଜର ପୋଥାଳ କୁ ପାଳିତ ପୁଅ ଭାବରେ । ଏହାର କାରଣ ଶୋଲାଦେଇ କ୍ଷର ଭାଇ ନଥିଲେ, ବଂଶରକ୍ଷା ପାଇଁ ଅଜା-ଆଇ ତାଙ୍କ ନାତି କୃଷ୍ଣ କୁ ନେଇ ଲାଳନପାଳନ କରି ବଡ଼ କରିଥିଲେ ।

କୃଷ୍ଣ ଅଜାଘରେ ବଢ଼ିଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ଭୋଗ ଦଖଲ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ବାପା-ମା', ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀ କ୍ଷ ସହିତ ଉତ୍ତମ ସମ୍ପର୍କ ରଖୁଥିଲେ ଓ ସଦାସର୍ବଦା ନିଜର ଘର (ଅରାସାହି)କୁ ଆସୁଥିଲେ । ସେ ଜଣେ କୃଷକ ଭାବରେ ନିଜର ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରୁଥିଲେ । କାଳକ୍ରମେ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର - ଭୁବନ ପୋଥାଳ ସାହିସ୍ଥ ବଜର ବିହାରୀ କ୍ଷ କନ୍ୟା କୁନ୍ତଳା କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଦୁଇପୁଅ - କିଶୋର, ବଡ଼ପୁଅ - ଅବିବାହିତ ଅଛନ୍ତି ଓ ସାନପୁଅ - ନିରଞ୍ଜନ - ସେହି ପୋଥାଳ ସାହିରେ ବିବାହକରି ସଂସାରିକ ରହିଛନ୍ତି । ଦୁଇଝିଅ - କୁନି ଓ ଟି ଭୁବନରେ ବିବାହକରି ନିଜନିଜର

ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଧରି ପରିବାର ରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛନ୍ତି ।

ସାନଭାଇ - କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର - ଅଜାଙ୍କ ଘରକୁ ପୁଅ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ - ଭାଇଭଉଣୀଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତମ ସମ୍ପର୍କ ରଖୁଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣ ତାଙ୍କ ସାନଭଉଣୀ - ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ସେ ଯାଉଥିଲେ ସେହି ବାଟରେ ଗଲା ସମୟରେ - ଭଉଣୀ ଭାରତୀ କ'ଣ ଘରକୁ ଯାଇ ତାକୁ ଦେଖାକରି ଯାଉଥିଲେ । ଭଉଣୀ ଭାରତୀ ଦେବୀ ଓ ଭାଇ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର କ'ଣ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟଏକ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା । ଭାରତୀ ଦେବୀ (ପତି - ରାମଚନ୍ଦ୍ର କ'ଣ) ଭଣିଜା - ଭଉଣୀ ବେଙ୍ଗୁଲି ର ମଧ୍ୟମପୁତ୍ର - ତ୍ରିଲୋଚନ (ଠୁରିଆ) କୁ - କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର କ'ଣ ବଡ଼ଝିଅ କୁନିର - ବିନା ଯୌତୁକରେ - ବୈଦିକ ମତେ ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ଭୂମିକା ଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଭଣିଜା ବୋହୂ - କୁନି - ମାମୁଁ - ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଓ ମାଇଁ - ଭାରତୀ କୁ ମଳାଶୁର ଓ ମାଇଁଶାଶୁର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ନଦେଇ - ପୂର୍ବ ସମ୍ପର୍କ ବାପାଙ୍କ ଭଉଣୀ - ଭାରତୀ କୁ ପିଉସୀ ଓ ରାମଚନ୍ଦ୍ର କୁ ପିଉସାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ।

ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ସାନଭାଇ - କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଭାଉଜ କୁନ୍ତଳା - ଭଣିଜା ଓ ଭଣିଜୀ ମାନଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ଭାରତୀ କ'ଣ ଏକମାତ୍ର ଝିଅ ଜୟନ୍ତୀ ଓ ବଡ଼ପୁଅ - ସୁବାଷର ବିବାହ ସମୟରେ ସେ ପ୍ରଥମ ମଉଲା (ମାସୁଘର) ଭାବରେ - ମଙ୍ଗଳୁତି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମାପନ କରିଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ରାମଚନ୍ଦ୍ର କ'ଣ କ୍ରୋଧର ଶିକାରହେଇ ବଡ଼ଭାଇ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ କ'ଣ ପରିବାର ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ନଥିଲା । କାଳକ୍ରମେ ଭଉଣୀ - ବାସନ୍ତୀ ର ପ୍ରୟାସରେ ସମ୍ପର୍କ ହେଲା । ଅନ୍ୟଦୁଇ ଭଣିଜା ପ୍ରକାଶ ଓ ମାନସ ର ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାନମାମୁଁ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ସପରିବାର ସକ୍ରିୟ ସହଯୋଗ ଥିଲା ।

ଘଟଣାକ୍ରମରେ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ମରିଯାଇଛନ୍ତି, ଧର୍ମପତ୍ନୀ କୁନ୍ତଳା ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ପରିବାରରେ ଅଛନ୍ତି ।

ବଡ଼ଭଉଣୀ - ସୀତାଦେବୀ -

ବାପା ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଓ ମା' ଶୋଲାଦେବିଙ୍କ କର ଦୁଇପୁଅ - ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ଓ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ସହିତ ଚାରିଜଣ ଝିଅ - ସୀତା, ଗୋତି, ବାସନ୍ତୀ, ଭାରତୀ ମଧ୍ୟରେ ସୀତା ଥିଲେ ବଡ଼ । ବାପା, ମା'ଙ୍କୁ ସୀତା ପିଲାଟିବେଳୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସୀତା ପାଠପଢ଼ା ଆଦୌ କରିନଥିଲେ, ସେ ସଦାସର୍ବଦା ଘରକାମରେ ମା' ଶୋଲାଦେବିଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ବାଲ୍ୟ ବିବାହ ପ୍ରଥା ଚାଲୁଥିଲା ।

ସୀତାଦେବୀଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ବିବାହ ହୋଇଥିଲା - ନାୟକ ସାହିସ୍ଥିତ - ଭୁବନ କାପୁଡ଼ିଆ ସମାଜର ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ ସଭ୍ୟ ସପନି ଦାସଙ୍କ ବଡ଼ପୁଅ ହୃଦାନନ୍ଦ (ଠୁରିଆ) ଙ୍କ ସହିତ । ସପନି ଦାସ ଥିଲେ ଜଣେ ବିଶିଷ୍ଟ କୃଷକ । ସେ ନିଜର ଚାଷଜମି ସହିତ ବହୁତ ଲୋକଙ୍କର ଚାଷଜମିକୁ ଭାଗଚାଷୀ ଭାବରେ ଚାଷ କରୁଥିଲେ । ସେଥିରେ ତାଙ୍କୁ ଦୁଇପୁଅ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।

ବଡ଼ଭଉଣୀ - ସୀତାଦେବୀ ସମସ୍ତ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ବିଶେଷତଃ ସାନଭଉଣୀ - ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଉଥିଲେ, ଅବିବାହିତା - ଭାରତୀ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ନିଜ ବଡ଼ନାନୀ ସୀତାଦେବୀ ଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେଉଥିଲେ, ଠୁରିଆ ଓ ସୀତା ଙ୍କର ଦୁଇପୁଅ - ରବିନ୍ଦ୍ର ଓ ଶରତ ତଥା ପାଞ୍ଚଜଣ ଝିଅ - ସୁମା, କୁନି, ମିନି, ସିନି ଓ ରାନା ଥିଲେ ।

ବଡ଼ପୁଅ ରବିନ୍ଦ୍ର - ଭୁବନ ହାଇସ୍କୁଲ ରୁ ନବମ ଶ୍ରେଣୀ ପଢୁଥିବା ସମୟରେ ଅଧାରୁ ପାଠଛାଡ଼ି ବାପାଙ୍କ ବୃତ୍ତି କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟକୁ ଜୀବନର ବୃତ୍ତି ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିନେଇ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ଜଣେ ବାଲିସିମେଣ୍ଟ ର ନିର୍ମାଣ ଶ୍ରମିକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଭୁବନ ସନିକର୍ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ ଗ୍ରାମରେ ବିବାହକରି ଗୋଟିଏ କନ୍ୟା, ଦୁଇଗୋଟି ପୁଅକୁ ନେଇ ତାଙ୍କର ପରିବାର । ସାନପୁଅ ଶରତ - ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷାପରେ ଭୁବନର ଜଣେ ଦରଜୀ (ଟେଲର) ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା, ପରେ ତା'ର ବିବାହ ଭୁବନର ଖଣ୍ଡିଆବନ୍ଧୁ - ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଗୁରୁ ହୃଦାନନ୍ଦ ବେହେରା ଙ୍କ ଝିଅ ସହିତ ବିବାହ

ହୋଇ ଦୁଇଗୋଟି କନ୍ୟାକୁ ନେଇ ତା'ର ପରିବାର ।

କାଳକ୍ରମେ ଠୁରିଆ ଦାସ - ନିଜସ୍ୱ ବାପାଙ୍କ ଜମି, ଭୁବନ ଲତାବିଲ (ଓଟପଡ଼ିଆ) ନିକଟରେ ଘରକରି ସପରିବାରେ ସେଠାରେ ରହିଅଛନ୍ତି । ପାଞ୍ଚଜଣ ଝିଅ ମଧ୍ୟରେ - ବଡ଼ଝିଅ - ସୁମା - ଭୁବନର ବଡ଼ଦାଣ୍ଡର ବ୍ୟବସାୟୀ ପ୍ରଭାକର ଗୁରୁ ଙ୍କୁ ବିବାହକରି ଗୋଟିଏ ପୁଅ, ତିନିଜଣ ଝିଅକୁ ନେଇ ତା'ର ପରିବାର । ମଧ୍ୟମଝିଅ - କୁନି - ଜଣେ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷାଧାରୀ - ଭୁବନ ଅରାସାହିର ଚକ୍ରଧର ବେହେରା ଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଛନ୍ତି । ଚକ୍ରଧର - ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଙ୍କ ଷ୍ଟାଟିଷ୍ଟିକାଲ ଇନ୍‌ସପେକ୍ଟର ଭାବରେ ଅବସର ପରେ - ଅରାସାହିରେ ନିଜସ୍ୱ ଘରକରି ରହିଛନ୍ତି । ତିନିଝିଅ - ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷିତା, ବଡ଼ଝିଅ - ବିବାହିତା, ଏହିପରି ତାଙ୍କ ସଂସାର । ମଧ୍ୟମଝିଅ - ମିନି - ଯାଜପୁର ରେ ଶଙ୍ଖଚିଲା ରେ ବିବାହିତା, ସୁମା - ସୁଦର୍ଶନ ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀ, ଗୋଟିଏ ପୁଅ, ଗୋଟିଏ ଝିଅକୁ ନେଇ ତାଙ୍କ ସଂସାର, ସାନମଝିଆଁ - ସିନି - ଯାଜପୁର ରେ ବିବାହିତ, ସୁମା - ବ୍ୟବସାୟୀ, ଗୋଟିଏ ପୁଅ ଓ ଗୋଟିଏ ଝିଅକୁ ନେଇ ପରିବାର, ସାନଝିଅ - ରୀନା - ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷାପରେ - ଯାଜପୁର ରେ ବିବାହିତ, ତା'ର ସୁମା ଜଣେ ଶିକ୍ଷା ସହାୟକ (ଗଣଶିକ୍ଷକ), ତିନିଜଣ ଝିଅକୁ ନେଇ ତା'ର ପରିବାର ।

ମଧ୍ୟମ ଭଉଣୀ - ଗୋଡ଼ିଦେବୀ -

ବାପା ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଓ ମା' ଶୋଲାଦେଇ ଙ୍କର ଚତୁର୍ଥ ଗର୍ଭସ୍ଥ ସନ୍ତତି - ଗୋଡ଼ିଦେବୀ । ଦୁଇଭାଇ - ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ଓ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଙ୍କ ପରେ ବଡ଼ଭଉଣୀ - ସୀତାଦେବୀ ଙ୍କ ପରେ ଗୋଡ଼ିଦେବୀ ଜନ୍ମଲାଭ କରିଥିଲେ - ପରାଧିନ ଭାରତବର୍ଷରେ, ତାଙ୍କ ପରେ ଦୁଇଜଣ ସାନଭଉଣୀ - ବାସନ୍ତୀ ଓ ଭାରତୀ ଙ୍କ ଜନ୍ମ । ଚାରିଗୋଟି ଝିଅ ଓ ଦୁଇପୁଅ କୁ ନେଇ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଙ୍କ ସଂସାର । ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ବୟସରୁ ସାନପୁଅ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ନିଜ ଅଜାଙ୍କ ଘର (ଭୁବନ, ପୋଥାଳ ସାହି) - ବଇର ପୋଥାଳ ଘରକୁ ପୁଅହୋଇ ଯାଇଥିଲେ, କାରଣ ତାଙ୍କର କୌଣସି ମାମୁଁ ନଥିଲେ ବୋଲି ।

ଗୋଡ଼ିଦେବୀ କି ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ଥିଲା - ପତଳା ଓ କଳାରଙ୍ଗ, ପାଠପଢ଼ା କହିଲେ କିଛିନାହିଁ କହିଲେ ଚଳେ, ଖାଲି ପ୍ରାକ୍ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ଭଳି ସଂଖ୍ୟା ଓ ଅକ୍ଷର ସହିତ ପରିଚିତ । ସହଯେତ ସେତେବେଳେ ବାଲ୍ୟ ବିବାହ ପ୍ରଚଳନ ହେଉଥିଲା, ଗୋଡ଼ିଦେବୀ ର ବିବାହ ପାଇଁ ବାପା ଓ ଭାଇମାନେ ବ୍ୟସ୍ତହୋଇ ଭୁବନ ଗାଁ ତଥା ଭୁବନ ବାହାରେ ଖୋଜାଖୋଜି କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ବିଧିର ବିଧାନ ଥିଲା ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରର -

ଦିନେ ଭାଇ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ଓ ସାନଭଉଣୀ ଭାରତୀ ବାପା ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର କି ସହ ଭଦ୍ରକର ବାସୁଦେବପୁର କୁ ସେହି ସମୟରେ ଟ୍ରେନ୍ ଯୋଗେ ଯାଇଥିଲେ ଗୋଡ଼ିଦେବୀ କି ପାଇଁ ବରଘର ଦେଖିକରି ଆସିବାପାଇଁ, ମାତ୍ର ତା'ପର ଦିନ ଭୁବନ ନାୟକ ସାହିସ୍ତ୍ର ବାଞ୍ଛା ନାୟକ କି ବଡ଼ପୁଅ ହାଡ଼ିବନ୍ଧୁ କି ପ୍ରସାବ ଗୋଡ଼ିଦେବୀ କି ପାଇଁ ଯାଇଥିଲା ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର କି ଘରକୁ (ସେତେବେଳେ ହାଡ଼ିବନ୍ଧୁ ବିବାହିତ ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଧର୍ମପତ୍ନୀ ଓ ଦୁଇଜଣ ପୁଅ ହଜିଜା ରୋଗରେ ମରି ଯାଇଥିଲେ) ଶେଷରେ ଗୋଡ଼ିଦେବୀ ହାଡ଼ିବନ୍ଧୁ କୁ ବିବାହ କରିଲେ, ହାଡ଼ିବନ୍ଧୁ ବୃତ୍ତିରେ ଥିଲେ ଜଣେ କୃଷକ ।

ହାଡ଼ିବନ୍ଧୁ ଓ ଗୋଡ଼ିଦେବୀ କି ପାଞ୍ଚଜଣ ପିଲାକୁ ନେଇ ସଂସାର । ତିନିଜଣ ପୁଅ - ଯୁଧିଷ୍ଠିର, ରମେଶ, ବିଶ୍ଵନାଥ, ଦୁଇଜଣ ଝିଅ - କେତକୀ ଓ ଦେବକୀ ।

ଦୁଇଝିଅ - ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ, ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିନଥିଲେ । ବଡ଼ଝିଅ କେତକୀ - ପାଠ ଶେଷକରି - ମା'କୁ ରୋଷେଇରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବଡ଼ହାଟସ୍ତ୍ର - ପିତବାସ ସାହୁକୁ ବିବାହ କରିଲେ, ପିତବାସ ଥିଲେ - ଶିକ୍ଷାରେ ମାଟ୍ରିକୁଲେସନ୍, ଭଦ୍ର ଓ ସରଳ । ଭୁବନ ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ୍ରେ ପୋଷ୍ଟମାନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ - ପରେ ବିଭାଗୀୟ ପରୀକ୍ଷାଦେଇ ପୋଷ୍ଟାଲ କ୍ଲର୍କ ହୋଇ - କାମାକ୍ଷାନଗର, ଡେକାନାଲରେ କାର୍ଯ୍ୟକରି - ଅବସର ସମୟରେ - ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୁବନ ସବ୍ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ୍ରେ ଇନ୍‌ଚାର୍ଜ୍ ପୋଷ୍ଟମାଷ୍ଟର ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ । କେତକୀ ଜଣେ ଭଲ ଗୃହିଣୀ, ଦୁଇପୁଅ - ଜଣେ ଡିଗ୍ରୀ ଇଞ୍ଜିନିୟର ଓ ଜଣେ ଡିପ୍ଲୋମା ଇଞ୍ଜିନିୟର ଡିଗ୍ରୀଧାରୀ କଟକରେ ବ୍ୟବସାୟ କରନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ଝିଅ -

ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷାରୁ ଡ୍ରପ୍‌ଆଉଟ୍ - କଟକ ସହରରେ ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀ ଙ୍କୁ ବିବାହିତ ।

ସାନଝିଅ - ଦେବକୀ ପାଠପଢ଼ା (ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ) ଶେଷକରି ନିଜ ଘରପାଖ - ମୂରଲୀଧର ନାୟକ ଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ବିବାହ କରନ୍ତି । ମୂରଲୀ ଜଣେ ଭଲ କଂସା, ପିତୃଳ ଶିଳ୍ପୀ, ଅନେକ ମୂର୍ତ୍ତି ମଧ୍ୟ ସେ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି । ଦୁଇଜଣ ପୁଅକୁ ନେଇ ତାଙ୍କ ପରିବାର ।

ହାଡ଼ିବନ୍ଧୁ ଓ ଗୋଡ଼ିଦେବୀ ଙ୍କ - ତିନିଜଣ ପୁଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ - ଯୁଧିଷ୍ଠିର ଥିଲେ ବଡ଼ପୁଅ, ସେ ହାଇସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷା ସମୟରେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସ୍ୱୟଂ ସେବକ ସଂଘ (ଆରଏସ୍‌ଏସ୍)ର ସଦସ୍ୟ । ଜଣେ ହିନ୍ଦୁତ୍ୱ ପ୍ରେମୀ ସଂଗଠକ । ସ୍ଥାନୀୟ ଭୁବନ ହାଇସ୍କୁଲରୁ ମାଟ୍ରିକୁଲେସନ୍ ପାସ୍ ପରେପରେ କର୍ମମୟ ଜୀବନକୁ ଆଧାର ସହିତ - ଯାଜପୁର ରୋଡ଼ ର କହ୍ନେଇଁପୁର ଅଞ୍ଚଳରେ - ସମାଜସେବୀ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ବୋଇତାଳ ଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଏକ ସରସ୍ୱତୀ ଶିଶୁ ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିଷ୍ଠାକରି - ପ୍ରଧାନ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ + ୨ (କଳା) ସହ ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ରୁ ବିଏ (ଘରୋଇ) ଭାବରେ ପାସ୍‌କରି - ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିକ୍ଷା ସ୍ନାତକ (ବି.ଏଡ଼.) କରିଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶା ଶିକ୍ଷା ବିକାଶ ସମିତି ରେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଶାସକ ଭାବରେ ଯୁଧିଷ୍ଠିର ଙ୍କ ନାମ ରହିଅଛି । କଟକ, ଭୁବନେଶ୍ୱର, ଯାଜପୁର, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଜଗଣା ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳର ସରସ୍ୱତୀ ଶିଶୁ ବିଦ୍ୟା ମନ୍ଦିର (ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ରୁ ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀ) - ପ୍ରଧାନଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ । ଯାଜପୁର ରୋଡ଼ ର ଶଙ୍ଖଟିଲା ଗାଁରେ ତାଙ୍କ ବିବାହ, ଧର୍ମପତ୍ନୀ - ସୁସମା - ଶିକ୍ଷାରେ ମାଟ୍ରିକୁଲେସନ୍ ଓ ଜଣେ ଗୃହିଣୀ, ଦୁଇଝିଅ ଓ ଗୋଟିଏ ପୁଅକୁ ନେଇ ତାଙ୍କ ପରିବାର ।

ମଧ୍ୟମପୁଅ - ରମେଶ, ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷାଧାରୀ, ବୃତ୍ତିରେ ଜଣେ ଟ୍ରକ୍ ଡ୍ରାଇଭର୍ । ଦକ୍ଷ ଡ୍ରାଇଭର୍ ଭାବରେ ଭୁବନରେ ତାଙ୍କର ନାମ । ଘରର ଅନେକ କାମ ସେ କରିଥାନ୍ତି । ଭୁବନର ପୋଥାଳ ସାହିରେ ମାଳତୀ ଗୁରୁ ଙ୍କୁ ସେ ବିବାହ କରନ୍ତି । ଦୁଇପୁଅ - ତ୍ରିଲୋଚନ - ବି.ଟେକ୍ (ଡିଗ୍ରୀ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ) ସରକାରୀ ଡିଗ୍ରୀ କଲେଜରୁ ଓ ସାନପୁଅ - ନରେନ୍ଦ୍ର - +୩ ସ୍ନାତକ ବିଏ ଛାତ୍ର, ଏହା ତାଙ୍କର ପରିବାର ।

ସାନପୁଅ - ବିଶ୍ୱନାଥ, ମାଟ୍ରିକ୍ ପାସ୍ ପରେ - ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀ, ଓମ୍ଫେଡ୍ ରୁଥ୍ ବ୍ୟବସାୟୀ, ଭୁବନରେ ବିବାହିତ - ଦୁଇଜଣ ଝିଅକୁ ନେଇ ତାଙ୍କ ପରିବାର ।

ଭାରତୀ ଦେବୀ ଅବିବାହିତ ଥିବା ସମୟରେ ଅନେକ ସମୟରେ - ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ଗୋଡ଼ିଦେବୀ କ୍ଷ ଘରେଥାନ୍ତି । ଦୁଇ ପୁତୁରା - ଯୁଧିଷ୍ଠିର ଓ ରମେଶ କୁ ପିଲାଟି ଦିନରୁ ଧରି ରଖିଥାନ୍ତି । ବିବାହ ପରେ - ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭଉଣୀ ଗୋଡ଼ିଦେବୀ ଓ ଭିଶୋଇ ହାଡ଼ିବନ୍ଧୁ ସଦାସର୍ବଦା ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ କରିଥାନ୍ତି । ହାଡ଼ିବନ୍ଧୁ ଜଣେ ଭଲ କୃଷକ ହୋଇଥିବାରୁ ବିଭିନ୍ନ ଫସଲ - ବିରି, ମୁଗ, କୋଳଥ, ପନିପରିବା ଆଦି ଶାଳୀ ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ଘରେ ଦେଇଥାନ୍ତି ।

ହାଡ଼ିବନ୍ଧୁ ଓ ଗୋଡ଼ିଦେବୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ବୟସର ଅପରାହ୍ଣରେ ପାରିବାରିକ ଜୀବନ ବିତାଉଛନ୍ତି ।

ସାନମଧ୍ୟମ ଭଉଣୀ - ବାସନ୍ତୀ -

ବାପା ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଓ ମା' ଶୋଲାଦେଇ କ୍ଷର - ଚାରିକନ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ବାସନ୍ତୀ ଥିଲା ଜଣେ ହତଲକ୍ଷ୍ମୀ । ଶିକ୍ଷା - ଘରଶୂନ୍ୟ, ଅନେକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଭୁବନରୁ ଆସିଥିଲା ବିବାହ ପାଇଁ, ମାତ୍ର ବିଧି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା ଅଲଗା । ଭଦ୍ରକର ବେଦପୁର (ଖଜୁରା) ଗ୍ରାମରେ ମହେନ୍ଦ୍ର ପୃଷ୍ଟିଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ବିବାହ ହେଲା ବୈଦିକ ରୀତିରେ ମାତ୍ର କିଛିଦିନ ଘରସଂସାର ପରେପରେ - ସ୍ୱାମୀ ମହେନ୍ଦ୍ର ରୋଗାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ମରିଗଲେ । ତାଙ୍କର କୌଣସି ପିଲାପିଲି ନଥିଲେ, ବିଧବା ଜୀବନ ତାଙ୍କୁ ଅସହାୟ କରି ଦେଇଥିଲା । ପରିଶେଷରେ ନିଜ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଭାଗ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଦିଅରମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିଦେଇ - ନିଜ ପିତୃନାୟ - ଭୁବନ ଅରାସାହିକୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଚାଲିଆସିଲେ । ସେତେବେଳକୁ ମା' - ଶୋଲାଦେଇ ଓ ବାପା - ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଗୁହାଳଟିକୁ ବାସ୍ତନୀକୁ ଘର କରିବାପାଇଁ ତାଙ୍କ ନାମରେ - ରେଜିଷ୍ଟ୍ରି କରିଦେଲେ । ତା'ପରେ ବାସନ୍ତୀ ସେଠାରେ ଚାଲଲ ଛପର ଘରକରି ଜୀବନ ବିତାଉଥାନ୍ତି - ନିଜସ୍ୱ ବରା, ପକଡ଼ି ଭଳି ଖାଦ୍ୟ ତିଆରିକରି ।

ଭାଇ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର, ପୁତୁରା କୈଳାସ, ବିଳାସ ସର୍ବୋପରି ସବା ସାନଭଉଣୀ -

ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କର ପିଲାମାନ - ଝିଅ ଜୟନ୍ତୀ, ପୁଅ - ସୁବାଷ, ପ୍ରକାଶ, ମାନସ କୁ ସେ ସଦାସର୍ବଦା ଭଲ ପାଇଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ଭଉଣୀ ଭାରତୀ କି ପିଲାମାନେ ବୁଝୁଥାନ୍ତି । ଦୈନିକ ଦୁଇଥର ସେ ନିଜ ଭଉଣୀ ଭାରତୀ କି ଘରକୁ ଯିବାଆସିବା କରିଥାନ୍ତି । ତିନିଜଣ ପୁତୁରା ବୋହୂ - ତୁଳସୀ (ଚିକି), ସୁପତ୍ନୀ (ନିନି), ଶିବାନୀ (ମିଷ୍ଟି) - ମାଉସୀ ଶାଶୁ ବାସନ୍ତୀ କୁ ବହୁତ ସମ୍ମାନ ଦେଇଥାନ୍ତି ।

ବାସନ୍ତୀ ସଦାସର୍ବଦା ନିଜର ସାନଭଉଣୀ ଭାରତୀ ଦେବୀକୁ ଭଲ ପାଇଥାନ୍ତି ।

ଶୋଲାଦେଇ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର କି ସବା ସାନଝିଅ ହୋଇଥିବାରୁ ଭାରତୀ ଦେବୀକୁ ସମସ୍ତେ ସ୍ନେହ ଓ ଆଦର କରୁଥିଲେ - ଦୁଇଭାଇ, ଦୁଇଭଉଜ, ତିନିଜଣ ନାନୀ, ଭିଶୋଇ ସମସ୍ତ ପୁତୁରା, ଝିଆରୀମାନେ ଭାରତୀ କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଉଥିଲେ ।

ଘଟଣାଚକ୍ରରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଦାସ (ଲକ୍ଷ୍ମନ)ଙ୍କର ଭୁବନ କଲେଜ ରୋଡ (ଜାତୀୟ ରାଜପଥ - ୫୬) ଚାରିଲେନ୍ ନିର୍ମାଣପାଇଁ (ବାଇପାସ) ପାଇଁ - ଜମି ଜାତୀୟ ରାଜପଥ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ନେଲେ । ଅନେକ ଟଙ୍କା ଲକ୍ଷ୍ମନ ଓ ତାଙ୍କ ଭାଇ ପରିବାର ନେବାପାଇଁ ସରକାର ନୋଟିସ୍ କରିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ସମସ୍ତ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ ନିଜ ବାପାଙ୍କ ପୈତୃକ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ସମାନାର୍ଥେ ନେବାପାଇଁ ଆଲୋଚନାମୂଳକ ଭାବରେ ସମୂହ ଦରଖାସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ - ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ବଡ଼ପୁଅ ତକ୍କର ସୁବାଷ ନାୟକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଇନତଃ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ କିପରି - ଅଜା ଲକ୍ଷ୍ମନ ଓ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ୨ ଭାଗକରି - ଅଜା ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର କି ସମ୍ପତ୍ତି - ୨ ପୁଅ ଓ ଚାରିଝିଅ ପାଇବାପାଇଁ ଲିଗାଲ ହେୟାର କରି - ଜାତୀୟ ରାଜପଥ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କୁ ଦରଖାସ୍ତ କରିଲେ ।

ଓଡିଶା ହାଇକୋର୍ଟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାନୁଯାୟୀ - NHLA/Case No. 66/2018 ବର୍ତ୍ତମାନ ଢେଙ୍କାନାଳ ଜିଲ୍ଲା କୋର୍ଟରେ ସକ୍ରିୟ ବିଚାରାଧିନ ।

ସମସ୍ତ ମାନ ଓ ଅଭିମାନର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ - ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଓ ଶୋଲାଦେଇ କି ପୁଅ ଓ ଝିଅ - ଛଅଗୋଟି ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ଅଦ୍ୟାବଧି ଉତ୍ତମ ସମ୍ପର୍କ ସାମାଜିକ ବିଧି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଏକ ପ୍ରତିଛବି କହିଲେ ଭୁଲ୍ ହେବନାହିଁ ।

ଧର୍ମପତ୍ନୀ ଭାରତୀ

କଥାରେ ଅଛି - “ବିବାହ ସ୍ୱର୍ଗରେ ସ୍ଥିରିକୃତ ହୋଇଥାଏ” ଯିଏ ଯାହା ହାଣ୍ଡିରେ ଚାଉଳ ପକାଇଛି - ଅର୍ଥାତ୍ କେଉଁ ବରକୁ କେଉଁ କନ୍ୟା ବିବାହ କରିବେ ତାହା ଦୈବୀ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ବାପା-ମା’ଙ୍କ ସଂଯୋଗ କାଳେ - ବିହି ଯାହା କପାଳେ ଛାଡ଼େ ତାହା ହିଁ ଭାଗ୍ୟ । ଏଠାରେ ବିଧାତା - ଶିଶୁଟିଏ ଜନ୍ମ ସମୟରେ - କେଉଁଠାରେ ଜନ୍ମନେବ, ଶିକ୍ଷା କ’ଣ ରହିବ, କର୍ମ କ’ଣ କରିବ, ବିବାହ କେଉଁଠି ହେବ ସର୍ବୋପରି ମୃତ୍ୟୁ କିପରି ଆସିବ - ଏହା ସ୍ଥିରିକୃତ କରିଥାନ୍ତି । ଅଧିକତ୍ରୁ ମାନବର କର୍ମାନୁଯାୟୀ ଫଳପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ ।

ଜନ୍ମ, ଶିକ୍ଷା, କର୍ମ ପରେ ବିବାହ ଆସିଥାଏ, ଏଥିରୁ ଭାରତୀ ଦେବୀ ବାଦ୍ ପଡ଼ନ୍ତେ ବା କିପରି । ଭୁବନ ଅରାସାହି ନିବାସୀ - ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଦାସ ଓ ଶୋଲାଦେଇ ଙ୍କ ଷଷ୍ଠ ଗର୍ଭକୁ କନ୍ୟା ଭାରତୀ ଜନ୍ମନେଇ, ଚାରିଭଉଣୀ ଓ ଦୁଇଭାଇ ଙ୍କ ଗ୍ରହଣରେ ଜୀବନ ବିତାଇ ନିଜର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟଦେଇ ନଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଆଦୌ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ କେବଳ - କଥୋପକଥନ ଶିକ୍ଷାସହ ସଂଖ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ତତ୍କାଳୀନ ସମାଜର ଝିଅଟିଏ ଶାଶୁ ଘରକୁ ଯିବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ ମା’ ଓ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ସେ ନିଜର ଜୀବିକା ସାଧାରଣ ଗୃହିଣୀ ଭାବରେ ଘରର ଯାବତୀୟ କାମ; ଯଥା - ରୋଷେଇ ବାସ, ଘରସଫା, ଗାଈ ବାଛୁରୀଙ୍କ ଯତ୍ନ ଆଦି ଭଲ ଭାବରେ ନେଇ ପାରୁଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ଚକ୍କଳି ପିଠା ସହ ନାନାଜାତ ପିଠା ପ୍ରସ୍ତୁତ ପାଇଁ - ବିରି ଓ ଚାଉଳକୁ ଚୁନା କରିବାପାଇଁ କାଠ ନିର୍ମିତ ଢିଙ୍କି ସାହାଯ୍ୟରେ କାମ କରାଯାଉଥିଲା । ଘରର ରୋଷେଇ - କାଠ ଜାଳେଣୀ ସହ ଗୋବର ଘଷି ଜାଳେଣୀ, ଧାନ ଚୁଲାରେ ବସାଇ କଳରେ ପେଷାଇ ଚାଉଳ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାରତୀ ଦେବୀ ନିପୁଣା ଥିଲେ । ଜନ୍ମ, ଶିକ୍ଷା, କର୍ମ ପରେ କିଶୋରୀ ଝିଅଟି ଯୌବନରେ ଉପନୀତ ହେଲେ - ବାପା, ମା’ ଉପଯୁକ୍ତ ବରପାତ୍ର ସମ୍ମାନକରି ତା’ର ବିବାହ କରି ଦେଇଥାନ୍ତି, ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭାରତୀ ଦେବୀ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ କୋଡିଏ ବର୍ଷ ବୟସ, ସେ ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କର ବିବାହ ହୋଇଥିଲା - ଭୁବନ ପୋଥାଳ ସାହି ନିବାସୀ - କାଠଶିଳ୍ପୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକ କୁ । ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଥିଲେ ବାପା ଛେଉଣ୍ଡ, ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ବୟସ ସମୟରେ ବାପା ବାବାଜୀ ରୋଗାଗ୍ରସ୍ତ ପାଇଁ ସଂସାର ରୁ ବିଦାୟ ନେଇଥିଲେ, ମା' ଭୂତିଦେବୀ - ଚାରିଜଣ ପୁଅ - ଦୁଃଶାସନ, ଭୀମସେନ, ରାମଚନ୍ଦ୍ର, ଭାଗବତ ଓ ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟା - ବେଙ୍ଗୁଲି କୁ ନେଇ ବହୁତ କଷ୍ଟରେ ପରିବାର ଚଳାଉଥିଲେ । ପରେପରେ ସମସ୍ତ ପୁଅମାନେ କିଶୋର ଅବସ୍ଥାରୁ ନିଜନିଜର କର୍ମରେ ଲାଗିଲେ । ରାମଚନ୍ଦ୍ର - ପ୍ରାକ୍ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ସମାପ୍ତକରି (କେବଳ ଲେଖା ଓ ପଢ଼ା) କାଠକାମକୁ ନିଜ ଜୀବନର ବୃତ୍ତି ଭାବରେ ଗ୍ରହଣକରି ଭୁବନରେ ଜଣେ ଭଲ କାଠ କାରିଗର ଭାବରେ ନାମ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ ।

ପିତୃହରା ରାମଚନ୍ଦ୍ର କି ବିବାହ କର୍ମ ତାଙ୍କ - ଦାଦା ନାରାୟଣ ନାୟକ ସମାପନ କରିଥିଲେ (ନାରାୟଣ କି ଦୁଇପୁଅ - ନରୋତମ, ଆନନ୍ଦ ଓ ଦୁଇଝିଅ - ସୁକ, ଗୋଲ୍ଲୁ ଥିଲେ) । ନାରାୟଣ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଶୁଭବିବାହ ପୁତୁରା ରାମଚନ୍ଦ୍ର କି କରାଇଥିଲେ - ବାଜା, ରୋଷଣୀ ସହ ବରଯାତ୍ରୀ ଏବଂ ବରର ପାଲିଙ୍କିରେ ବସିଯିବା ସହ ବିନା ଯୌତୁକରେ ବୈଦିକ ରୀତିରେ ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟ ।

ବିବାହ ପରେ ଭାରତୀ ଦେବୀ ଦାସ ପରିବାର ର ଝିଅରୁ ନାୟକ ପରିବାର ର ବୋହୂ ହୋଇଗଲେ । ବଳରାମ ନାୟକ ନିଜର ପୈତୃକ ଘର ନାୟକ ସାହିରୁ ଭାଇମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଉଠିଆସି ପଢ଼ା ଅଳି ଦୁଇପୁଅ - ବାବାଜୀ, ନାରାୟଣ ଓ ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟା - ଲବଣୀ କୁ ଧରି ଭୁବନ ପୋଥାଳ ସାହିରେ ନିଜସ୍ୱ ଘର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଭୁବନର ସମସ୍ତଙ୍କର ଚାଳଘର ଥିଲା । ବଳରାମ କି ମଧ୍ୟ ଚାଳଘର ର ଏକ ଖଞ୍ଜାଟିଏ ଥିଲା, ପରେ ଦୁଇପୁଅ - ବାବାଜୀ ଓ ନାରାୟଣ ଟାଳି ଛପର ଘର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ।

ଭାରତୀ ଦେବୀ ନିଜ ଶାଶୁ - ଭୂତିଦେବୀ, ଖୁଡ଼ିଶାଶୁ - ସାବିତ୍ରୀ, ଖୁଡ଼ାଶୁର - ନାରାୟଣ (ରାମଚନ୍ଦ୍ର କି ଦାଦା ଓ ଖୁଡ଼ା), ଦେଉଶୁର - ଦୁଃଶାସନ, ଯା - ଗୁଣ୍ଡୁରୀ (ସାନ ଦେଉଶୁର - ଭୀମସେନ - ଯେକି ପିଲାଟି ଦିନରୁ ସମ୍ପର୍କୀୟ କି ଘରକୁ ପୁଅ ହୋଇ

ଯାଇଥିଲେ) ଦେବଶୂର - ନରୋତ୍ତମ ଓ ଦିଅର - ଆନନ୍ଦ (ଖୁଡାଶୁର - ନାରାୟଣ କ୍ଷତ୍ରିୟ ଅବିବାହିତ ଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କରି ଅବିବାହିତ ଦୁଇଝିଅ - ଗୋଲା, ସୁକ) ସର୍ବୋପରି ନିଜର ଏକମାତ୍ର ନଣନ୍ଦ - ବେଙ୍ଗୁଲି ଓ ଏକମାତ୍ର ସାନ ଦିଅର - ଭାଗବତ କ୍ଷତ୍ରିୟ ସପରିବାର ରେ ହସଖୁସିରେ ଦିନ ସବୁ କଟିଯାଉଥିଲା ।

ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ବିବାହ ପରେପରେ ପୂର୍ବରୁ ଭୁବନ ବଡ଼ହାଟ (ରୁଲିଆପଦା)ଠାରେ - କାଠି ସାହୁଙ୍କ ଠାରୁ ପତି - ରାମଚନ୍ଦ୍ର, ଦେବଶୂର - ଦୁଃଶାସନ ଓ ଖୁଡାଶୁର - ନାରାୟଣ କିଣିଥିବା ଘରଟିଏ ଜାଗାରେ ଘର ଆରମ୍ଭ କରଯାଇଥିଲା । ସେଠାରେ ଶିଳ୍ପୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ନିଜର ଶିଳ୍ପ ସଂସ୍ଥା ଶ୍ରୀରାମ ଫର୍ଣ୍ଣିଚର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଦୁଇଜଣ ଯୁବଶିଳ୍ପୀଙ୍କୁ ଧରି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କର ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାନ - କନ୍ୟାରତ୍ନା - ଜନ୍ମନ୍ତୀ ଜନ୍ମନେଲେ - ରାମଚନ୍ଦ୍ର କ୍ଷତ୍ରିୟ ଯେହ୍ନି ପୈତୃକ ଘର ପେଥାଳ ସାହିସ୍ଥିତ ବାସଭବନ ରେ ତା'ର ତିନିବର୍ଷରେ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ - ସୁବାଷ ଜନ୍ମନେଲା ସେହି ବାସଭବନ ରେ । ସୁବାଷ କୁ ଯେତେବେଳେ ମାତ୍ର ୨ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା, ସେମାନେ - ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଭାରତୀ ଦେବୀ - ତାଙ୍କ ପୁଅଝିଅ ସହିତ - ସାନଦିଅର ଭାଗବତ ଓ ଶାଶୁମା ଭୂତିଦେବୀ କୁ ଧରି ବଡ଼ହାଟସ୍ଥ - ନୂତନ ଘରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ।

ଭାରତୀ ଦେବୀ ଦେଖିବାକୁ - ସରଳ, ସୁନ୍ଦର, ଆତ୍ମୀୟ ଓ ମିଷ୍ଟଭାଷୀ ଥିଲେ । ଶଶୁରାଳୟରେ ଏକତ୍ର ଥିବା ସମୟରେ - ଖୁଡାଶୁର ନାରାୟଣ କ୍ଷତ୍ରିୟ ଦୁଇପୁଅ - ନରୋତ୍ତମ ଓ ଆନନ୍ଦ ଓ ଦୁଇଝିଅ - ଗୋଲା, ସୁକ କ୍ଷତ୍ରିୟ ବିବାହ ହୋଇଥିଲା ଓ ପରେପରେ ବଡ଼ହାଟସ୍ଥ ବାସଭବନରେ - ସାନଦିଅର ଭାଗବତ ର ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଭାଗବତ ତାଙ୍କ ସପରିବାର ସହିତ ନିଜସ୍ବ ଘର ଲତାବିଲରେ ଯାଇ ରହିଲେ ।

ଧର୍ମପତ୍ନୀ ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ନାୟକ ପରିବାର ରେ ଭୂମିକା -

ବଳରାମ ନାୟକ କ୍ଷତ୍ରିୟ ଦୁଇପୁଅ - ବାବାଜୀ, ନାରାୟଣ ଓ ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟା - ଲବଣୀ କ୍ଷତ୍ରିୟ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ସବୁଠାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ -

ଭାରତୀ ଦେବୀ - ଛଅଭାଇ - ଦୁଃଖାସନ, ଭୀମସେନ, ରାମଚନ୍ଦ୍ର, ଭାଗବତ ଓ ନରୋତ୍ତମ, ଆନନ୍ଦ ଓ ତିନିଜଣ ନଣନ୍ଦ - ବେଙ୍ଗୁଲି - ଗୋଲ୍ଲା, ସୁକ କ୍ଷ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ଭାରତୀ ଦେବୀ ଥିଲେ ସବୁରିପ୍ରିୟ । ପୁତୁରା, ଝିଆରୀ, ଭଣଜା, ଭାଣିଜା ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଦରଣୀୟା ଥିଲେ ଭାରତୀ ଦେବୀ । ଭାରତୀ ଦେବୀ ସମସ୍ତ ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ମନର ମଣିଷ ଥିଲେ

ଦୁଃଖାସନ ନାୟକ -

ନାୟକ ପରିବାର ର ବଡ଼ପୁଅ । ବଳରାମ ନାୟକ କ୍ଷ ନାତି ତଥା ବାବାଜୀ ନାୟକ କ୍ଷ ପୁଅ । ମାତ୍ର ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ବୟସରେ ବାପା ବାବାଜୀ ମରି ଯାଇଥିଲେ, ଦୁଃଖକଷ୍ଟରେ ଜୀବନସହ - ଗୁଣ୍ଡୁରୀଦେବୀ (ଧର୍ମପତ୍ନୀ) ତଥା ରମା ଓ ମାଳତୀ - ଦୁଇଝିଅ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର, ସୁନାକର - ଦୁଇପୁଅକୁ ନେଇ ପରିବାର, ସୁନାକର ଗ୍ରାଜୁଏଟ (ବିଏ) । ପୁଅ, ବୋହୂ, ଝିଅ, ଜ୍ଞାଇଁ ଓ ନାତି, ନାତୁଣୀ ଗ୍ରହଣରେ ପରିବାର । ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଜନିତ ରୋଗରେ ଦୁଃଖାସନ ମରିଗଲେଣି । ମାତ୍ର ଭାଇବୋହୂ - ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ସିଏ ତଥା ତାଙ୍କ ପରିବାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ଓ ସମ୍ମାନ ଦେଉଥିଲେ ।

ଭୀମସେନ ନାୟକ -

ନାୟକ ପରିବାର ର ଦ୍ଵିତୀୟ ପୁଅ । ମାତ୍ର ସମ୍ପର୍କୀୟ (ଘର ନିକଟରେ)ଙ୍କ ଘରକୁ ପିଲାଟି ଦିନରୁ ବାପାଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ପରେ ପୁଅହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ଜଣେ ରାଜମିତ୍ରୀ ଭାବରେ ଭୀମସେନ କ୍ଷ ସୁନାମ ରହିଛି ଭୁବନ ଅଞ୍ଚଳରେ । ପୋଥାଳ ସାହିର ଝିଅ - ଭାନୁମତୀ ତାଙ୍କ ଧର୍ମପତ୍ନୀ, ତିନିଜଣ ପୁଅ - ଦାନବନ୍ଧୁ, ଚୈତନ୍ୟ, ହୃଷିକେଶ (ଅବିବାହିତ ରୋଗାଗ୍ରସ୍ତ ମୃତ) ଓ ସାତଗୋଟି ଝିଅ - ପୁନି, ସଉଁରା, ଗୌରୀ, ଚଉଁରୀ, ଜାତି, ଅନ୍ତ, ପିଜି । ୧୦ ଜଣ ସନ୍ତାନ ସମସ୍ତେ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷାଧାରୀ । ସମସ୍ତେ ବିବାହିତ । ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ବଡ଼ଯା - ଭାନୁମତୀ ଓ ଦେବଶ୍ଵର - ଭୀମସେନ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ସଂସାରରୁ ବିଦାୟ ନେଲେଣି । ଯା ଓ ଦେବଶ୍ଵର ତଥା ସମସ୍ତ ପିଲାମାନେ ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ।

ଭାଗବତ ନାୟକ -

ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ସାନଦିଅର - ଭାଗବତ । ଦିଅର ଭାଉଜ କ୍ଷମ୍ପର୍କ ଅବା ସୀତା ଓ ଲକ୍ଷ୍ମଣର । ଭାଇ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ମିଳିତ ଉଦ୍ୟମରେ - ଭାଗବତ କ୍ଷମ୍ପା ବିବାହ ହୋଇଥାଏ, ଯାଜପୁର ର ଥାଳକୁଡ଼ି ଗାଁରେ । ବୀଣାପାଣୀ - ତାଙ୍କ ବାପା ଓ ମା କର ଏକମାତ୍ର ସନ୍ତାନ । ଭାଗବତ ଥିଲେ ଜଣେ ରାଜନେତା (ବରିଷ୍ଠ କଂଗ୍ରେସ ନେତା), ସମାଜସେବୀ ତଥା ବ୍ୟବସାୟୀ । ବିବାହର ପାଞ୍ଚବର୍ଷ - ସେ ଭାଇ ରାମଚନ୍ଦ୍ର କ୍ଷମ୍ପା ବଡ଼ହାଟ ବାସଭବନରେ ରହିଥିଲେ ପରେ ନିଜସ୍ଵ ଲତାବିଲ ଜାଗାରେ ଘରକରି ରହିଛନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର - ଗୌରଗୋପାଳ (ବାବୁ), ତିନିଝିଅ - ଗୀତା, ରୀତା ଓ ଶଶି - ସମସ୍ତେ ବିବାହିତ । ଚାରିଜଣ ପିଲା ନିଜର ବଡ଼ମା ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଉଥିଲେ, ବଡ଼ମା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ପିଲାଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ।

ବେଙ୍ଗୁଲି ଗୁରୁ -

ନାୟକ ପରିବାର ର ବଡ଼ଝିଅ - ବେଙ୍ଗୁଲି ନାୟକ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଭୁବନ ପୋଥାଳ ସାହିସ୍ତ୍ର - ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଗୁରୁ କ୍ଷମ୍ପା ବିବାହକରି ବେଙ୍ଗୁଲି ଗୁରୁ ର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଇଥିଲେ । ବେଙ୍ଗୁଲି କ୍ଷମ୍ପା ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଦିନ ଦୁଃଖରେ କଟିଥିଲା ଓ ମଧ୍ୟମରୁ ଅତିମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଜୀବନ ସୁଖମୟ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ସ୍ଵାମୀ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଥିଲେ ଜଣେ ଦରଦୀ କୃଷକ । କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ କରି ନିଜ ପରିବାର ଭରଣପୋଷଣ କରୁଥିଲେ । ଦୁଇଗୋଟି ଝିଅ - ସୁଲୋଚନା (ଶୋଲି), ଗୋଲାପ (ଗୋଲି) ତଥା ପାଞ୍ଚଗୋଟି ପୁଅ - ଗଜେନ୍ଦ୍ର (ନୂରିଆ), ତ୍ରିଲୋଚନ (ଠୁରିଆ), ସୁରେଶ (ପିଲା), ବାବୁଲି (ପଞ୍ଜୁ), ସନ୍ତୋଷ (ସନ୍ତ) କ୍ଷମ୍ପା ନେଇ ବେଙ୍ଗୁଲି କ୍ଷମ୍ପା ପରିବାର । ସମସ୍ତେ ଭୁବନରେ ବିବାହିତ । ନଶୟ ବେଙ୍ଗୁଲି ଓ ଭାଉଜ ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷୀର ନୀର ର ସମ୍ପର୍କ । ଭଣଜା ଓ ଭାଣିଜା ମାନେ ମାଇଁ ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ କୋଟିନିଧି କରିଥିଲେ ଓ ମାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ବେଙ୍ଗୁଲି ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂସାରରୁ ବିଦାୟ ନେଇଛନ୍ତି ।

ନରୋତ୍ତମ ନାୟକ -

ନାୟକ ପରିବାର ର ବଡ଼ମଝିଆଁ ପୁଅ - ନରୋତ୍ତମ । ବଳରାମ ନାୟକ କ୍ ନାତି ତଥା ବାବାଜୀ କ୍ ସାନଭାଇ - ନାରାୟଣ କ୍ ବଡ଼ପୁଅ - ନରୋତ୍ତମ । ସେହି ସମୟରେ ହାଇସ୍କୁଲର ଛାତ୍ର ଭଦ୍ର ଓ ଆମାୟିକ, ବ୍ୟବସାୟୀ (ଷ୍ଟେସନାରୀ ଦୋକାନ) । ଧର୍ମପତ୍ନୀ - ରୁକ୍ମିଣୀ । ତିନିଝିଅ - ମମତା, ଝରଣା, କବିତା ଓ ତିନିପୁଅ - ଉମାକାନ୍ତ (ବାପି), ଦୀପକ, ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ କ୍ ନେଇ ତାଙ୍କ ପରିବାର । ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କର ଖୁତାଶୁର ପୁଅ ନରୋତ୍ତମ - ଦେଉଶୁର ହେବେ । ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପିଲାମାନେ ଖୁତା ଭାରତୀ କ୍ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି । ସାନପୁଅ ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ (ହାପି) କ୍ ଛାତି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ବିବାହିତ । ବଡ଼ପୁଅ ଉମାକାନ୍ତ (ବାପି) ଜଣେ ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ (ବିଏ) - ଭୁବନେଶ୍ୱର ରେ ଜଲେକ୍ରିସିଆନ୍ କାମ କରନ୍ତି । ନରୋତ୍ତମ ସଂସାରରୁ ବିଦାୟ ନେଲେଣି । ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ଯା ରୁକ୍ମିଣୀ ର ଘର ଭୁବନ ନିକଟସ୍ଥ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ ଗ୍ରାମରେ ।

ଆନନ୍ଦ ନାୟକ -

ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ଖୁତାଶୁର ନାରାୟଣ କ୍ ସାନପୁଅ - ଆନନ୍ଦ (ଝୁଲିଆ) । ଜଣେ ଓଡ଼ିଶୀ ସରକାର କ୍ ଫରେଷ୍ଟ ବିଭାଗର ଫରେଷ୍ଟର ଥିଲେ । କାଳକ୍ରମେ ଚାକିରୀ ଛାଡ଼ି ହାସ୍ୟ ଅଭିନେତା ଭାବରେ ସିରିଏଲରେ ରୋଲ୍ କଲିଲେ । ଭୁବନ ହାଇସ୍କୁଲର ଛାତ୍ର ଥିଲେ ଆନନ୍ଦ । କାଳକ୍ରମେ ଯାଜପୁର ରେ ମାୟାରାଣୀ କ୍ ବିବାହ କଲିଲେ । ଆନନ୍ଦ ଓ ମାୟାରାଣୀ କ୍ ୨ ଜଣ ପୁଅ - ଓମ୍ପ୍ରକାଶ (ବାବୁ), ମାତୃପ୍ରସାଦ (ବାଉଆ) - ଦୁଇପୁଅ ବ୍ୟବସାୟ ଓ କମ୍ପାନୀ ଚାକିରୀ କରନ୍ତି । ଚାରିଝିଅ - ପଲ୍ଲବୀ, ଜଳି, ତପିନ, ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ - ତିନିଜଣ ବିବାହିତା । ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ (ଲକ୍ଷ୍ମୀ) - +୩ (ବିଜ୍ଞାନ) ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ ଓ ଏକ ବେସରକାରୀ ସ୍କୁଲରେ ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ । ଦିଅର ଆନନ୍ଦ ତାଙ୍କ ଭାଇଜ ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ସଦାସର୍ବଦା ଥିଜା ଓ ପରିହାସ କରିଥାନ୍ତି ।

ତିଳୋତ୍ତମା ରାଉତ (ଗୋଲ୍ଲୁ) -

ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ଖୁତାଶୁର ଓ ଖୁତିଶାଶୁ - ନାରାୟଣ ଓ ସାବିତ୍ରୀ କ ଦୁଇଝିଅ ମଧ୍ୟରେ - ତିଳୋତ୍ତମା (ଗୋଲ୍ଲୁ) ଥିଲା ବଡ଼ଝିଅ । ଗୋଲ୍ଲୁ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ସମାପ୍ତକରି ଘରକାମରେ ଖୁବ୍ ନିପୁଣା ଥିଲେ । ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ଭୁବନ ରାଉତ ସାହିର କାର୍ତ୍ତିକ ରାଉତ କୁ ବିବାହ କରିଲେ । କାର୍ତ୍ତିକ ଥିଲେ - ଓଡ଼ିଶା ସରକାର କ ପୂର୍ତ୍ତବିଭାଗର (ଜାତୀୟ ରାଜପଥ) - ଟ୍ରେସର ପଦବୀ । ଓଡ଼ିଶାର କିଛି ଅଞ୍ଚଳରେ କାମ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ପାଳଲହଡ଼ା ଅଞ୍ଚଳରେ ରହିଥିଲେ ଓ ପରେ ଅବସର ନେଇ ପାଳଲହଡ଼ା ରେ ନିଜସ୍ୱ ଜାଗାରେ ଘରକରି ରହିଅଛନ୍ତି । ଗୋଲ୍ଲୁଙ୍କ ତିନିଝିଅ - ମନୋରମା (ମିତୁ), ମିନାକ୍ଷୀ (ଟିକିଲି), ସସ୍ମିତା (ବକଟି) - ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ (ବିଏ) ଡିଗ୍ରୀଧାରୀ ଓ ବିବାହିତା । ବଡ଼ଜ୍ଞାଣ ବ୍ୟବସାୟ, ସାନ ଦୁଇଜଣ ଜ୍ଞାଣ ବେସରକାରୀ କମ୍ପାନୀରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ । ଦୁଇପୁଅ - ବଡ଼ପୁଅ - ରଜତ (ରତି) ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ ଓ ଏଲଆଇସି ଏଜେଣ୍ଟ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ । ସେ ଭୁବନରେ ବିବାହିତ । ସାନପୁଅ - ରାଜେନ୍ଦ୍ର (ଚୁଚୁ) - ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ ସହ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ଇଞ୍ଜିନିୟର ଭାବେ ଏକ ବେସରକାରୀ କମ୍ପାନୀରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ । ସେ ଯାଜପୁର ର ଶଙ୍ଖଟିଲା ଗାଁରେ ବିବାହିତ ।

ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ନଶୟ ଓ ନଶଦେଇ ଦୁଇଜଣ ଖୁବ୍ ଭଲପାଆନ୍ତି ଓ ପ୍ରଶଂସା କରନ୍ତି । ଭାରତୀ କ ମଧ୍ୟମପୁଅ ପ୍ରକାଶ ର ବିବାହ ଉତ୍ସବରେ - କାର୍ତ୍ତିକ ଓ ଗୋଲ୍ଲୁ - ବରପିତା ଭାବରେ ସମର୍ପଣ ଧରି ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ସୁକାନ୍ତି ପୃଷ୍ଠି (ସୁକ) -

ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ଅନ୍ୟଏକ ନଶୟ ସୁକାନ୍ତି ପୃଷ୍ଠି (ସୁକ) (ଖୁତାଶୁର ନାରାୟଣ କ ସାନଝିଅ), ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ପରେ ଘରକରଣାରେ ସିଦ୍ଧିହସ୍ତ । ବିବାହ କରିଥିଲେ ଭୁବନ ଅରାସାହି ନିବାସୀ - ଭୁବନ ହାଇସ୍କୁଲର ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ସଦସ୍ୟ ମାଗୁଣି ପୃଷ୍ଠିଙ୍କ ପୁଅ - କ୍ଷୀରୋଦ ପୃଷ୍ଠି । କ୍ଷୀରୋଦ ଥିଲେ ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀ । ଶାରୀରିକ ଅସୁସ୍ଥତା ଯୋଗୁଁ କିଛିବର୍ଷ ପୂର୍ବେ - କ୍ଷୀରୋଦ ସଂସାରରୁ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି । କ୍ଷୀରୋଦ କ

ଏକମାତ୍ର ପୁଅ - ସନ୍ତୋଷ ମାଟ୍ରିକ୍ ପାସକରି ବ୍ୟବସାୟ କରନ୍ତି । ସୁକ ଙ୍କ ଚାରିଝିଅ - ଲିଲି, ତଲି, ବୁଟି, ମାଣିକ - ତିନିଝିଅ ବିବାହିତା ।

ନଶୀଦ ସୁକ ଓ ଭାଉଜ ଭାରତୀ ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଭୀର ଆତ୍ମିୟତା ରହିଅଛି । ପରସ୍ପର ନିଜନିଜର ଦୁଃଖ ଓ ସୁଖ ଅନୁଭୂତିକୁ ବଖାଣିଥାନ୍ତି ।

ଧର୍ମପତ୍ନୀ - ଭାରତୀ, ଶିଳ୍ପୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଙ୍କ ଜୀବନସାଥୀ ଭାବରେ ଆସିବା ଦିନରୁ ଖାଲି ନାୟକ ପରିବାର ରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରିୟପାତ୍ରୀ ହୋଇପାରିନଥିଲେ । ଜଣେ ଉତ୍ତମ ଧର୍ମପତ୍ନୀ ଭାବରେ ସ୍ୱାମୀ ତଥା ନିଜ ପରିବାର ରେ ମଧ୍ୟ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସଂପାଦନା କରୁଥିଲେ । ଭାରତୀ ଦେବୀ ଆସିବା ପରେ - ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଙ୍କ ଜୀବନରେ ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଅଛି । କାଠ କାରିଗର - ରାମଚନ୍ଦ୍ର - ଜଣେ ସଫଳ କାଠଶିଳ୍ପୀ, ଜଣେ ରାଜନେତା ସର୍ବୋପରି ଜଣେ ସମାଜସେବୀ ଭାବରେ ସମାଜରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ।

କଥାରେ ଅଛି - ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଫଳତା ପୁରୁଷ ପଛରେ ଜଣେ ନାରୀ ର ପ୍ରେରଣା ରହିଥାଏ, ସତେଅବା ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଙ୍କ ସଫଳତା ପଛରେ ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ଅଣଦେଖା କରାଯାଇନପାରେ ।

ଭାରତୀ ନିଜର ଶାଶୁମା - ଭୂତିଦେବୀ କୁ ସଦାସର୍ବଦା ନିଜର ପାଖରେ ରଖୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଖାଇବା, ପିଇବା, ଶୋଇବା ସମସ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ସେ ନିଜେ ନେଉଥିଲେ ତତ୍ସହିତ ନିଜ ପରିବାର ର ଚାରିଜଣ ପିଲା - ଝିଅ - ଜୟନ୍ତୀ, ପୁଅ - ସୁବାଷ, ପ୍ରକାଶ, ମାନସ କୁ ଛୋଟରୁ ବଡ଼ କରିବାରେ ମା' ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ଭୂମିକା ଅନସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ।

ଭାରତୀ ଦେବୀ - ଏକ ନାରୀ କେନ୍ଦ୍ରୀକ ଉପନ୍ୟାସ ରେ ଭାରତୀ - ନିଜର ଧର୍ମପତ୍ନୀ ଭାବରେ ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ପନ୍ନ କରି ବୟସର ଅପରାହ୍ଣରେ ଶ୍ରୀରାମ ପରିବାର ରେ - ପୁଅ, ଝିଅ, ବୋହୂ, ଜ୍ୱାଇଁ, ନାତି ଓ ନାତୁଣୀ ଙ୍କ ଗ୍ରହଣରେ ସମୟ ବିତାଉଛନ୍ତି । ଜଗନ୍ନାଥ ତାଙ୍କୁ ଦୀର୍ଘାୟୁ କରନ୍ତୁ ।

ଜନନୀ ଭାରତୀ

ମାତୃତ୍ୱ ଲାଭ କରିବାରେ ନାରୀ ଜୀବନର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରିଥାଏ । ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି - ମାତୃଗର୍ଭରୁ । ବିଶ୍ୱନିୟତା କ୍ଷ ସଂସାରରେ ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷ ଦୁଇପ୍ରାଣୀ । ଦୁହେଁ ସଂସାର କରି ଜୀବଜଗତର ସଭାକୁ ବିଶ୍ୱମଣ୍ଡଳରେ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷ - ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରାର ଦୁଇପାର୍ଶ୍ୱ ଭଳି । ଦୁହେଁ ଦୁହିଁଙ୍କ ପରିପୂରକ ।

ଶିଶୁଟିଏ ବାପା ଓ ମା'ଙ୍କ ଠାରୁ ଭୃମିଷ୍ଟ ହୋଇ ଶିକ୍ଷା, କର୍ମ ପରେପରେ ଉପଯୁକ୍ତ ବରପାତ୍ର କିମ୍ବା କନ୍ୟାପାତ୍ରୀ ସହିତ ବିବାହକର୍ମ କରିଥାଆନ୍ତି । ବିବାହ ପରେ - ଝିଅଟିଏ ନିଜର ଜନ୍ମଦାତା ବାପାଙ୍କ ସପରିବାରକୁ ପରକରି ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ପରିବାରକୁ ନିଜର କରିଥାଏ, ଏହାତ ବିଧିର ବିଧାନ, ତାକୁ ବା କେ କରିବ ଆନ ।

ବିଶ୍ୱର ସୃଷ୍ଟିକାରିଣୀ ଜଣେ ନାରୀ । ସେ ନାରୀ ପୁଣି - କନ୍ୟାରତ୍ନା, ଭଗିନୀ, ଜନନୀ, ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍ଗୀନୀ ପ୍ରଭୃତି ବିଭିନ୍ନ ରୂପରେ ଏ ଜୀବଦଶାରେ ସମାଜରେ ମାନ ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଥାଏ । ମାନବରୂପି ଶରୀର ତ୍ୟାଗ ହୋଇଥାଏ ସତ ମାତ୍ର ତାଙ୍କ କର୍ମ, ତାଙ୍କୁ ଚରିକାଳକୁ ମାନବ ସମାଜରେ ମନେ ପକାଇଥାଏ । ସେ ମହାୟତୀ ମହିଳା ଆନି ବେସାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ, ସେବାକାରିଣୀ ମଦର ଟେରେସା ହୁଅନ୍ତୁ, ବିଶ୍ୱବିଜୟୀନୀ ନାରୀନେତ୍ରୀ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଜର୍ଜିରା ଗାନ୍ଧୀ ହୁଅନ୍ତୁ ଅବା ଓଡ଼ିଶାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନନ୍ଦିନୀ ଶତପଥୀ ହୁଅନ୍ତୁ ।

ଅବା ସେ ଭାରତର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପ୍ରତିଭା ଦେବୀସିଂହ ପାଟିଲ ହୁଅନ୍ତୁ - ସମାଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଜି ନାରୀ ମାନଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତ ବାଧ୍ୟ କରିଅଛି ପୁରୁଷ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ସମାଜରେ - ନାରୀ ସଶକ୍ତିକରଣ । ମହାକାଶଚାରୀ କଙ୍କନା ଚାଣ୍ଡଲ ହୁଅନ୍ତୁ କି ପର୍ବତ ଆରୋହୀ କଙ୍କନା ଦାସ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ବିଶିଷ୍ଟ ଔପନ୍ୟାସିକା ଜ୍ଞାନପୀଠ ପୁରସ୍କାରପ୍ରାପ୍ତା ପ୍ରତିଭା ରାୟ ସମସ୍ତେ ସ୍ୱସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତା ।

ଅଧୁନ ସାହିତ୍ୟ ସେବକର ଉପନ୍ୟାସ - ଭାରତୀ ଦେବୀ - ଏକ ନାରୀ କେନ୍ଦ୍ରୀକ ଉପନ୍ୟାସ ସାହିତ୍ୟ ରେ - ଭାରତୀ ଦେବୀ ହିଁ ଚରିତ୍ରର ମୂଳପିଣ୍ଡ । ଭାରତୀ ଦେବୀ ସେପରି ଜଣେ ଅଧ୍ୟାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ଅଧିକାରିଣୀ ନୁହଁନ୍ତି । ସେ ଥିଲେ ଜଣେ ସାଧାରଣ

ବ୍ୟକ୍ତି, ଜଣେ ସାଧାରଣ ମହିଳା ସର୍ବୋପରି ଜଣେ ସତ୍ତାନବସ୍ତ୍ର ମାଟିରୁ ମଣିଷ କରିଥିବା ସେହି ଦଶମାସ ଦଶଦିନ ଗର୍ଭଧାରିଣୀ ମା’ । ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ପୂଜ୍ୟସ୍ୱଦା ମା’, ଜଣେ ସାଧାରଣ ପରିବାର ର କନ୍ୟା ସହ ଜଣେ ସାଧାରଣ ପରିବାର ର ପୁତ୍ରବଧୂ, ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟନିଷ୍ଠା ସ୍ୱାମୀ - ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଙ୍କୁ ଜଣେ - କାଠଶିଳ୍ପ, ରାଜନେତା, ସମାଜସେବୀ ଭାବରେ ସମାଜରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାଇବାରେ ତାଙ୍କ ଭୂମିକା ଅନସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ । ଜଣେ ଝିଅ - ଜୟନ୍ତୀ, ତିନିଜଣ ପୁଅ - ସୁବାଷ, ପ୍ରକାଶ, ମାନସ ଙ୍କୁ ଭାରତୀ ଦେବୀ ଜନ୍ମଦେଇ - ଉପଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷାସହ କର୍ମପ୍ରଦାନ ସର୍ବୋପରି ବିବାହ ଆଦି କରାଇ ସମାଜରେ ସଂସ୍କାରଧର୍ମୀ କରାଇବାରେ ମା’ ଭାରତୀ ଦେବୀ ଥିଲେ ଅସାଧାରଣ ପ୍ରତିଭାର ଅଧିକାରିଣୀ ।

ବିବାହ ସ୍ୱୟଂ ପ୍ରଜାପତି ସହିତ ତୁଳନୀୟ । ଭୁବନ ଅରାସାହି ନିବାସୀ - କୃଷକ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ଦାସ ଓ ଶୋଳାଦେଇ ଦାସ ଙ୍କର ସ୍ତମ୍ଭ ସତ୍ତାନ ମଧ୍ୟରେ ଭାରତୀ ଦେବୀ ଥିଲେ କନିଷ୍ଠା । ଭୁବନ ପୋଥାଳ ସାହି ନିବାସୀ - ବ୍ୟବସାୟୀ ବାବାଜୀ ନାୟକ ଓ ଭୂତିଦେବୀ ଙ୍କ ପାଞ୍ଚଜଣ ସତ୍ତାନ ମଧ୍ୟରେ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଥିଲେ ମଧ୍ୟମପୁତ୍ର । ବିନା ଯୌତୁକରେ - ବାଜା ଓ ରୋଷଣୀରେ ତା. ୦୫/୦୭/୧୯୭୦ ମସିହା ପବିତ୍ର ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚା ଦିନ ବୈଦିକ ରୀତିରେ ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ସେତେବେଳକୁ ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ୨୦ ବର୍ଷ ବୟସ (୨୬/୦୧/୧୯୫୦) ଓ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଙ୍କୁ ୨୫ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା (୨୩/୦୭/୧୯୪୬) ।

ଦାସ ପରିବାର ର ଝିଅ - ନାୟକ ପରିବାର ର କୁଳବଧୂର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଇଥିଲେ - ଭାରତୀ ଦେବୀ । ଶିକ୍ଷା - ପ୍ରାୟତଃ କହିଲେ କିଛିନାହିଁ, କର୍ମ ଜଣେ ସୁଗୃହିଣୀ, ବିବାହ ପରେ ଶାଶୁ, ଖୁଡାଶୁର, ଖୁଡିଶାଶୁ, ଦେଉଶୁର, ଯା, ନଶୟ, ଦିଅର ତଥା ପୁତୁରା, ଝିଆରୀ ମାନଙ୍କ ଗ୍ରହଣରେ ନାୟକ ପରିବାର ରେ ଭାରତୀ ଙ୍କ ବୈବାହିକ ଜୀବନର ଦିନସବୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ।

ଜୟନ୍ତୀ ନାୟକ -

ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବିବାହର ପ୍ରାୟତଃ ୩ ବର୍ଷ ପରେପରେ - ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଭାରତୀ କି ପ୍ରଥମ ଗର୍ଭସ୍ଥ କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ଜୟନ୍ତୀ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ - ୨୩ ଡିସେମ୍ବର, ୧୯୭୩ ମସିହାରେ । ପରିବାର ରେ ପ୍ରଥମେ କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମହେଲେ ବାପା ଓ ମା'ଙ୍କ ଆୟୁଷ୍ଟ ବୃଦ୍ଧିପାଏ ବୋଲି ଜଣାଯାଇଥାଏ, ସତେବା ଜୟନ୍ତୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କର କନ୍ୟାରତ୍ନା ନୁହେଁ ଜଣେ ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରତିମା ଆସିଥିଲେ, ସେ ଆସିବା ଦିନରୁ - ବାପାଙ୍କ ଶିଳ୍ପୀ ବ୍ୟବସାୟ ବୃଦ୍ଧି ହେବାସହ କାଳକ୍ରମେ ବାଷଜମି, ଘରଡିହ ଜମି ଇତ୍ୟାଦି ବାପା ନିଜସ୍ୱ କିଣି ପାରିଥିଲେ । ଜୟନ୍ତୀ, ବାପା, ମା' ତଥା ପରିବାର ର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ସାହାରାରେ ଛୋଟରୁ ଆସ୍ତେଆସ୍ତେ ବଡ଼ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା, ପରେପରେ ନିକଟସ୍ଥ - ବଡ଼ହାଟ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ - ଜୟନ୍ତୀ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରୁ ସପ୍ତମ ଶ୍ରେଣୀ ପାଠ ପଢ଼ିଲା । ସାଙ୍ଗସାଥୀ କି ଗ୍ରହଣରେ ପରେ ଭୁବନ ବାଳିକା ହାଇସ୍କୁଲରେ ଅଷ୍ଟମରୁ ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଠ ପଢ଼ିଲା । ମାତ୍ର ମାଟ୍ରିକ୍ ପରୀକ୍ଷା ସମୟରେ ଟ୍ରାନ୍ସଫର କରି - ନୂଆଭୁବନ ହାଇସ୍କୁଲରେ ପରୀକ୍ଷାରେ - ଆଲଭୁମା ହାଇସ୍କୁଲ ଓ ପରେପରେ - ସପ୍ତିମେଷ୍ଟରୀ ପରୀକ୍ଷାରେ - ବାରିହାପୁର ହାଇସ୍କୁଲରୁ ମାଟ୍ରିକ୍ୟୁଲେସନ୍ ପାସ କରିଲା ।

ବାପା ଓ ମା'ଙ୍କ ସ୍ନେହ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଜୟନ୍ତୀ ବଢ଼ିଥାଏ, ପିଲାଟି ଦିନରୁ ସେ ଭାରି ଜିଦ୍‌ଖୋର ଥିଲା । ବାପା, ମା' ତା'ର ସମସ୍ତ କଥାକୁ ପୂରଣ କରୁଥିଲେ । ନୂଆନୂଆ ଡ୍ରେସ୍ ପିନ୍ଧିବା, ସିନେମା ହଲ୍‌ରେ ସିନେମା ଦେଖିବା, ଖେଳକୁଦ କରିବା ତା'ର ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲା । ଭୁବନରେ ୧୯୮୯ରେ ସାଇ ସିନେମା ହଲ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବା ବର୍ଷରେ - ଝିଅ ଜୟନ୍ତୀ ର ଟିଭି ଦେଖିବା ଜିଦ୍‌ରେ ବାପା-ଭୁବନେଶ୍ୱର ରୁ ୧୯୮୯ ମସିହାରେ କୋଣାର୍କ କମ୍ପାନୀର ରୋହିନି ଡିଲକୁ କଳାଧଳା ଟିଭି ଆଣିଥିଲେ ।

ବାପାଙ୍କର ଦୃଢ଼ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ଥିଲା - ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟା ଜୟନ୍ତୀ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରୁ, ମାତ୍ର ମା'ର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା - କାପୁଡ଼ିଆ ସମାଜରେ ଝିଅ ଅଧିକ ପାଠ ପଢ଼ିଲେ

- ଉପଯୁକ୍ତ ବର ମିଳିବ ନାହିଁ । ସେହି ଦୃଶ୍ୟରେ ଜୟନ୍ତୀର ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଅଗ୍ରଗତି ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବହୁତ ପ୍ରସ୍ତାବ ଗାଁ (ଭୁବନ) ଓ ଭୁବନ ବାହାରେ ଆସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଜୟନ୍ତୀର ବିବାହ କେଉଁଠାରେ ସ୍ଥିରୀକୃତ ହୋଇ ପାରିନଥିଲା । ପରିଶେଷରେ ୯ ଜୁଲାଇ, ୨୦୦୩ ମସିହାରେ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲା, ଓଳକଣା ଗାଁ (ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଦୋଳ ମେଳଣ) - ଓଡ଼ିଶା ସରକାର କ୍ଷ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ - ପଶୁ ସମ୍ପଦ ବିଭାଗର କର୍ମଚାରୀ ନନ୍ଦକିଶୋର ଲେଙ୍କା ଓ ଶୈଳବାଳା ଲେଙ୍କା କ୍ଷର ମଧ୍ୟମପୁତ୍ର - ମହେନ୍ଦ୍ର କ୍ଷ ସହିତ ବିନା ଯୌତୁକରେ ବୈଦିକ ରୀତିରେ ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ନନ୍ଦକିଶୋର ଓ ଶୈଳବାଳା କ୍ଷ ତିନିଝିଅ - ଦମୟନ୍ତୀ, ଗୀତାଞ୍ଜଳୀ, ଜୟନ୍ତୀ - ସମସ୍ତେ ବିବାହିତ ଓ ଚାରିଜଣ ପୁଅ - ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର, ସୁମନ୍ତ, ମହେନ୍ଦ୍ର, ବୀରେନ୍ଦ୍ର - ସମସ୍ତେ ବିବାହିତ ।

ଜୟନ୍ତୀ କ୍ଷ ବିବାହର ପୂର୍ବରୁ - ବଡ଼ଭାଇ ସୁବାସ ଜୟନ୍ତୀ କ୍ଷ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପାଇଁ - ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଦୂରଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ (ଡିଡିସିଇ) ରେ ତତ୍କାଳୀନ ଯୁକ୍ତିସି ନିୟମାନୁଯାୟୀ +୩ କଳା (ବି.ଏ.)ରେ ନାମ ଲେଖାଇଥିଲେ, ବାପା - ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିଥିଲେ ।

ଜୟନ୍ତୀ ବିବାହ ପରେ ମଧ୍ୟ - ଶାଶୁ ଓ ଶଶୁର ଚାହିଁଥିଲେ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଜାରି ରଖିବାପାଇଁ, ମାତ୍ର ସ୍ୱାମୀ ମହେନ୍ଦ୍ର ମାଟ୍ରିକୁଲେସନ୍ ପରେ + ୨, କଳା ସ୍ଥାନୀୟ ହଳଦିଆ କଲେଜରେ ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ପାରିନଥିବାରୁ ଜୟନ୍ତୀ ଆଉ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିନଥିଲେ ।

ବିବାହ ସମୟରେ ଭାରତୀ ଦେବୀ ଏକମାତ୍ର ଝିଅ ଜୟନ୍ତୀ କୁ - ସବୁ ଘରକରଣା କଂସାବାସନ, ସୁନା ସାମଗ୍ରୀ, କାଠର ଫର୍ଣ୍ଣିଚର ସାମଗ୍ରୀ ଦେବାସହ ଅଦ୍ୟାବଧି ଯାନି ଓ ଯାତ୍ରାରେ ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ଦିଅନ୍ତି ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଜୟନ୍ତୀର ପ୍ରଥମ ଗର୍ଭକୁ ଏକ ପୁତ୍ରସନ୍ତାନ ଜନ୍ମନିଏ - କଟକ ବଡ଼ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ମାତ୍ର କେତେକ୍ଷଣ ପରେ ପୁଅଟି ମରିଯାଏ । ମା' ଭାରତୀ ଦେବୀ ଦୀର୍ଘ ୬ ମାସଧରି ଝିଅର ସେବା ତାଙ୍କ ଘରେ ଆଣି କରିଥାନ୍ତି । ତା'ର ଦୁଇବର୍ଷ

ପରେ ମହେନ୍ଦ୍ର ଓ ଜୟନ୍ତୀ କି ଏକ କନ୍ୟାସନ୍ତାନ - ରାଜେଶ୍ୱରୀ (ଲିସା) - କଟକ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଜନ୍ମନିଏ । ପରେ ଲିସା ଯେତେବେଳେ ୩ ବର୍ଷ ବୟସର ହୋଇଥିଲା - ତା'ର ଆଇ ତାକୁ ନିଜଘରକୁ ଆଣି ପାଳନଲାଳନ କରିଲେ - ଲିସା ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୁବନ ବାଳିକା ହାଇସ୍କୁଲର ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀର ଛାତ୍ରୀ । ତା'ର ୨ ବର୍ଷପରେ ଜୟନ୍ତୀ କିର ସାନଝିଅ - ବ୍ରଜେଶ୍ୱରୀ (ଇସା) - କଟକ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଜନ୍ମନେଇ ବର୍ତ୍ତମାନ - ତାଙ୍କ ଗାଁ ଓଳକଣା ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍କୁଲର ଷଷ୍ଠ ଶ୍ରେଣୀର ଛାତ୍ରୀ । ଜୟନ୍ତୀ କି - ଶାଶୁ, ଶଶୁର ସଂସାର ତ୍ୟାଗ କଲେଣି, ସବୁଭାଇ ନିଜନିଜସ୍ୱ ପରିବାର ସହ ଜୟନ୍ତୀ ସ୍ୱାମୀ ଓ ଦୁଇଝିଅ ଲିସା, ଇସା କୁ ନେଇ ତା'ର ପରିବାର ।

ମା' ଭାରତୀ ସଦାସର୍ବଦା ଜୟନ୍ତୀର ଭଲମନ୍ଦ ବୁଝିଥାନ୍ତି ସ୍ୱାମୀ - ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଓ ତିନିପୁଅ - ସୁବାଷ, ପ୍ରକାଶ ଓ ମାନସ ମାଧ୍ୟମରେ । ବଡ଼ଭାଇ ଅଧ୍ୟାପକ ଡକ୍ଟର ସୁବାଷ ନାୟକ କି ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ତଥା ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରେ - ନାନୀ ଜୟନ୍ତୀ ଓ ଭିଶୋଇ ମହେନ୍ଦ୍ର ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧୀ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ମୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ (ଇଗୁନୁ)ରେ - +୩, କଳା (ବିଏ) ପ୍ରବେଶିକା ପରୀକ୍ଷା ଦେଇ ତିନିବର୍ଷ ପରୀକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ, ମାତ୍ର ପାରିବାରିକ ଚାପଯୋଗୁଁ - ଅକ୍ଷର ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ ଶିକ୍ଷାରେ ରହିଗଲେ ।

ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ଜ୍ୱାଳି - ମହେନ୍ଦ୍ର - ବିବାହ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ମାମୁଁଙ୍କ ପାଖରେ କଣ୍ଟ୍ରାକ୍ଟର କାମ କରୁଥିଲେ । ପରେପରେ ବଡ଼ଶଳା ସୁବାଷ - ଶିକ୍ଷମନ୍ତ୍ରୀ ବିଶ୍ୱଭୂଷଣ ହରିଶ୍ଚନ୍ଦନ କଠାରୁ ସୁପାରିଶ କରି - ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ରୋଜଗାର ଯୋଜନାରେ ଏକ ଗାଡ଼ିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ, ମାତ୍ର ବ୍ୟାଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ମହେନ୍ଦ୍ର ନିଜେ ନେଇଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବଡ଼ଶଳା କି ସହଯୋଗରେ ସାଂସଦ ମହେଶ ସାହୁଙ୍କ ଖବରକାଗଜ “ଆଗୋଇବା”ର କିଛିଦିନ ସାମ୍ବାଦିକ ମହେନ୍ଦ୍ର ଥିଲେ, ମାତ୍ର ତାକୁ ଛାଡ଼ି ବର୍ତ୍ତମାନ ଗ୍ୟାସ୍ ବିତରକ ର ଏଜେଣ୍ଟ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ।

ଭାରତୀ ଦେବୀ ନିଜର ପୁଅ, ବୋହୂ ମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସଦାସର୍ବଦା ନିଜର ଝିଅ ଜୟନ୍ତୀ ଓ ଜ୍ୱାଳି ମହେନ୍ଦ୍ର କୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଇଥାନ୍ତି । ଝିଅ, ଜ୍ୱାଳି ମଧ୍ୟ ତିନିଭାଇ -

ସୁବାଷ, ପ୍ରକାଶ ଓ ମାନସ ର ବିବାହ କାମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ ସହଯୋଗ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଭାଇ ସୁବାଷ ନାୟକ ର ପ୍ରେରଣାରେ ଭଉଣୀ ଜୟନ୍ତୀ - ସୃଜନଶୀଳ ପ୍ରତିଭାରେ ମନ ନିବେଶ କରିଥିଲେ - ଜଣେ ଲେଖିକା ଭାବରେ । ଭୁବନର ଐତିହାସିକ ବଳଦୟାତ୍ରୀ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ଝଲକ, ଓଡ଼ିଶାର କଳା, ସାହିତ୍ୟ, ସଂସ୍କୃତି ଓ ପର୍ଯ୍ୟଟନକୁ ଭୁବନର ଅବଦାନ, କିଶୋର ଶହୀଦ୍ ବାଜିରାଉତ - ଭାରତୀୟ ମୁକ୍ତି ସଂଗ୍ରାମର ଅମ୍ଳାନ ଦୀପଶିଖା, ଅନୁବାଦିକା ନନ୍ଦିନୀ ଶତପଥୀ ଆଦି ଅନେକ ଲେଖା ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ପତ୍ର ଓ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ପାଠକୀୟ ଆଦୃତି ଲାଭ କରିଅଛି । ଜୟନ୍ତୀ କ୍ଷ ସୃଜନୀରେ ତିନିଗୋଟି ପୁସ୍ତକ ରଚିତ ହୋଇଛି - କବୟତ୍ରୀ ନନ୍ଦିନୀ ଶତପଥୀ, ଗାନ୍ଧିକା ନନ୍ଦିନୀ ଶତପଥୀ ଓ ଅନୁବାଦିକା ନନ୍ଦିନୀ ଶତପଥୀ - ଯାହାକି ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରଗତିରେ ସହାୟକ ହୋଇପାରିଅଛି । ଓଡ଼ିଶା ଲେଖିକା ସଂସଦର ଆଜୀବନ ସଭ୍ୟା - ଜୟନ୍ତୀ ।

ସାହିତ୍ୟସାଧନା ସହିତ ଜନସେବାରେ ଜୟନ୍ତୀ ଥିଲେ ସକ୍ରିୟ । ଭୋରାବିଶ୍ ବୁକ୍କର ଏଣ୍ଡର ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତର ନୀଳକଣ୍ଠପୁର ଗ୍ରାମରେ ନିର୍ବାଚିତ ଲୋକ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ସକ୍ରିୟ ଭୂମିକା ନେଇଥିଲେ ।

ମା' ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରେରଣା ଏକମାତ୍ର ଝିଅ ଜୟନ୍ତୀ କୁ ଜୀବନର ଚଳାପଥରେ ସହାୟକ ହୋଇପାରିଅଛି ।

ସୁବାଷ ନାୟକ -

ବାପା ରାମଚନ୍ଦ୍ର କ୍ଷ ଔରସ ଓ ମା' ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ସନ୍ତାନ ସୁବାଷ । ବଡ଼ନାନୀ ଜୟନ୍ତୀ କ୍ଷ ପରେ ସୁବାଷ ପରିବାର ର ବଡ଼ପୁଅ । ୧୪ ଏପ୍ରିଲ, ୧୯୭୭ ମସିହା ପଣାସଂକ୍ରାନ୍ତୀ (ମହାବୀର ଜୟନ୍ତୀ) ଶନିବାର ଦିନ ୪.୧୦ ମିନିଟ୍ (ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ) ଜନ୍ମଲାଭ କରିଥିଲା । ଜନ୍ମଲଗ୍ନ ଥିଲା ଶନି । ଦେବମାନଙ୍କର ରାଜା ଶନିଦେବ । ବାପା ରାମଚନ୍ଦ୍ର କ୍ଷ ପୈତୃକ ବାସଭବନ ଭୁବନ ସହରର ପୋଥାଳ ସାହିସ୍ଥ ଟାଙ୍ଗଲ ଛପର ଘରେ ଜନ୍ମ । ପରିବାରରେ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ସୁବାଷ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବାରୁ ସମଗ୍ର ନାୟକ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦ ଖେଳି ଯାଇଥିଲା । ମା' ଭାରତୀ କ୍ଷ ସେବା, ଯତ୍ନରେ

ଶିଶୁ ସୁବାଷ କାଳକ୍ରମେ ବଡ଼ହେଲା ଓ ୪, ୫ ଦୁଇବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ନିକଟସ୍ଥ - ବାସୁଦେବ ବେହେରା (ବୁଲା) କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ଗ୍ରହଣରେ ପାଠ ପଢ଼ିଲା ।

୬ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଉପନୀତ ହେବାପରେ - ସୁବାଷ ବଡ଼ହାଟ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରଥମ ଠାରୁ ସପ୍ତମ ଶ୍ରେଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଠ ପଢ଼ିଲା । ବଡ଼ହାଟର ସମସ୍ତ ସାଙ୍ଗସାଥୀ ତଥା ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ଗ୍ରହଣରେ ସେ ପାଠ ପଢ଼ୁଥିଲା । ମା' ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ - ବାପା ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରମୋଦ ବାରିକ ନାମକ ଜଣେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିଜଘର (ଶ୍ରୀରାମ ନିବାସ, ବଡ଼ହାଟ - ସୁବାଷ କୁ ୨ ବର୍ଷ ସମୟରେ ଏହି ନୂତନ ଘରେ ରାମଚନ୍ଦ୍ର କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରିବାର ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ) ଆଣି ପିଲାଙ୍କୁ ଚିତ୍ତୁସନ କରାଉଥିଲେ । ପରେପରେ ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ର ପ୍ରକାଶ (୧୯୮୦) ଓ ତୃତୀୟ ତଥା ଶେଷପୁଅ ମାନସ ର ଜନ୍ମ (୧୯୮୩) - ଶ୍ରୀରାମ ନିବାସ, ବଡ଼ହାଟ ଠାରେ ।

ସୁବାଷ ର ନାମଲେଖା - ଭୁବନ ହାଇସ୍କୁଲରେ ବାପା ଓ ମା' କରିଦେଲେ । ଅଷ୍ଟମ, ନବମ ଓ ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀ ତିନିବର୍ଷ ଭୁବନ ହାଇସ୍କୁଲରେ ପାଠପଢ଼ା, ଭୁବନର ବିଭିନ୍ନ ସାହିର ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାଙ୍ଗସାଥୀର ଭାବ ସମ୍ପର୍କ ବଢ଼ିଲା । ଦୟାନିଧି ସାର୍ ଓ ରବିନ୍ଦ୍ର ସାର୍ଙ୍କ ପାଖରେ ସୁବାଷ ଘରୋଇ ଚିତ୍ତୁସନ ହେଉଥିଲା ମା' ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ପରାମର୍ଶକ୍ରମେ । ୧୯୯୩ ମସିହାରେ ସୁବାଷ - କାମାକ୍ଷାନଗର ସାରଙ୍ଗଧର ହାଇସ୍କୁଲରେ ପରୀକ୍ଷାଦେଇ - ମାଟ୍ରିକରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ।

ବାପା ଚାହୁଁଥିଲେ - ବଡ଼ପୁଅ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଦୁଇପୁଅ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କିଏ ଶିକ୍ଷାକୁଳରେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ କାମକରୁ । ମାତ୍ର ମା' ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ଇଚ୍ଛାଥିଲା - ତାଙ୍କର ପିଲାମାନେ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣକରି ସମାଜରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୁଅନ୍ତୁ । ପରେ ସୁବାଷ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଭୁବନସ୍ଥ - ବାଜିରାଉତ ମେମୋରିଆଲ କଲେଜରେ + ୨ କଳା ଶ୍ରେଣୀରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ପାସକରି ଭବିଷ୍ୟତରେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷା ବୃତ୍ତିଧାରୀ ପାଇଁ - ଶିକ୍ଷା (ଅନର୍ସ) ରଙ୍ଗୁ + ୩ (କଳା)ରେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପାସ କରିଲା । ପରେ ଜୀବନର ଇଚ୍ଛାକୁ

ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାପାଇଁ - ବାପା, ମା'କୁ ପଚାରିଥିଲା - ତତ୍ତ୍ଵଶାତ୍ ମା' କହିଥିଲେ - ତୁ ଶିକ୍ଷକଟିଏ ହୋ, ମାତ୍ର ବାପା ଚାହିଁଲେ ସୁବାଷ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା କରି - ଅଧ୍ୟାପକଟିଏ ହେଉ । ପରିଶେଷରେ ସୁବାଷ ଅଧ୍ୟାପକଟିଏ ହେବାପାଇଁ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା +୩ (କଳା)ରେ ଶିକ୍ଷା (ଅନର୍ଥ) ସହ - ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ବିଷୟ ରଖିଥିବାରୁ - ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟଭର (ଏମ୍.ଏ.) କରିବାକୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନେଲା ଓ ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଭାବରେ ଏମ୍.ଏ. (ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ)ରେ କଟକ ଲ କଲେଜରେ ପରୀକ୍ଷା ଦେଲା । ସେଠାରେ ୧ ମାସଧରି - ମା' ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ନାନୀ ଗୋଡ଼ିର ବହୁପଥ - ଯୁଧିଷ୍ଠିର ନାୟକ - ନୂଆବଜାର କଟକ ସରସ୍ଵତୀ ଶିଶୁ ବିଦ୍ୟା ମନ୍ଦିର ରେ ପ୍ରଧାନଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲେ - ତାଙ୍କରି ପାଖରେ ଥିଲି ଏମ୍.ଏ. (ଓଡ଼ିଆ) ପରୀକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ ।

ସୁବାଷ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଲେଖାଲେଖି କରିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ପତ୍ର ଓ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ପାଠକୀୟ ଆଦୃତି ଲାଭ କରିଲା । ଏହାସହିତ ବିଭିନ୍ନ ଜାତୀୟ ସେମିନାର ରେ ମଧ୍ୟ ଭାଗନେଇ ଓ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ସମ୍ବଲପୁର ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରଫେସର ଆଦିକନ୍ଦ ସାହୁଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵାବଧାନରେ - “ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟକୁ ନନ୍ଦିନୀ ଶତପଥୀ କ୍ ଅବଦାନ” ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଗବେଷଣା କରି ପିଏଚ୍.ଡି. ଉପାଧି ପାଇଲେ । ଏହା ପରେପରେ ସୁବାଷ ର ଜୀବନରେ ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଲା ତେଜନାଳର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ରେସିଡେଣ୍ଟାଲ କଲେଜରେ ସେ ଓଡ଼ିଆ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ଯୋଗଦେଲେ ଓ ସାହିତ୍ୟ ରଚନାରେ ନିମଗ୍ନ ରହିଲେ ।

ତା' ପରେପରେ ମା' ଭାରତୀ ଦେବୀ ଚାହିଁଲେ ବହୁପଥ ସୁବାଷ ହାତକୁ ଦିହାତ ହେଉ । ପାଞ୍ଚଗୋଟି ପ୍ରସ୍ତାବ ସୁବାଷ ର କାଟ ଖାଇଲା ପରେ - ପରିଶେଷରେ ଐତିହାସିକ କଟକ ସହରର ଚାଉଳିଆଗଞ୍ଜ ନିବାସୀ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାହୁଙ୍କ ମଧ୍ୟମାକନ୍ୟା - ତୁଳସୀ ସାହୁଙ୍କ ସହ ବିନା ଯୌତୁକରେ ବୈଦିକ ରୀତିରେ ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା - ୧୨ ଜୁନ୍, ୨୦୧୫ ମସିହାରେ । ତୁଳସୀ ଥିଲେ ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ (ବିଏ) - ତତ୍ତ୍ଵସହିତ ଏକ ବେସରକାରୀ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଆକାଉଣ୍ଟାଣ୍ଟ । ମାତ୍ର ଶାଶୁ ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ ବିବାହ

ପରେପରେ - ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଲାଭକଲେ ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଘରୋଇ ଭାବରେ ଏମ୍.ଏ. (ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ) । ଧର୍ମପତ୍ନୀ ତୁଳସୀ (ଟିକି) ଆସିବା ପରେ - ପତି ସୁବାଷ ର କର୍ମମୟ ଜୀବନରେ ବ୍ୟାପକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାରେ ଲାଗିଲା । ସୁବାଷ - ଅଧ୍ୟାପକ ସହ ସାହିତ୍ୟିକ ଓ ଗବେଷକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ।

ଅଧ୍ୟାପକ ସୁବାଷ - ତିନିବର୍ଷ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ କଲେଜରେ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପରେ - ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାନର ଖୁସିରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଥିଲେ, ମାତ୍ର ବିଧିର ବିଧାନ ଥିଲା ଅନ୍ୟତମ - ତୁଳସୀ ସାତମାସର ଗର୍ଭବତୀ ଥିବା ସମୟରେ ଗର୍ଭସ୍ତ ଶିଶୁଟି ମରିଯାଇଥିଲା । ତୁଳସୀର ମାନସିକ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି - ମା' ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ପରାମର୍ଶକ୍ରମେ ସୁବାଷ ଘରେ ରହି ପଢ଼ି ତୁଳସୀ ଦେବୀଙ୍କ ଦେଖାଶୁଣା କରିଲେ ଓ ପରିଶେଷରେ ଅଧ୍ୟାପକ ଚାକିରୀ ରୁ କିଛିଦିନ ବିରତି ନେଲେ । କିଛିମାସ ଅନ୍ତରେ ସୁବାଷ - ଓଡ଼ିଶାର ଏକ ଅଗ୍ରଣୀ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ କଟକ - ଟାଙ୍ଗୀସ୍ଥ - ଟେଗ୍ରାହେଡ୍ରନ୍ କଲେଜର ଓଡ଼ିଆ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ ଯୋଗଦେଲେ । ପରେପରେ ଅଧ୍ୟାପକ ତ୍ରିଦେବ ବେହେରା କି ନାମାନୁସାରେ ତାଙ୍କର ଟେଗ୍ରାହେଡ୍ରନ୍ ଗ୍ରୁପ୍ - ତ୍ରିଦେବ ତ୍ରିଗ୍ରୀ କଲେଜ କରିଲେ, ଯାହାକି ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଅନୁମୋଦିତ ଓ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର କି ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ । ସୁବାଷ ସେଠାରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟର ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ ପ୍ରଫେସର ସହ କଲେଜର ଭାଇସ୍ ପ୍ରିନ୍ସିପାଲ୍ ଓ କାର୍ଯ୍ୟବାହୀ ପ୍ରିନ୍ସିପାଲ୍ ଭାବରେ ଅଧୁନା କାର୍ଯ୍ୟରତ । ଯୁଦ୍ଧସି ନିୟମାନୁଯାୟୀ - ଆସୋସିଏଟ୍ ପ୍ରଫେସର ପଦବୀର ସମତୁଲ୍ୟ ।

ଗବେଷକ - ସୁବାଷ, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟର ଅନେକ ସୃଜନୀ ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରାୟତଃ ଓଡ଼ିଶାର ପତ୍ର ଓ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ଓ ୧୩ ଗୋଟି ଗବେଷଣା ପତ୍ର - ଜାତୀୟ ଓ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ । ନନ୍ଦିନୀ ଶତପଥ କି ସାରସ୍ୱତ କୃତିରେ ଗବେଷଣା କରି ଡକ୍ଟରେଟ୍ (ପିଏଚ୍.ଡି.) ଉପାଧିପ୍ରାପ୍ତ ଓ ସମ୍ପ୍ରତି - ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ - ପୋଷ୍ଟ ଡକ୍ଟରାଲ (ଡକ୍ଟର ଅଫ୍ ଲିଟେରଚର) ଡି.ଲିଟ୍. ପାଇଁ ମା' ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ପୁଅ ମୋର ସଂସାରର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ତ୍ରିଗ୍ରୀଧରୁ । ଡି.ଲିଟ୍. ଗବେଷଣାର - ବିଷୟବସ୍ତୁ

- “ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର କବି କାଳିନ୍ଦୀଚରଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ ଓ ଗୁଜୁରାଟୀ ସାହିତ୍ୟର କବି ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ଙ୍କ - କାବ୍ୟଜଗତ ଏକ ଅଧ୍ୟୟନ” । ତତ୍ସହିତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରବିଧାରକ ଗାଳତି (ଗବେଷଣା ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କ) ପାଇଁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରୟାସରତ ।

ସାହିତ୍ୟିକ ସୁବାସ - ମା’ ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କର ଇଚ୍ଛାଥିଲା - ଆମ ମା’ର ଭାଷା - ମାତୃଭାଷା - ଓଡ଼ିଆ, ଏହାର ସାହିତ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପାଇଁ ପୁଅ ସୁବାସ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟକରୁ । ମା’ଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନକୁ ସତ କରିବାପାଇଁ ଓଡ଼ିଆ ଅଧ୍ୟାପକ ସୁବାସ - ସାହିତ୍ୟ ରଚନା କରିବାରେ ମନୋନିବେଶ କରିଲେ । ୧୨ ଗୋଟି ସାହିତ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ସୃଷ୍ଟିସାଧକ ସୁବାସ -

କବିତା - ପ୍ରିୟା - (ଏକ କାବ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ)

ଗଳ୍ପ - ପଥହରା ପଥିକ - (ଏକ ଗଳ୍ପ ସାହିତ୍ୟ)

ଉପନ୍ୟାସ - ଭାରତୀ ଦେବୀ - (ଏକ ନାରୀ କେନ୍ଦ୍ରୀକ ଉପନ୍ୟାସ ସାହିତ୍ୟ)

ପ୍ରବନ୍ଧ - ଭାରତୀୟ ସାହିତ୍ୟ ର କାବ୍ୟପୁରୁଷ

ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ଓ କାଳିନ୍ଦୀଚରଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

(ଏକ ଆଲୋଚନାତ୍ମକ ପ୍ରବନ୍ଧ ସାହିତ୍ୟ)

ସାହିତ୍ୟ ସମାଲୋଚନା - ସୃଜନପ୍ରଭା - ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ର ସୃଷ୍ଟି ଓ ସୁଷ୍ଟ

(ଏକ ସୃଜନଶୀଳ ସମାଲୋଚନା ସାହିତ୍ୟ)

ଅନୁବାଦ - ‘ଏକ ଯାତ୍ରା’ - ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ଙ୍କ କାବ୍ୟମାନସ

(ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ ସାହିତ୍ୟ)

ନିବନ୍ଧ - ସାରସ୍ୱତ ସାଧୁକା ନନ୍ଦିନୀ ଶତପଥି

(ଏକ ଗବେଷଣାତ୍ମକ ନିବନ୍ଧ ସାହିତ୍ୟ)

ସମୀକ୍ଷା ସାହିତ୍ୟ - ବିଜୁ ଜନତା ଦଳ - ଓଡ଼ିଶା ଜନମାନସ ର ସେବକ

(ଏକ ରାଜନୈତିକ ସମୀକ୍ଷା ସାହିତ୍ୟ)

ନାଟକ - ଅସ୍ତମିତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ବାବାଜୀ - (ଏକ ସାମାଜିକ ନାଟ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ)

ଜୀବନୀ ସାହିତ୍ୟ - ରାମଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକ - ଏକ ଅମ୍ଳାନ ପ୍ରତିଭା

(ଏକ ଜୀବନୀ ସାହିତ୍ୟ)

ସନ୍ଦର୍ଭ କାବ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ - ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି କ 'ଏକ ଯାତ୍ରା'

ଭାରତୀୟ ସାହିତ୍ୟ ର ପ୍ରତିଫଳନ

(ଏକ ଗବେଷଣାତ୍ମକ ସନ୍ଦର୍ଭ କାବ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ)

ସନ୍ଦର୍ଭ କାବ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ - ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି କ 'ଏକ ଯାତ୍ରା'

ବିଶ୍ୱସାହିତ୍ୟରେ ପ୍ରତିଫଳନ

(ଏକ ଉଚ୍ଚତର ଗବେଷଣାତ୍ମକ ସନ୍ଦର୍ଭ କାବ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ)

ମା'ଙ୍କର ପ୍ରେରଣା ବିନା - ସାହିତ୍ୟିକଟିଏ ହୋଇ ପାରିନଥାନ୍ତେ - ବଡ଼ପୁଅ ସୁବାଷ ।

ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସଂଗଠନ - (୩୯ତମ) - ବିଶ୍ୱକବି ସମ୍ମିଳନୀ - ୨୦୧୯ କିଟ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ - କବି ସୁବାଷ ର ଯୋଗଦାନ ।

ଜାତୀୟସ୍ତରୀୟ ସଂଗଠନ - ନିଖିଳ ଭାରତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷକ ସଂଗଠନର - ଜାତୀୟ ଶିକ୍ଷାନୀତି ଉପରେ ଜାତୀୟ ସେମିନାର ରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ ଓ ସନ୍ଦର୍ଭ ପାଠର ସୁଯୋଗ ଆଣି ଦେଇଥିବା - ସୁବାଷ କୁ ।

ଅନେକ ପତ୍ର, ପତ୍ରିକାର ଆଜୀବନ ମେମ୍ବର ସହ ଜାତୀୟ ସେମିନାର ରେ ଯୋଗଦାନ ।

ନିଖିଳ ଓଡ଼ିଆ ଅଧ୍ୟାପକ ସମ୍ମିଳନ - ଓଡ଼ିଶାର ଆଜୀବନ ସଭ୍ୟ ସହ ଓଡ଼ିଶାର ଶତାୟୁ ସାରସ୍ୱତ ଅନୁଷ୍ଠାନ - ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ ସମାଜର ଆଜୀବନ ସଭ୍ୟ ଏବଂ ଓଡ଼ିଆ ଗବେଷଣା ପରିଷଦର ଆଜୀବନ ସଭ୍ୟ ଭାବରେ ସୁବାଷ କାର୍ଯ୍ୟରତ ।

ମା' ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ପ୍ରେରଣା - ପୁଅ ସୁବାଷ କୁ ଜଣେ ଅଧ୍ୟାପକ, ସାହିତ୍ୟିକ, ଗବେଷକ ଭାବରେ ଜାତୀୟ ଓ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିପାରିଛି । ଏକ କନ୍ୟାରତ୍ନା - ତେଜସ୍ୱିନୀ (ଲକ୍ଷ୍ମି), ଧର୍ମପତ୍ନୀ - ତୁଳସୀ କୁ ନେଇ ସୁବାଷ ର ସଂସାର ।

ପ୍ରକାଶ ନାୟକ -

ଭାରତୀ ଦେବୀ ଓ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଜ୍ଞର ମଧ୍ୟମପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ପ୍ରକାଶ ଜନ୍ମ - ୩୦ ଡିସେମ୍ବର, ୧୯୮୦ - ମା'ଙ୍କର ସ୍ନେହ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଛୋଟରୁ ବଡ଼ ହୋଇଥିବା ଶିଶୁଟି - ଶିକ୍ଷାଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ - ସ୍ଥାନୀୟ ବଡ଼ହାଟ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପାଠପଢ଼ି - ପ୍ରଥମରୁ ସପ୍ତମ ଶ୍ରେଣୀ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ପରେପରେ ସେଠାରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ବଡ଼ହାଟ ହାଇସ୍କୁଲରୁ ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀ - ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ । ମା'ଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନଥିଲା - ପୁଅ ପ୍ରକାଶ ଟେକ୍ନୋଲୋଜି ବିଭାଗରେ ପାରଦର୍ଶିତା ଲାଭକରୁ, ମା'ଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ସାକାର କରିବାପାଇଁ ବଡ଼ଭାଇ ସୁବାଷ ପ୍ରକାଶ କୁ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଦେବାରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ । ସ୍ଥାନୀୟ ବାଜିରାଉଡ଼ ମେମୋରିଆଲ କଲେଜରେ +୨ ବିଜ୍ଞାନ ପାଠ ପଢ଼ିଲେ । ବାପା ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସେତେବେଳେ ଥିଲେ - କଲେଜର ଗଉନିଙ୍ଗ ବଡ଼ି ମେମ୍ବର (ଡେକାନାଲ ଏମ୍.ପି. ତଥାଗତ ଶତପଥ୍ କ ନୋମିନୀ) । ପ୍ରକାଶ - କଲେଜରେ ଜଣେ ସକ୍ରିୟ ଛାତ୍ରନେତା ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଲେ, ମାତ୍ର +୨ ବିଜ୍ଞାନରେ ରେଜଲୁ ଖରାପ ହୋଇଗଲା ୨ଥର - ଖରାପ ହେବାପରେ ବଡ଼ଭାଇ ସୁବାଷ - ସାନଭାଇ ପ୍ରକାଶ କୁ ତତ୍କାଳୀନ ୟୁଜିସିର ନିୟମାନୁଯାୟୀ - ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଦୂରଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ (ଡିଡିସିଇ)ରୁ ପ୍ରବେଶିକା ପରୀକ୍ଷା ସହ ଅନୁଗୁଳର ବର୍ଅଁରପାଳ କଲେଜରୁ +୩ (କଳା) (ବିଏ) ପାସ୍ କରିଲା ।

ମା' ଭାରତୀ ଦେବୀ - ବାପା ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଙ୍କୁ କହି - କିଛି ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦେଇ - ପ୍ରକାଶ ଏକ ଭିଡିଓ କ୍ୟାମେରା ଆଣି ବ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭ କରିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶ - ଶ୍ରୀରାମ ଭିଜନ ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କରିଲା । ସେଥିରେ ଭିଡିଓ ସୁଟିଙ୍ଗ୍, ଏଡିଟିଙ୍ଗ୍ ସହ ଡୁନ୍ କ୍ୟାମେରା ଓ ପିଲା ଦୁଇଟା ରଖି କାମକରି ଚାଲିଲା ।

ମାତ୍ର ମା' କହିଲେ - ପୁଅ ପ୍ରକାଶ ର - ଏକ ସ୍ତ୍ରୀୟା ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କର । ମା' ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ତଥା ବଡ଼ଭାଇ ସୁବାଷ ର ସକ୍ରିୟ ସହଯୋଗରେ - ପ୍ରକାଶ ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର - ଡେକାନାଲ ଲ କଲେଜର ତିନିବର୍ଷ ଲ ପାଠପଢ଼ି ଏଲ୍ଏଲ୍‌ବି ପାସ୍ କରିଲା । ପରେ ସୁବାଷ ପ୍ରକାଶ କୁ ନେଇ - ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଆଇନ୍ ପରିଷଦ,

କଟକରେ ଜଣେ ଆଇନଜୀବୀ ଭାବରେ ନାମ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ କରି ୨୦୧୦ରୁ ଅଦ୍ୟାବଧି ଭୁବନର ଜୁଡିସିଆଲ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ କୋର୍ଟରେ ଓକିଲାତି କରୁଅଛନ୍ତି ।

ମା' ଭାରତୀ ଦେବୀ ତଥା ବାପା ରାମଚନ୍ଦ୍ର କ୍ଷ୍ମ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରେ ବଡ଼ଭାଇ - ସୁବାଷ ର ଉଦ୍ୟମକ୍ରମେ ପ୍ରକାଶ ର ବିବାହ ହୁଏ - ୧୩ ଡିସେମ୍ବର, ୨୦୧୫ - ବାଲେଶ୍ଵର ଟାଉନରେ - ମୋତିଶଞ୍ଜ ବାସିନ୍ଦା - ହରିନାରାୟଣ ଚାଲଡ଼ୀ କ୍ଷ ଝିଅ ସୁପ୍ରଭା (ନିନି) ସହିତ । ନିନି ଜଣେ ବିଏ, ବି.ଏଡ. ଡିଗ୍ରୀଧାରୀ ତଥା ଓଡ଼ିଶା ସରକାର କ୍ଷ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର - ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ, ଭୁବନ ବ୍ଲକ୍ରେ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର । ଏକମାତ୍ର ପୁଅ - ଅଂଶୁମାନ (ରାଜା) କୁ ନେଇ ପ୍ରକାଶ ର ପରିବାର । ନାତିଟୋକା ରାଜା ଜେଜେମା - ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କର ନୟନ ପିତୃଳା ।

ମାନସ ନାୟକ -

ଭାରତୀ ଦେବୀ ଓ ରାମଚନ୍ଦ୍ର କ୍ଷର ମାନସ ଥିଲା ଶେଷ ତଥା ଚତୁର୍ଥ ସନ୍ତାନ । ବଡ଼ଭଉଣୀ - ଜୟନ୍ତୀ ଓ ଦୁଇଭାଇ - ସୁବାଷ ଓ ପ୍ରକାଶ ପରେ ମାନସ ର ଜନ୍ମ - ୦୮/୦୬/୧୯୮୩ ଭୁବନ ସହରର ବଡ଼ହାଟସ୍ଥ - ଶ୍ରୀରାମ ନିବାସ ଘରେ । ମାନସ କୋଡ଼ପୋଛା ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିବାରୁ ମା' ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କର ଅଧିକ ଭଲପାଇବା ମାନସ ଠାରେ ରହିଥିଲା । କାଳକ୍ରମେ ଶିଶୁ ମାନସ - ନିକଟସ୍ଥ ବଡ଼ହାଟ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ପ୍ରଥମ ରୁ ସପ୍ତମ ଶ୍ରେଣୀ ପାଠ ପଢ଼ିଲା । ବଡ଼ଭଉଣୀ ଜୟନ୍ତୀ ତାକୁ ଧରି ସ୍କୁଲକୁ ପ୍ରତିଦିନ ନେଇଥାନ୍ତି । ମାନସ ଭୁବନ ହାଇସ୍କୁଲର ଛାତ୍ର ଭାବରେ ଅଷ୍ଟମ, ନବମ ଓ ଦଶମ ପଢ଼ି ମାଟ୍ରିକ୍ ପାସ୍ କରିଲା । ପରେପରେ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ମା', ବାପା ଓ ବଡ଼ଭାଇ ସୁବାଷ ଚିନ୍ତାକରି ଶେଷରେ ଭୁବନସ୍ଥ - ବାଜିରାଉଡ ମେମୋରିଆଲ କଲେଜରେ +୨ କଲା ପଢ଼ିଲା ଓ +୨ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ବଡ଼ଭାଇ ସୁବାଷ ର ପ୍ରେରଣାରେ - ସେହି କଲେଜରେ +୩ କଲା - ଶିକ୍ଷା ଅନର୍ସ ନେଇ ପାଠପଢ଼ି ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । କଲେଜର ରୌପ୍ୟ ଜୟନ୍ତୀ ବର୍ଷରେ (୨୦୦୨) ମାନସ କଲେଜ ଛାତ୍ର ସଂସଦ ନିର୍ବାଚନରେ ସଭାପତି ପ୍ରାର୍ଥୀହୋଇ ମାତ୍ର

ତିନିଖଣ୍ଡ ଭୋଗରେ ପରାସ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ମେଧାବୀ ଛାତ୍ର (ଲିଟରାଚରୀ ଚମ୍ପିଆନ) ହୋଇ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ କି ଠାରୁ ରୌପ୍ୟ ଜୟନ୍ତୀ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠଛାତ୍ରର ମାନପତ୍ର ପାଇଥିଲା ।

ତା’ପରେ ମାନସ ଜୀବନରେ ଏକ ବଡ଼ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଥିଲା । ବଡ଼ଭାଇ ର ପ୍ରେରଣାରେ ସେ ଶିକ୍ଷକତା ବୃତ୍ତିକୁ ଆଦରି ନେଲା । ନିକଟସ୍ଥ ଘରୋଇ ସ୍କୁଲର ଶିକ୍ଷକ ସହିତ କୋଟିଂ ସେଣ୍ଟରରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରିଲା । ଭାଇ ସୁବାଷ ମାନସ କୁ ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧୀ ଜାତୀୟ ମୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ (ଇଗୁନୁ)ରୁ ବି.ଏଡ. ନାମଲେଖା କରାଇଲେ । ମାନସ ସେଥିରେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିକ୍ଷା ସହାୟକ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସରକାରୀ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ଭୁବନ ବ୍ଲକ୍ରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ।

ମାନସ ର ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷାକୁ ଦୃଷ୍ଟିଆଖିରେ ରଖି ବଡ଼ଭାଇ ସୁବାଷ ମାନସ କୁ ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ଏମ୍.ଏ. ନାମ ଲେଖାଇଥିଲେ - ଘରୋଇ ଭାବରେ ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ । ମାନସ ସଫଳତାର ସହ ଏମ୍.ଏ. ପାସ୍ କରିଲା । ମା’ ଭାରତୀ ଦେବୀ ମାନସ କୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଲେ - ବଡ଼ଭାଇ ସୁବାଷ ଭଳି ଗବେଷଣା କରି ଡକ୍ଟରେଟ୍ (ପିଏଚ୍.ଡି) ଡିଗ୍ରୀ ପାଇବାପାଇଁ, ବାପା ରାମଚନ୍ଦ୍ର ମଧ୍ୟ ମାନସ କୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲେ - ଓଡ଼ିଶାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ କି ଲେଖକୀୟ କୃତି ଉପରେ ପିଏଚ୍.ଡି. କରିବାପାଇଁ । ପରିଶେଷରେ ବଡ଼ଭାଇ ସୁବାଷ ର ସହଯୋଗରେ - ଉତ୍ତର ଓଡ଼ିଶା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ବାରିପଦା ରେ - ରିମ୍ପୁଲି କଲେଜ, କେନ୍ଦୁଝର ର ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରିନିସ୍ପାଲ୍ ଡକ୍ଟର କାର୍ତ୍ତିକ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର କି ଗାଇଡିରେ ମାନସ ପିଏଚ୍.ଡି. ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ କରିଲା । “Indian History and Culture in the Literary work’s of Naveen Patnaik - A Study” ଉପରେ ମାନସ ଗବେଷଣା କରି ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୨୦ରେ ଡକ୍ଟରେଟ୍ (ପିଏଚ୍.ଡି.) ଉପାଧି ପାଇଲା । ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ କି ତିନିଗୋଟି ପୁସ୍ତକ ଏଥିରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ

ଭାଇ ସୁବାଷ ର ପ୍ରେରଣାରେ ମାନସ ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ କେତୋଟି ଗବେଷଣା ପତ୍ର ଜାତୀୟ ଓ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ

ମାନସ ଜଣେ ଲେଖକ ଭାବରେ - Gita Mehta - An International Writer ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିଲେ । ଗୀତା ମେହେଟା କର ପାଞ୍ଚଗୋଟି ପୁସ୍ତକ କୁ ନେଇ - ଏହି ପୁସ୍ତକଟି ରଚନା କରିଲେ । ଏହି ପୁସ୍ତକଟି - କାଦମ୍ବିନୀ ମିଡିଆର ଜାତୀୟ ଲେଖକ ସମ୍ମିଳନୀରେ - ଆସାମର ମହାମହିମ ରାଜ୍ୟପାଳ ଜାନକୀ ବଲ୍ଲବ ପଟ୍ଟନାୟକ ଉନ୍ମୋଚନ କରିଥିଲେ ।

ମା' ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ସାଧନପୁଅ ମାନସ କୁ ଶିକ୍ଷକ, ଲେଖକ, ଗବେଷକ ଭାବରେ ସମାଜରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାଇଥିଲା । ମା' ଚାହିଁଲେ - ପୁଅ ତା'ର ବିବାହ କରି ଘରସଂସାର କରୁ । ବଡ଼ଭାଇ ସୁବାଷ ଓ ପ୍ରକାଶ ର ବିବାହ ପରେ ମାନସ ର ବିବାହ ପ୍ରସ୍ତାବ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଶେଷରେ ଢେଙ୍କାନାଳ ଜିଲ୍ଲାର ରାସୋଳ ଗାଁରେ - ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସାହୁଙ୍କ କନିଷ୍ଠା କନ୍ୟା - ଶିବାନୀ ସହିତ ବିନା ଯୌତୁକରେ ବୈଦିକ ରୀତିରେ ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟହେଲା - ୧୮ ମାର୍ଚ୍ଚ, ୨୦୧୮ ରିଖରେ ଦାଦା ଭାଗବତ ବିବାହ କର୍ମ ସମାପନ କରିଥିଲେ । ଶିବାନୀ କି ଚାରିଭଉଣୀ ଥିଲେ, ସେ ସର୍ବକନିଷ୍ଠା ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା +୩ ବିଜ୍ଞାନ (ବି.ଏସ୍‌ସି) ଓ ସିଟି । ଜଣେ ଘରୋଇ ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟରତା । ଶିବାନୀ ଓ ମାନସ ର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରସନ୍ତାନ - ଜ୍ୟୋତିଆଦିତ୍ୟ (ଆଦି) । ମାନସ ତା'ର ଧର୍ମପତ୍ନୀ ଓ ପୁତ୍ରକୁ ନେଇ ପରିବାର । ଯୌଥ ପରିବାର ଶ୍ରୀରାମ ନିବାସରେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରିତ ଚଳିଥାନ୍ତି ।

ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ ଗୋଟିଏ ସାଇକେଲ ର ଦୁଇଟି ଚକା । ଜଣେ ଅନ୍ୟଜଣର ସାହାରା ଓ ସାହାଯ୍ୟରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଥାଏ । ସେହିପରି - ଶ୍ରୀରାମ ପରିବାର ର ମୁଖ୍ୟ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଓ ତାଙ୍କର ସହଧର୍ମିଣୀ ଭାରତୀ ଦେବୀ ଗୋଟିଏ ସାଇକେଲ ର ଦୁଇଗୋଟି ଚକା ସଦୃଶ । ଜଣଙ୍କ ସହଯୋଗରେ ଅନ୍ୟଜଣେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିପୁରକ । ବାପା - ରାମଚନ୍ଦ୍ର କର ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ତଥା ମା' ଭାରତୀ ଦେବୀ ୪ ଗୋଟି ସନ୍ତାନକୁ ଛୋଟରୁ ବଡ଼କରି ଜନ୍ମ, ଶିକ୍ଷା, କର୍ମ, ବିବାହରେ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପରାୟଣତାକୁ କଦାପି ଭୁଲିପାରି ନାହାଁନ୍ତି

ବାସ୍ତବିକ ଭାରତୀ ଦେବୀ ଜଣେ ସାଧାରଣ ନାରୀ ନଥିଲେ ଥିଲେ ସେ ଅସାଧାରଣ । ସାନପୁଅ ମାନସ ତାଙ୍କୁ ଅକ୍ଷର ଶିଖାଇ ମାତୃଭାଷା ଓଡ଼ିଆରେ ଭାରତୀ ନାୟକ ଦସ୍ତଖତ କରିଥିଲେ ଭାରତୀ ଦେବୀ । ଅପାଠୁଆ ଭାରତୀ ଦେବୀ ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପାଠଦେଇ ସମାଜରେ ପରିଚିତ କରାଇ ପାରିବାରେ ତାଙ୍କର ଭୂମିକା - ନାରୀ ନୁହେଁ ନାରୀୟଣୀ ର ଭୂମିକା କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ । ଜନନୀ ଭାରତୀ ନିଜର ଜନନୀର ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ବଢାଇ ପାରିଛନ୍ତି । ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ପରିବାର ର ବିକାଶରେ ଭୂମିକା ଥିଲା ଅତୁଳନୀୟ ।

ଶାଶୁ ମା' ଭାରତୀ

ଜଣେ ନାରୀର ଜୀବନ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ କେତେବେଳେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଜନନୀ ଲାଭକରେ ଅବା ପୁଣି ଭାଗ୍ୟବତୀ ହୋଇ ନିଜ ସନ୍ତାନର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ନିଜ ଜୀବଦଶାରେ ଦେଖିଥାଏ । ସ୍ଵାମୀ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ସଂସାର ରୂପକ ରଥରେ - ନିଜର ସନ୍ତାନ ଓ ସନ୍ତତିକୁ (ପୁଅ / ଝିଅ) କୁ ଜନ୍ମଦେଇ (ଦଶମାସର ଗର୍ଭଧାରିଣୀ ଜନନୀ), ଉପଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷା, ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ମ ତଥା ଉପଯୁକ୍ତ ବର କିମ୍ବା କନ୍ୟା ପ୍ରାପ୍ତିରେ (ଜ୍ଵାଇଁ / ପୁତ୍ରବଧୂ) ନିଜର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଗୀଦାରିତା କୁ ନିଭାଇଥାଏ ସିଏ ହିଁ ବନିଥାଏ - ଶାଶୁ ମା' ।

ଭାରତୀ ଦେବୀ - ସେହିପରି ଏପରି ଜଣେ ନାରୀ, ଯିଏ କନ୍ୟାରତ୍ନା, ଭଗିନୀ, ଧର୍ମପତ୍ନୀ, ଜନନୀ ର ମର୍ଯ୍ୟାଦାତମ ସୋପାନ ଅତିକ୍ରମ କରି ଜଣେ ଶାଶୁ ମା' ଭାରତୀ ଭାବରେ ନିଜର ଦାୟିତ୍ଵ ସଂପାଦନ କରିଛନ୍ତି । ସେ ଦାୟିତ୍ଵରେ ସେ କଦାପି ଅବହେଳା କରନାହାନ୍ତି । ସେ ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟା ଜୟନ୍ତୀ କି ସ୍ଵାମୀ ମହେନ୍ଦ୍ର କୁ ଏକ ଜ୍ଵାଇଁ ଭାବରେ ନୁହେଁ ଏକ ପୁଅ ଭାବରେ ଶାଶୁ ମା' ଭାରତୀ ଦେବୀ ଦେଖିଥାନ୍ତି । ଏତଦ୍‌ବାଦ ତିନିପୁଅ - ବଡ଼ପୁଅ ସୁବାଷ ର ଧର୍ମପତ୍ନୀ - ତୁଳସୀ, ମଧ୍ୟମପୁଅ ପ୍ରକାଶ ର ଧର୍ମପତ୍ନୀ - ସୁପ୍ରଭା ଓ ସାନପୁଅ ମାନସ ର ଧର୍ମପତ୍ନୀ - ଶିବାନୀ କୁ ପୁତ୍ରବଧୂ ଭାବରେ ନଦେଖି ନିଜର କନ୍ୟା ଜୟନ୍ତୀ ଭଳି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର କନ୍ୟାଭଳି ଦେଖି - ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର କାମରେ ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଶାଶୁ ମା' ଭାରତୀ ଦେବୀକୁ ନିଜର ମା' ଭଳି ପାଇଥିବା ସଦାସର୍ବଦା କହିଥାନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ସେବା କରିଥାନ୍ତି ।

ମହେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଲେଙ୍କା -

ଭାରତୀ ଦେବୀ ଓ ରାମଚନ୍ଦ୍ର କି ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟାରତ୍ନା ଜୟନ୍ତୀ । ଜନ୍ମ, ଶିକ୍ଷା, କର୍ମ ପରେ - ବାପା, ମା' ତା'ର ବିବାହ କରାଇଥିଲେ - କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲା, ଓଲକଣା (ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଦୋଳ ମେଳଣ ସ୍ଥାନ) - ଓଡ଼ିଶା ସରକାର କି ପଶୁ ସମ୍ପଦ ବିଭାଗର ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ କର୍ମଚାରୀ ନନ୍ଦକିଶୋର ଲେଙ୍କା ଓ ଶୈଳବାଳା ଲେଙ୍କା କିର ମଧ୍ୟମପୁତ୍ର - ମହେନ୍ଦ୍ର କୁ । ମହେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଥମେ ବିବାହ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ମାତୃଙ୍କ ପାଖରେ

ରହି କଣ୍ଠାକୃତୀ କରୁଥିଲେ । କାଳକ୍ରମେ ଶାଶୁମା ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ପରାମର୍ଶରେ ନିଜସ୍ୱ ବ୍ୟବସାୟ - ବଡ଼ଶଳା ସୁବାଷ ର ସହଯୋଗରେ - ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ରୋଜଗାର ଯୋଜନାରେ ରଣନେଇ ଗାଡ଼ି ବ୍ୟବସାୟ ସହିତ ଗ୍ୟାସ୍ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଛନ୍ତି । ସେ ଶିକ୍ଷାରେ - ମାଟ୍ରିକ୍ ପାସ୍ କରି +୨ (କଳା) ପରୀକ୍ଷାରେ ଖରାପ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବଡ଼ଶଳାର ସାହାଯ୍ୟରେ ମହେନ୍ଦ୍ର ଓ ଜୟନ୍ତୀ - ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧୀ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ମୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ (ଇଗୁନ୍)ରୁ ଅଣ୍ଡର ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ ।

୯ ଜୁଲାଇ, ୨୦୦୩ ରିଖରେ ବିବାହ ସମୟରେ ଶାଶୁମା ଭାରତୀ ଦେବୀ ଜ୍ୱାଲ୍ ମହେନ୍ଦ୍ର କୁ ବିନା ଯୌତୁକରେ ବିବାହ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ - ସମସ୍ତ ସୁନା ଅଳଙ୍କାର, ଫର୍ଣ୍ଣିଚର, ବାସନକୂସନ ସହ ଗାଡ଼ି, ଘରର ସମସ୍ତ ଯାବତୀୟ ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ ଜିନିଷ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ଜ୍ୱାଲ୍ ମହେନ୍ଦ୍ର ମଧ୍ୟ ଶାଶୁମା ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରୁଥିଲେ ।

ବିବାହର ବର୍ଷକପରେ - ଜୟନ୍ତୀ କୁ ପ୍ରଥମ ପୁତ୍ରସନ୍ତାନ କଟକ ବଡ଼ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା - ଅପ୍ରେସନ୍ ଦ୍ୱାରା, ମାତ୍ର କିଛି ସମୟ ପରେ ପୁଅଟି ମରିଗଲା । ଭାରତୀ ଦେବୀ ଝିଅ ଜୟନ୍ତୀ କୁ ପାଖରେ ଦଶଦିନ ରହି ତାକୁ ତାଙ୍କ ଘର ଭୁବନକୁ ଆଣି ଛଅମାସ ରଖିଥିଲେ ଝିଅ ଦେହ ଭଲ ହେବାପାଇଁ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଜୟନ୍ତୀ ର ଦୁଇଗୋଟି କନ୍ୟା - ରାଜେଶ୍ୱରୀ ଓ ରୁଜେଶ୍ୱରୀ ମଧ୍ୟ କଟକ ବଡ଼ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ସେହିଭଳି ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ । ଶାଶୁମା ଭାରତୀ ଦେବୀ ଜ୍ୱାଲ୍ ମହେନ୍ଦ୍ର କୁ ଦୁଇଝିଅର ସେବାଯତ୍ୱ ଜଣେ ଆଇ ମା' ଭାବରେ ନେଇଥିଲେ ।

ଶାଶୁମା ଭାରତୀ ଦେବୀ ମଧ୍ୟ ଜ୍ୱାଲ୍ ମହେନ୍ଦ୍ର ର ଜ୍ୱାଲ୍ କୁଣିଆ କରାଇଥିଲେ । ଶଶୁର ରାମଚନ୍ଦ୍ର କୁ କହି ସେହି ସମୟରେ କିଛି ଆର୍ଥିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ କରାଇଥିଲେ । ବାରମାସରେ ତେର ପର୍ବ ଭଳି - ସବୁ ପର୍ବପର୍ବାଣୀରେ - ଶାଶୁମା ଭାରତୀ ଦେବୀ ଜ୍ୱାଲ୍ ମହେନ୍ଦ୍ର କୁ ଘରକୁ ଆଗ ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ପଠାଉଥିଲେ । ସମସ୍ତ ପର୍ବପର୍ବାଣୀରେ (ରଜ ଓ ଦଶହରା) ରେ ଶାଶୁମା ଭାରତୀ ନିଜର ନାତୁଣୀ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ନୂତନ ଢେସ୍ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି

କ୍ୱାଇଁ ମହେନ୍ଦ୍ର ମଧ୍ୟ ଶାଶୁମା ଭାରତୀ ଦେବୀର ତିନିଗୋଟି ପୁଅ ତଥା ନିଜ ସାନଶିଳା - ସୁବାଷ, ପ୍ରକାଶ, ମାନସ ର ବିବାହ କର୍ମରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗ ସହ ଶିଳା ଭାଉଜ ମାନଙ୍କୁ ସୁନା ବିବାହରେ ବନ୍ଦାଇଛନ୍ତି । ଏପରିକି ତିନିଶିଳା ମାନଙ୍କର ତିନୋଟି ପୁଅ ଓ ଝିଅ ଜନ୍ମ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ପିଉସା ମହେନ୍ଦ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ରହି ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ କରିଥାନ୍ତି ।

ତୁଳସୀ ସାହୁ -

ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କର ବଡ଼ବୋହୂ ତୁଳସୀ (ଟିକି) - (ବଡ଼ପୁଅ ସୁବାଷ ର ଧର୍ମପତ୍ନୀ) - ବାପା ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରେରଣାରେ ବଡ଼ପୁଅ ସୁବାଷ ଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା, କର୍ମ ଓ ବିବାହ କରାଇବାରେ ବାପା ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଓ ମା' ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ଅନେକ ଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଅଛି । ବଡ଼ପୁଅ ସୁବାଷ ସମାଜରେ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଲାଭକରି ଜଣେ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ ପରିଚିତ । ଜଣେ ଉପଯୁକ୍ତ କନ୍ୟାପାତ୍ରୀ ଟିଏ ପାଇବାପାଇଁ ଯୋଜନାରେ - ଐତିହାସିକ କଟକ ସହର ର ଜନଗହଳି ପୁରୁଣା ଅଞ୍ଚଳ ଚାଉଳିଆଗଞ୍ଜ । ସେଠିକାର ପାଟରା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର - ଚେଲର ମାଷ୍ଟର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାହୁ ଓ ସୁଭଦ୍ରା ସାହୁଙ୍କ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ସନ୍ତାନ (୪ ଜଣ କନ୍ୟା ଓ ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର) ମଧ୍ୟରୁ ତୁଳସୀ ଥିଲା ବଡ଼ମଝିଆଁ ଝିଅ । ଜଣେ କର୍ମଠ, ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ଝିଅ ଭାବରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ତୁଳସୀ (ଟିକି) ପରିଚିତା ।

୧୨ ଜୁନ, ୨୦୧୫ ମସିହାରେ - ବିନା ଯୌତୁକରେ ବୈଦିକ ରୀତିରେ - ସୁବାଷ ଓ ତୁଳସୀର ବିବାହ କର୍ମ ସମାପନ ହୋଇଥିଲା । ଦୁଇପିତା - ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଓ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ବିବାହରେ କର୍ତ୍ତା ସାଜିଥିଲେ । ଦୁହିତା ଦୁଇ କୁଳକୁ ହିତା - ଏ ସାଧୁବାଣୀକୁ ତୁଳସୀ ନିଜ ଜୀବନରେ କର୍ମରେ ସର୍ବଦା ଲଗାଇଛନ୍ତି । ବାପା ଘରେ - ବାପା, ମା', ବଡ଼ନାନୀ, ଦୁଇ ସାନଭଉଣୀ, ଗୋଟିଏ ସାନଭାଇ କୁ ଯଥାଚିତ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ ସର୍ବୋପରି ବିବାହ ପରେ - ଶଶୁରାଳୟ - ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଙ୍କ ପରିବାର ରେ - ଶାଶୁ, ଶଶୁର, ଦିଅର, ଯା, ନଣନ୍ଦ, ନଣଦେଇ, ପୁତୁରା, ଝିଆରୀ, ଭାଣିଜୀ ମାନଙ୍କର ପାଖରେ ଯଥାଚିତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକରିବା ସହିତ - ବଡ଼ଶାଶୁ, ବଡ଼ଶଶୁର, ଖୁଡ଼ାଶୁର, ଖୁଡ଼ିଶାଶୁ ସମସ୍ତ ନଣନ୍ଦ ଓ

ନଶଦେଇ ମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତୁଳସୀ ବୀତ ପ୍ରିୟପାତ୍ରୀ ।

ଶାଶୁମା ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ ବଡ଼ବୋହୂ ତୁଳସୀ - ପୁଅ ଅଧ୍ୟାପକ ସୁବାଷ ର ସମର୍ଥନରେ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତହୋଇ ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଦୂରଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ (ଡିଡିସିଇ) ମାଧ୍ୟମରେ ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ସ୍ନାତକୋତ୍ତର (ଏମ୍.ଏ.) ପରୀକ୍ଷାଦେଇ ସଫଳତା ପାଇଲେ । ଜୀବନରେ ଶିକ୍ଷାକୁ କର୍ମନିଷ୍ଠତର ଆଧାର ରୂପେ ବାଛି ନେଇଥିଲେ ।

ବିବାହର ଏକବର୍ଷ ପରେ ତୁଳସୀ ଙ୍କର ଏକ ସନ୍ତାନ ସାତମାସରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା, ବହୁତ କଷ୍ଟ ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବା ତୁଳସୀ କୁ ଶାଶୁମା ଭାରତୀ ଦେବୀ ଦମ୍ଭାକତାରେ କଷ୍ଟକୁ ଭୁଲି ଆଗକୁ ଯିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲେ । ତା'ର ଏକବର୍ଷ ପରେ ସୁବାଷ ଓ ତୁଳସୀ ଙ୍କର ଏକ କନ୍ୟାସନ୍ତାନ - ତେଜସ୍ୱିନୀ (ଲଳି) ଜନ୍ମନେଲା - କଟକ ବଡ଼ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ - ମାର୍ଚ୍ଚିଶିର ମାସ ଶେଷ ଗୁରୁବାର ଦିନ ଭୋର ୪ଟା ୧୪ ମିନିଟ୍ରେ । ଶାଶୁମା ଭାରତୀ ଦେବୀ କହିଲେ ମୋ ଘରକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମା' ଆସିଲେ ।

ତୁଳସୀ ବିବାହର ଛଅମାସ ପରେ ଦିଅର ପ୍ରକାଶ (ଆଡଭୋକେଟ୍) ଙ୍କ ବାହାଘର ଓ ପରେ (୨ ବର୍ଷ) ରେ ସାନଦିଅର ଶିକ୍ଷକ ମାନସ ର ବିବାହ । ତୁଳସୀ ଦୁଇଯା - ସୁପ୍ରଭା (ନିନି) ଓ ସାନଯା - ଶିବାନୀ (ମାନି) କୁ ନିଜର ସାନଭଉଣୀ ଭଳି ମିଳିମିଶି କାମକରି ଯାଇଥାଏ ।

ବାସ୍ତବିକ୍ ତୁଳସୀ - ଶାଶୁମା ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କର ବଡ଼ବୋହୂ ନୁହେଁ ତ ଗୋଟିଏ ଝିଅଭଳି ଚଲୁଥିଲା । ତୁଳସୀ ମଧ୍ୟ ଘରର ବଡ଼ବୋହୂ ହିସାବରେ - ଶାଶୁ, ଶଶୁର ଙ୍କୁ କଥାଦେଇ ଏକମନ ପ୍ରାଣରେ ଘରକୁ ଅଗ୍ରସର ହେବା ଦିଗରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ।

ସୁପ୍ରଭା ଟାଲ୍‌ଡୀ -

ଭାରତୀ ଦେବୀ ଓ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଙ୍କର ପୁତ୍ରବଧୂ ସୁପ୍ରଭା ଟାଲ୍‌ଡୀ (ନିନି), ମଧ୍ୟମପୁତ୍ର ଆଡଭୋକେଟ୍ ପ୍ରକାଶ ନାୟକ ଙ୍କ ଧର୍ମପତ୍ନୀ । ନିନିଙ୍କ ବାପାଘର ବାଲେଶ୍ୱର ଟାଉନର ମୋଡିଗଞ୍ଜରେ । ବାପା - ହରିନାରାୟଣ ଟାଲ୍‌ଡୀ ଥିଲେ - ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ

ଉପନିର୍ଦ୍ଦେଶକ କ୍ରୀଡ଼ା ସଂପଦ - ଫକୀରମୋହନ ସରକାରୀ କଲେଜ, ବାଲେଶ୍ଵର ରେ ।
ମା' - ବାସନ୍ତୀ ଚାଲନ୍ତୀ, ଗୋଟିଏ ପୁଅ ଓ ଚାରିଜଣ ଝିଅଙ୍କୁ ନେଇ ତାଙ୍କ ପରିବାର ।
ସୁପ୍ରଭା ଥିଲେ ବାପା-ମା'ଙ୍କର ଗେଲ୍ଲୁଝିଅ । ବାପା ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।
ବିଏ, ବି.ଏଡ. ଡିଗ୍ରୀଧାରୀ ଜୀବନର କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଥମେ ଏକ ବେସରକାରୀ ସ୍କୁଲରେ
ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକରି ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିକ୍ଷା ସହାୟକ
ଭାବରେ ଯୋଗଦାନ ପରେ ବିବାହ କରିଥିଲେ ।

ସୁପ୍ରଭା ଥିଲେ ସଜୋଟ ଓ ସ୍ଵାଭିମାନ ତଥା ଦୟାଳୁ । ତାଙ୍କର ବାପାଘରେ ଝିଅ
ଜୀବନରେ ଯାହାଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବିବାହ ପରେ ଶାଶୁଘରେ ସେପରି ଭାବରେ ରହିଥିଲେ ।
ଶାଶୁ, ଶଶୁର, ଦେଉଶ୍ଵର ସୁବାଷ, ଯା ତୁଳସୀ, ଝିଆରୀ ତେଜସ୍ଵିନୀ (ଲକ୍ଷ୍ମି), ସ୍ଵାମୀ
ପ୍ରକାଶ, ପୁଅ - ଅଂଶୁମାନ (ରାଜା) ସର୍ବୋପରି ସାନଦିଅର ମାନସ, ଯା ଶିବାନୀ,
ପୁତୁରା ଜ୍ୟୋତିଆଦିତ୍ୟ (ଆଦି) ଏବଂ ନଶୟ ଜୟନ୍ତୀ, ନଶଦେଇ ମହେନ୍ଦ୍ର, ଭାଣ୍ଡିକୀ -
ରାଜେଶ୍ଵରୀ (ଲିସା), ବ୍ରଜେଶ୍ଵରୀ (ଜସା) ଙ୍କର ସୁଖଦୁଃଖର ସାଥୀ ।

ସୁପ୍ରଭା - ଶାଶୁ ଓ ଶଶୁର ଙ୍କ ଦେହ ପା ଭଲମନ୍ଦ ବୁଝିବାସହ ସେମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ
ନେଇଥାନ୍ତି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବାଲେଶ୍ଵର ରୁ ଭୁବନ ବ୍ଳକ୍ କୁ ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ ଭାବରେ
ବଦଳି ହୋଇ ଆସିଥାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର ସରକାରୀ
ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ ଭାବରେ ମାନ୍ୟତାପ୍ରାପ୍ତ ।

ସ୍ଵାମୀ, ପୁଅ ଙ୍କୁ ନେଇ ପରିବାର କରିବା ସହ ସମଗ୍ର ଶ୍ରୀରାମ ପରିବାର ସଦସ୍ୟ
ଭାବରେ ତାଙ୍କର ଅବଦାନ ଅତୁଳନୀୟ ।

ଶିବାନୀ ସାହୁ -

ଶିବାନୀ ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କର କନିଷ୍ଠା ପୁତ୍ରବଧୂ, ଶଶୁର ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଙ୍କର
ଗେଲ୍ଲୁବୋହୁ ମାନସ ର ଧର୍ମପତ୍ନୀ । ଢେଙ୍କାନାଳ ର ରାସୋଲ ଗାଁର ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସାହୁ ଓ
କଞ୍ଚନା ସାହୁଙ୍କ ଚାରିଗୋଟି କନ୍ୟାସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟରେ ଶିବାନୀ ଥିଲେ - ସବୁଠୁ ସାନ ।
ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଥିଲେ - ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଙ୍କ ପଶୁ ସଂପଦ ବିଭାଗର ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପଶୁଧନ

ନିରୀକ୍ଷକ । ଶିବାନୀ ଯେତେବେଳେ ଛୋଟପିଲା ଥିଲେ ହାଇସ୍କୁଲରେ ପଢୁଥିବା ସମୟରେ ମା'ଙ୍କୁ ହରାଇଥିଲେ । ବାପା ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେ +୩ ବିଜ୍ଞାନ (ବି.ଏସସି) ସହିତ ସିଟି ଡାଲିମପ୍ରାପ୍ତ ଘରୋଇ ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ । ସ୍ବାମୀ ଡକ୍ଟର ମାନସ ନାୟକ - ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଙ୍କ ଶିକ୍ଷକ, ଜଣେ ଲେଖକ ଓ ଗବେଷକ ।

ଶାଶୁ ଭାରତୀ ଦେବୀ ସାନବୋହୂ - ଶିବାନୀ କୁ ବେଶୀ ଭଲପାଆନ୍ତି । କାରଣ ସେ ଥିଲେ ଘରକାମରେ ସିଦ୍ଧିହସ୍ତା, ଜଣେ ଆତ୍ମାୟିକ, ନିଃଅହଙ୍କାରୀ ମଣିଷଟିଏ । ବିବାହର କିଛିଦିନ ପରେ ବାପାଙ୍କୁ ହରାଇଥିଲେ ଶିବାନୀ । ନିଜର ଶାଶୁ ଭାରତୀ ଦେବୀ ଓ ଶଶୁର ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଙ୍କୁ ନିଜର ବାପା ଓ ମା' ଭଳି ପାଇ ସେ ଖୁବ୍ ଆନନ୍ଦିତ ।

ଭାରତୀ ଦେବୀ ଜଣେ ଶିକ୍ଷିତା ବୋହୂ - ଶିବାନୀ କୁ ପାଇ ଆନନ୍ଦିତ । ଶିବାନୀ ମଧ୍ୟ ଶାଶୁଙ୍କ ମନକଥା ବୁଝି ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ସ୍ବାମୀ ମାନସ ଓ ଏକମାତ୍ର ପୁଅ ଜ୍ୟୋତିଆଦିତ୍ୟ (ଆଦି) କୁ ନେଇ ତା'ର ପରିବାର ସର୍ବୋପରି ଶ୍ରୀରାମ ପରିବାର ର ଜଣେ ସଦସ୍ୟା ବୋଲି ଶିବାନୀ ଙ୍କ ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକରି ଚାଲିଛନ୍ତି ।

ଭାରତୀ ଦେବୀ ଜଣେ ଶାଶୁମା ଭାବରେ ସର୍ବଦା ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନା କରିଛନ୍ତି - ଜଣେ ସାଧାରଣ ମଣିଷଟିଏ ଭଳି । ସରଳ, ନିରୀହ, ଆତ୍ମାୟିକ, ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ଅଧିକାରିଣୀ । ଚାରିଗୋଟି ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମଦେଇ, ଉପଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷାଦେଇ, ସଠିକ୍ କର୍ମପ୍ରେରଣା ଦେଇ, ଉପଯୁକ୍ତ ପାତ୍ର, ପାତ୍ରୀ ରେ ବିବାହ ସମାପନ କରି, ବୟସର ଅପରାହ୍ଣରେ ଘର ଚଳାଇବାରେ ଶାଶୁ ମା'ର ଭୂମିକା କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗୀକରଣ କରିବାରେ ଭାରତୀ ଦେବୀ ଙ୍କ ଭୂମିକା କୁ କଦାପି ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଶାଶୁମା ଭାରତୀ ଦେବୀ - ତାଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ଢାଙ୍କି ତଥା ତିନି ପୁତ୍ରବଧୂ ଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜର କର୍ମଠି ଜୀବନପାଇଁ ସର୍ବଦା ପ୍ରଣଂସନୀୟ । ତାଙ୍କର ପ୍ରେରଣା ଏମାନଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଜଣେ ଶାଶୁ ଓ ଶଶୁର ଭାବରେ ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହରେ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ ସହଯୋଗ କରିବ - ଏଥିରେ ତିଳେମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଆଇ ମା' ଭାରତୀ

ଭାରତୀ ଦେବୀ ଜଣେ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିଥିଲେ, ମାତ୍ର ନିଜ ପରିବାର ପାଇଁ ଅସାଧାରଣ ଅଧିକାରିଣୀ ହୋଇଥିଲେ । ନିଜର ଜନ୍ମଲାଗୁ ପରେ, ବିନା ଶିକ୍ଷା ଜୀବନ, ଜଣେ ଗୃହିଣୀ ଭାବରେ କର୍ମମୟ ଜୀବନ, ଶିକ୍ଷା ରାମଚନ୍ଦ୍ର କୁ ବିବାହ ଜୀବନ, ଚାରିଜଣ ସନ୍ତତି ଓ ସନ୍ତାନ କୁ ନେଇ - ଜନ୍ମ, ଶିକ୍ଷା, କର୍ମ ପ୍ରେରଣା, ବିବାହାଦି ଘରସଂସାର କରିବାରେ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକାରେ ଭାରତୀ ଦେବୀ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ନିଃଅହଙ୍କାରୀ, ସାଧାରଣ, ଆତ୍ମୀୟ, ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ମହିଳା ଭାବରେ ସେ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜଣାଶୁଣା ।

ବୟସର ଅପରାହ୍ଣରେ ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କର ଅନ୍ୟଏକ ପରିଚୟ ଆଣି ଦେଇଥିଲା ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ, ତାହା ହେଉଛି - ନାତି, ନାତୁଣୀ ଙ୍କ ଗ୍ରହଣରେ ଜୀବନର ଅବଶିଷ୍ଟ ସମୟ ହସଖୁସିରେ ବିତାଇବା । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ସେ ଦୁଇଗୋଟି ସୋପାନରେ - ଗ୍ରାଣ୍ଡମଦର ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଥମତଃ - ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟା - ଜୟନ୍ତୀର ଦୁଇଝିଅ ରାଜେଶ୍ୱରୀ (ଲିସା) ଓ ବ୍ରଜେଶ୍ୱରୀ (ଇସା) ର ଆଇମା ଭାବରେ ପରିଚିତ, ତାଙ୍କ ଜୀବନକୁ ଆନନ୍ଦିତ କରିଦେଇଛି । ନାତୁଣୀଙ୍କ ଗ୍ରହଣରେ ଆଇମା ଭାରତୀ ଦେବୀ ହସଖୁସିରେ ସମୟ କାଟିଥାନ୍ତି ।

ଦ୍ୱିତୀୟତଃ - ତିନିଜଣ ପୁଅ - ସୁବାଷ, ପ୍ରକାଶ, ମାନସ ଙ୍କ ପିଲାମାନେ - ସୁବାଷ ର କନ୍ୟା - ତେଜସ୍ୱିନୀ (ଲକ୍ଷ୍ମି), ପ୍ରକାଶ ର ପୁଅ - ଅଂଶୁମାନ (ରାଜା), ମାନସ ର ପୁଅ - ଜ୍ୟୋତିଆଦିତ୍ୟ (ଆଦି) ର ଜେଜେମା ରୂପରେ ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ହସଖୁସିର ସଂସାର ।

ରାଜେଶ୍ୱରୀ ଲେଙ୍କା (ଲିସା) -

ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କର ବଡ଼ ନାତୁଣୀ ରାଜେଶ୍ୱରୀ (ଲିସା) । ଲିସା ର ଆଇ ଭାରତୀ ଦେବୀ । ୨୦୦୫ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସରେ ଲିସାର ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା - କଟକ ବଡ଼ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ । ବାପା ମହେନ୍ଦ୍ର ଓ ମା' ଜୟନ୍ତୀ ଙ୍କର ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ତାନ ଭାବରେ (ପ୍ରଥମ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନଟି ଜନ୍ମପରେ ମରିଯାଇଥିଲା) । କାଳକ୍ରମେ ଜନ୍ମରୁ

ପ୍ରଥମ ଛମାସ ଲିସା ମା' ଜୟନ୍ତୀ ସହିତ ନିଜ ଆଇ ଓ ଅଜା କୁ ଘରେ ରହିଥିଲା । କାରଣ ମା'ଙ୍କ ଅପରେସନ୍ ଦ୍ୱାରା ଲିସା ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବାରୁ ଡାକ୍ତରଙ୍କ କଥାନ୍ତୁସାରେ ଜୟନ୍ତୀ ଛମାସ ଧରି ବାପାଙ୍କ ଘରେ ରେଷ୍ଟ ନେଇଥିଲେ ।

ଲିସା ନିଜଘର ଓଳକଣାରେ ଦୁଇବର୍ଷ ରହିଲା - ନିଜର ବାପା, ମା', ଜେଜେବାପା, ଜେଜେମା କୁ ଗ୍ରହଣରେ । ତିନିବର୍ଷ ପରେ ଜୟନ୍ତୀ ଗାୟ ସନ୍ତାନ ଗର୍ଭଧାରଣା ସମୟରେ ଆଇମା ଭାରତୀ ଦେବୀ - ଜୟନ୍ତୀ ଓ ନାରୁଣୀ ଲିସା କୁ ଆଣି ଭୁବନ ଘରେ ସେବାୟତ୍ତ ନେଇଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଲିସାର ଜେଜେବାପା ଓ ଜେଜେମା ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇ ପଡିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଜୟନ୍ତୀ କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ବ୍ରଜେଶ୍ୱରୀ (ଇସା) ଜନ୍ମ ନେବାରୁ କଟକ ବଡ଼ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଅପରେସନ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ପୁନର୍ବାର - ଜୟନ୍ତୀ ବାପାଙ୍କ ଘରେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପରାମର୍ଶକ୍ରମେ ଛମାସ ରେଷ୍ଟନେଲେ ଓ ପରେ ନିଜ ଶଶୁର ଘର ଓଳକଣାକୁ ସାନଝିଅ ଇସା କୁ ନେଇ ଚାଲିଗଲେ । ବଡ଼ଝିଅ - ଲିସା ଚାରିବର୍ଷ ବୟସରୁ ବାପା, ମା'ଙ୍କୁ ଛାଡି ଅଜାଘରେ - ଅଜା, ଆଇ, ତିନିଜଣ ମାମୁଁ କୁ ପାଖରେ ବଢିଲା । ସେତେବେଳକୁ ତିନିଜଣ ମାମୁଁ - ସୁବାଷ, ପ୍ରକାଶ, ମାନସ କେହି ବାହା ହୋଇନଥିବାରୁ ଲିସା ଆଇଘରେ ରହି ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହ ଆଦରରେ ବଢିଥିଲା ଓ ବଡମାମୁଁ ସୁବାଷ ତା'ର ପ୍ରାକ୍ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା - ଭୁବନର ଅଗ୍ରଣୀ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ବାଳିରାଉଡ଼ ସ୍ମୃତି ବିଦ୍ୟା ମନ୍ଦିର ରେ ନାମ ଲେଖାଇଲେ, ମାମୁଁ ସୁବାଷ - ଭାଣିଜୀ ଲିସା କୁ ନେଇ ପ୍ରତିଦିନ ତାଙ୍କ ସାଇକେଲ କିମ୍ବା ମଟର ସାଇକେଲ ରେ ସ୍କୁଲକୁ ନେଉଥିଲେ ଓ ଆଣୁଥିଲେ । ଲିସା ସେଠାରେ ପ୍ରାକ୍ ପ୍ରାଥମିକ - ୨ ବର୍ଷ ଓ ପ୍ରଥମ ରୁ ସପ୍ତମ - ୭ ବର୍ଷ, ଏହିପରି ୯ ବର୍ଷ ପାଠ ପଢିବା ପରେ ଲିସାର ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀରେ ନାମଲେଖା ହେଲା - ଭୁବନ ବାଳିକା ହାଇସ୍କୁଲରେ । ତା'ପରେ ବଡମାମୁଁ ସୁବାଷ ର ସ୍ଥାୟୀ ଅଧ୍ୟାପକ - ଡେକାନାଲ ରେ ଚାକିରୀ କରିବା ଦ୍ୱାରା - ସାନମାମୁଁ ଶିକ୍ଷକ ମାନସ - ଲିସା ର ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଦାୟିତ୍ୱ ନେଲେ । ସେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ତା'ର ଘରୋଇ ଚିତ୍ତୁସନରେ ଲିସାକୁ ଚିତ୍ତୁସନ କଲେ । ଲିସା - ଅଷ୍ଟମ, ନବମ ଶ୍ରେଣୀ ପାସକରି ବର୍ତ୍ତମାନ ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀର ଛାତ୍ରୀ ।

ଆଜି ଭାରତୀ ଦେବୀ - ଲିସା ର ସମସ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ନେଉଥିଲେ । ମଝିଆଁ ମାମୁଁ ପ୍ରକାଶ - ଲିସା କୁ ଭଲଭଲ ଡ୍ରେସ୍ ଆଣି ଦେଉଥିଲେ । ଅଜା ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଲିସା କୁ ଭଲଭଲ ଖାଦ୍ୟ ଆଣି ଦେଉଥିଲେ । ମଝିରେ ମଝିରେ ଭୁବନର ପର୍ବପର୍ବାଣୀରେ ଲିସା ର ବାବା ଓ ମାମା ଆସି ଲିସା କୁ ଦେଖିକରି ଯାଆନ୍ତି ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ ଗୁଡ଼ିକରେ - ଲିସା ର ତିନିଜଣ ମାମୁଁ - ସୁବାଷ, ପ୍ରକାଶ ଓ ମାନସ ବିବାହ କରିଲେ - ତିନିଜଣ ମାଙ୍କ - ତୁଳସୀ (ଟିକି), ସୁପ୍ରଭା (ନିନି), ଶିବାନୀ (ମାନି) ସର୍ବୋପରି ସେମାନଙ୍କର ପିଲାମାନେ - ଝିଅ - ତେଜସ୍ୱିନୀ (ଲକି), ଦୁଇପୁଅ - ରାଜା ଓ ଆଦି ସହ ବଡ଼ଭଉଣୀ ଲିସା ଖେଳକୁଦ କରି ଆଜି ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ଘରେ ରହିଥାଏ ।

ବ୍ରଜେଶ୍ୱରୀ ଲେଙ୍କା (ଇସା) -

ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କର ଅନ୍ୟଏକ ନାତୁଣୀ - ବ୍ରଜେଶ୍ୱରୀ ଲେଙ୍କା (ଇସା) - ଭାରତୀ କ ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟା - ଜୟନ୍ତୀ ଓ ଜ୍ଞାଇଁ - ମହେନ୍ଦ୍ର ଲେଙ୍କା କ ଦୁଇକନ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବକନିଷ୍ଠା କନ୍ୟା । ଇସାର ଜନ୍ମ - କଟକ ବଡ଼ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ - ଅପ୍ରେସନ୍ ମାଧ୍ୟମରେ । ଆଜିମା ଭାରତୀ ଦେବୀ ତା'ର ଜନ୍ମ ପରେପରେ ଝିଅ - ଜୟନ୍ତୀ କୁ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପରାମର୍ଶକ୍ରମେ ଭୁବନରେ ତାଙ୍କ ଘରେ ଛମାସ ଆଣି ରଖିଥିଲେ, ଜୟନ୍ତୀ କ ରେଷ୍ଟ ଦରକାର ଥିଲା । ପରେପରେ ଜୟନ୍ତୀ ଦୁଇକନ୍ୟାକୁ ଆଧାରକରି ଅପରେସନ୍ ହୋଇ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର କ ଦୁଇ ସନ୍ତାନ ନୀତିରେ ପାମିଲି ପ୍ଲାନିଙ୍ଗ୍ ଅପରେସନ୍ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରୀନ୍କାର୍ଡ ହୋଇଉଠି ହେଲେ ।

ଇସା କାଳକ୍ରମେ ବଡ଼ହୋଇ - ତାଙ୍କ ଗାଁର ଘରପାଖ - ନୀଳକଣ୍ଠପୁର ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପାଠ ପଢ଼ିଲା । ବାପା, ମା' ତାକୁ ବହୁତ ଭଲପାଆନ୍ତି । ସେଠାରୁ ଚଳିତବର୍ଷ ପଞ୍ଚମ ଶ୍ରେଣୀ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଗାଁ ନିକଟର - ଓଳକଣା ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଷଷ୍ଠ ଶ୍ରେଣୀରେ ଚଳିତବର୍ଷ ନାମ ଲେଖାଉଛି । ଲିସା ମଧ୍ୟ ଛୁଟିରେ ରଜ କିମ୍ବା ଦଶହରା ରେ ଆଜିଘର ଭୁବନ ଆସିଥାଏ । ଆଜି ମଧ୍ୟ ବେଳେବେଳେ ତାଙ୍କ ଘର ଓଳକଣା ଯାତ୍ରା

ଦୋଳ ମେଲଣକୁ ଯାଆନ୍ତି । ମାମୁଁମାନେ ମଧ୍ୟ ଜସା କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ।

ଦୁଇ ନାତୁଣୀକୁ ଆଜମା ଭାରତୀ ଦେବୀ ନିଜର ବାସ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରେମରେ ବାନ୍ଧି ରଖୁଛନ୍ତି । ସେ ପ୍ରେମ ନାତୁଣୀ ଓ ଆଜର ।

ଜେଜେମା ଭାରତୀ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାରୀ ଏ ସମାଜରେ ଚାହିଁଥାନ୍ତି ବିବାହ କରି ଘରସଂସାର କରିବାକୁ । ନିଜର ସମସ୍ତ ଜନ୍ମିତ - ପୁଅ, ଝିଅ କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷା, କର୍ମ ଓ ଉପଯୁକ୍ତ ପାତ୍ର, ପାତ୍ରୀ ଦେଖି ବିବାହ କରାଇ ଭାବିଥାନ୍ତି - ନିଜ ଜୀବନର କାମ ସରିଗଲା ବୋଲି, ହଁ ତାଙ୍କର କାମ ସରିଯାଇଛି ସତ ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ନିଜ ପରିବାର ର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଦେଖିବାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରର ପୁତ୍ର ଜନ୍ମକୁ (ମାନେ ନିଜର ନାତି) ମାନକୁ ଦେଖିଥାନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଜେଜେମା ହୋଇଥାନ୍ତି । ପୁତ୍ରର କନ୍ୟାକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ନିଜର ଜେଜେମା ର ସୁଖ, ପ୍ରେମ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି ।

ଏ କ୍ଷେତ୍ରରୁ - ଭାରତୀ ଦେବୀ ବା ବଞ୍ଚିତ ହେବେ କିପରି - ନିଜ କନ୍ୟାର ଝିଅଦୁଇଟା ପାଖରେ - ଆଇମା ର ଭୂମିକା ନିଭାଇ ପରିଶେଷରେ ନିଜ ଡିନିପୁଅ - ସୁବାଷ ର କନ୍ୟା - ତେଜସ୍ବିନୀ (ଲକି), ପ୍ରକାଶ ର ପୁତ୍ର - ଅଂଶୁମାନ (ରାଜା) ଓ ମାନସ ର ପୁତ୍ର - ଜ୍ୟୋତିଆଦିତ୍ୟ (ଆଦି) - ଏକମାତ୍ର ନାତୁଣୀ ଓ ଦୁଇନାତି କର ଜେଜେମା ଭୂମିକାରେ ଭାରତୀ ଦେବୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେବକ ।

ତେଜସ୍ବିନୀ ନାୟକ (ଲକି) -

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କ ନାତୁଣୀ ଲକି । ବଡ଼ପୁଅ ସୁବାଷ ଓ ବୋହୂ ତୁଳସୀ ର ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟା - ତେଜସ୍ବିନୀ । ଐତିହାସିକ କଟକ ସହର ର ଚାଉଳିଆଗଞ୍ଜ ନିବାସୀ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାହୁ ଓ ସୁଭଦ୍ରା ସାହୁ - ଲକି ର ଅଜା ଓ ଆଇ । ୧୫ ଡିସେମ୍ବର, ୨୦୧୭ ମସିହାରେ ଲକି ର କଟକ ବଡ଼ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଜନ୍ମ । ମାମା ତୁଳସୀ ଦେବୀଙ୍କ ଅପ୍ରେସନ୍‌ରେ ଲକି ଜନ୍ମ ନେଇଥିବାରୁ - ଜେଜେମା ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଆଠଦିନ ତଥା ଦୀର୍ଘ ଛମାସ ଧରି ନାତୁଣୀ ଓ ବୋହୂ ମା'କୁ ସେବାୟତ୍ କରିଥିଲେ ।

ତେଜସ୍ବିନୀ ମାର୍ଗଶିର ମାସ ଶେଷ ଗୁରୁବାର ଭୋର ୪ଟା ୧୪ରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବାରୁ - ବାବା ସୁବାଷ ତା'ର ନାମ ଦେଇଥିଲେ - ଲକି (ଡାକନାମ), ଜେଜେବାପା, ଜେଜେମା, ମାମା, ବାପା, ଦାଦା, ଖୁଡ଼ି, ପିଉସୀ, ପିଉସା, ଲିସା, ଇସା ନାନୀ ତଥା

ରାଜାଭାଇ, ସାନଭାଇ ଆଦି ର ସମ୍ପର୍କରେ ଲକି ବଡ଼ହେବାରେ ଲାଗିଲା । ଜେଜେମା ଓ ମାମା ର ସେବାରେ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ବର୍ଦ୍ଧକ ହେଲା ।

ଲକି ଧିରେଧିରେ ଚାଲିବା, କହିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲା । ସେ ରଙ୍ଗବେରଙ୍ଗର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବାକୁ ଭଲପାଏ । ଅଜାଘର କଟକ ସହରକୁ ଗଲେ ଲକି ସେଠାରେ - ଅଜା, ଆଇ, ମାଉସୀ ଓ ମାମୁଁ ର ଗ୍ରହଣରେ ଖେଳକୁଦ କରି ସମୟ ବିତାଇଥାଏ ।

ଲକି ତା'ର ଜେଜେମା ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କର ନୟନ ପିତୁଳା ।

ଅଂଶୁମାନ ନାୟକ (ରାଜା) -

ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କର ଅନ୍ୟତମ ନାତି ରାଜା (ମଧ୍ୟମପୁଅ ପ୍ରକାଶ ଓ ବୋହୂ ସୁପ୍ରଭା) ର ପୁଅ । କଟକ ବଡ଼ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ତା'ର ଜନ୍ମ । ମା' - ବାଲେଶ୍ଵରସ୍ଥ ସରକାରୀ ଉ.ପ୍ରା. ସ୍କୁଲରେ ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ ଥିଲେ ଓ ପରେ ଭୁବନକୁ ବଦଳି ହୋଇ ଆସିଲେ । ମାମା ସୁପ୍ରଭା ଯେତେବେଳେ ସ୍କୁଲ ଯାଉଥିଲେ ସେହି ସମୟରେ ରାଜା ର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାୟିତ୍ଵ - ଜେଜେମା ଭାରତୀ ଦେବୀ ଓ ବଡ଼ମାମା ତୁଳସୀ ବୁଝାବୁଝି କରୁଥିଲେ ।

କାଳକ୍ରମେ ରାଜା କଥା କହିବା, ଚାଲିବା କରି ବର୍ତ୍ତମାନ - ଅଜ୍ଞାନାଓଡ଼ି କେନ୍ଦ୍ର (ବଡ଼ହାଟ)ରେ ପ୍ରାକ୍ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛି ।

ରାଜା - ଜେଜେବାପା ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଙ୍କ ନୟନ ପିତୁଳା । ସେ ସଦାସର୍ବଦା ଜେଜେଙ୍କୁ ଔଷଧ ଖାଇବା ସମୟରେ ପାଣି ବଜାଇ ଦେଇଥାଏ ।

ରାଜା ମଧ୍ୟ ଅଜାଘର ବାଲେଶ୍ଵର ଟାଉନରେ - ଅଜା, ଆଇ, ମାମୁଁ, ମାଇଁ, ମଉସା, ମାଉସୀ ଙ୍କର ସ୍ନେହ ଆଦର ପାଇଥାଏ ।

ରାଜା ର ଜୀବନ ପରିଧିରେ ଜେଜେମା ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କର ଭୂମିକା ଅନସ୍ଵୀକାର୍ଯ୍ୟ
ଜ୍ୟୋତିଆଦିତ୍ୟ ନାୟକ (ଆଦି) -

ଭାରତୀ ଦେବୀଙ୍କର ନୟନର ମଣି - ଆଦି, ସାନପୁଅ ମାନସ ଓ ଶିବାନୀ ର ପୁଅ । ଢେଙ୍କାନାଳ ସରକାରୀ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଜନ୍ମ । ଅଜାଘର ଢେଙ୍କାନାଳ ର ରାସୋଳ

ଗାଁରେ । ଆଜି ବହୁତ ପୂର୍ବରୁ ସଂସାରରୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ, ରାଜା ସଂସାରକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ - ଅଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ ସଂସାରରୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ ।

ତିନିମାଉସୀ, ମଉସା, ଏକମାମୁଁ କି ପରସରେ ରାଜା ବଢ଼ିଆସିଛି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଜେଜେବାପା, ଜେଜେମା, ଦୁଇ ବଡ଼ବାପା, ବଡ଼ମା, ବାବା, ମାମା ସର୍ବୋପରି ବଡ଼ନାନୀ ଲିସା, ଲଳି ତଥା ଭାଇ ରାଜା ର ପରସରେ ଆଦି ବଡ଼ ହେବାରେ ଲାଗିଛି ।

ଧିରେଧିରେ - ଆଦି କଥା କହିବା, ଚାଲିବା ଦ୍ଵାରା ତା'ର ଦୁଷ୍ଟମା ବଢ଼ିଚାଲିଲା । ସଦାସର୍ବଦା ଜେଜେମା ଭାରତୀ ଦେବୀ ତା'ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖୁଥାନ୍ତି ।

ଆଦି ଥିଲା - ବାପା, ମାମା କିଏ ଏକଲକ ବେଳା ବିଶିକେସନ । ସୁଷମ ଖାଦ୍ୟ, ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ, ଭଲ ପୋଷାକ ଆଦି କୁ ଦେବାରେ ବାପାଙ୍କ ଭୂମିକା କୁ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଅଧିକ ସୁବାସ - ମୋର ମାତୃଭାଷା - ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଜଣେ ସେବକ, ସୁନାମ ସାହିତ୍ୟର ପରମ୍ପରାରେ ଭାରତ ସରକାର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଭାଷାରେ ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଆଜି ଭାରତୀୟ ସାହିତ୍ୟ କାହିଁକି ବିଶ୍ଵସାହିତ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ସୁନାମ ଅର୍ଜନ କରିପାରିଅଛି । ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟିକ ମାନେ ଭାରତୀୟ ସାହିତ୍ୟ ତଥା ବିଶ୍ଵସାହିତ୍ୟର ଅନେକ ପୁସ୍ତକ କୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ କାର୍ଯ୍ୟକରି ବିଶ୍ଵର କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ଥିବା ଓଡ଼ିଆପ୍ରେମୀ କି ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ପାରୁଛନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ବିକାଶ ଧାରାରେ - ଓଡ଼ିଆ ଉପନ୍ୟାସ ସାହିତ୍ୟର ଅବଦାନ ଅତୁଳନୀୟ । ମୁଁ ଜଣେ ସାଧାରଣ ସାହିତ୍ୟ ସାଧକ । ଏକ ନାରୀ କେନ୍ଦ୍ରୀକ ଉପନ୍ୟାସ ରଚନା କରିବାରେ ପ୍ରୟାସରେ ଏକ ଦୃଷ୍ଟତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଅଛି । ମୋର ଉପନ୍ୟାସ ମୋର ଜନନୀ ଜନ୍ମଦାତ୍ରୀ - ଭାରତୀ ଦେବୀ, ତାଙ୍କର ଜୀବନୀକୁ କିପରି ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ଜୀବନ ବିତାଇଛନ୍ତି - ସତେଅବା ନାରୀ ସିଏ ନୁହେଁ ନାରୀୟଣୀ

ରୂପରେ - ତାହାକୁ ଏ ଅଧୁନ ପୁଅ ସରଚରେ ଉପନ୍ୟାସଟିରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କରିଅଛି ।

ଓଡ଼ିଆ ପାଠକର ସୁଖପାଠ୍ୟ ହୋଇପାରିଲେ ମୋ ଉପନ୍ୟାସ ରଚନାଟିର ସାର୍ଥକତା ରହିବ ବୋଲି ମୋର ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ।

ଫଟୋର ଝଲକ ରେ

ଭାରତୀ ଦେବୀ

ନାୟକ ପରିବାର ରେ ଭାରତୀ ଦେବୀ

ପିଉସୀଶାଶୁ - ଲବଣାଦେବୀ, ଦେବଶୁର, ସ୍ୱାମୀ, ଦିଅର,
ଯା ମାନେ, ପୁଅ, ଝିଅ, ପୁତୁରା, ଝିଆରୀ ଓ ନାତୁଣୀ ଗ୍ରହଣରେ ।

ତିନିଭଉଣୀ କି ଗୃହଣରେ ଭାରତୀ ଦେବୀ
ବତନାନୀ - ସୀତା, ଗୋଡ଼ି ଓ ବାସନ୍ତୀ ।

ଶ୍ରୀରାମ ପରିବାର ରେ ଭାରତୀ ଦେବୀ
ସ୍ଥାନୀ, ତିନିପୁଅ ଓ ଏକ ଝିଅ କ୍ଷ ସହିତ ।

ତିନିପୁଅ, ସ୍ୱାମୀ, ନାତୁଣୀ - ଲିସା,
ଝିଅ, ଜାଇଁଙ୍କ ଗୃହଣରେ ଭାରତୀ ଦେବୀ ।

ସ୍ଵାମୀ - ରାମଚନ୍ଦ୍ର କ
ଗୃହଣରେ ଭାରତୀ ଦେବୀ ।

ସ୍ଵାମୀ - ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଓ ବଡ଼ପୁଅ - ସୁବାଷ କ
ଗୃହଣରେ ଭାରତୀ ଦେବୀ ।

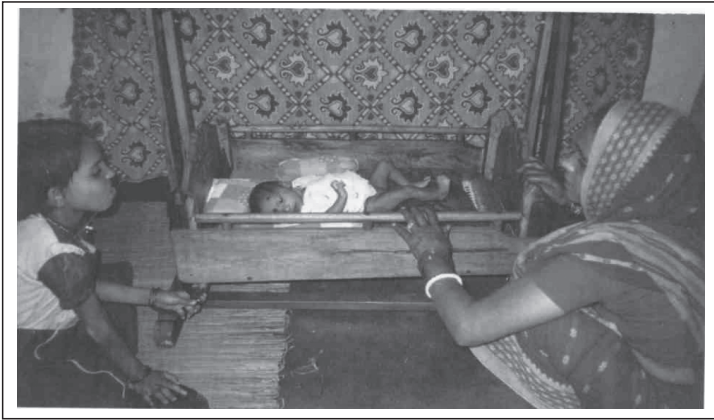
ଭାରତୀ ଦେବୀ କ ଝିଅ ଓ କୁଇଁ କ ସହିତ
ତିନିଜଣ ପୁଅ ।

ଭାରତୀ ଦେବୀ କି ପୁଅ - ସୁବାଷ ଓ
ବୋହୂ - ତୁଳସୀ ।

ଭାରତୀ ଦେବୀ କା ଝିଅ - ଜୟନ୍ତୀ ଓ
କୁଲ - ମହେନ୍ଦ୍ର ବିବାହ ବେଦିରେ ।

ଆଇମା - ଭାରତୀ ଦେବୀ

ତାଙ୍କ ବତନାତୁଣୀ - ଲିସା କୁ ଏକୋଇଶ ଦିନରେ ଖେଳାଉଛନ୍ତି ।

ଭାରତୀ ଦେବୀ - ବଡ଼ପୁଅ ସୁବାଷ ର
ବିବାହ ଉତ୍ସବରେ ।

ଭାରତୀ ଦେବୀ - ମଧ୍ୟମସ୍ତୁ ପ୍ରକାଶ ର
ବିବାହ ଉତ୍ସବରେ ।

ଭାରତୀ ଦେବୀ - ସାନପୁଅ ନାନସ ର
ବିବାହ ଉତ୍ସବରେ ।

ଭାରତୀ ଦେବୀ - ସାନପୁଅ ମାନସ ର ପୁଅ
ନାତି - ଆଦି ର ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମବାର୍ଷିକରେ ।

ଡକ୍ଟର ସୁବାଷ ନାୟକଙ୍କ ସାରସ୍ୱତ ଜଗତ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଦୁର୍ଲଭ ସୃଷ୍ଟି ‘ଭାରତୀ ଦେବୀ’ ଏକ ନାରୀ କୈହିକ ଉପନ୍ୟାସ। ନିଜର ଜନ୍ମଦାତ୍ରୀ ମା ଭାରତୀଙ୍କ ଜୀବନୀକୁ ଉପନ୍ୟାସର ରୂପ ଦେବା କିଛି କମ କଥା ନୁହେଁ। ଭାରତୀ ଦେବୀ ନିଜ ପରିବାରର ଭାରକୁ ନିଜ ହାତରେ ନେଇ ସମାଜ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ସାଜିଛନ୍ତି। ଏହା ଏ ଉପନ୍ୟାସର ମୂଳ ପିଣ୍ଡ। ନିଜ ମାଙ୍କ ଜୀବନୀକୁ ସାହିତ୍ୟର ରୂପ ଦେବାରେ ସୁପୁତ୍ର ଡକ୍ଟର ନାୟକଙ୍କ ମହତ କାର୍ଯ୍ୟ ସର୍ବଦା ସ୍ମରଣୀୟ ହୋଇ ରହିବ।

- ପ୍ରକାଶକ

ଦୀନକର୍ଣ୍ଣ

